

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

„ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ“ — ORGANE DE L'ASSOCIATION DES EMPLOYES DE LA BANQUE NATIONALE DE GRECE

ΓΡΑΦΕΙΑ :

Ρούσβελτ (Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 27.954

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΝΙΚΗΤΑΣ Δ. ΤΣΑΙΛΑΣ

1 — 15 Μαΐου 1950

Έτος Δέκατον πέμπτον (Περίοδος Β΄) — ΑΡΙΘ. 13

Ειδικά Τραπεζιτικά θέματα

Η ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ

Υπό του κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΖΑΜΑΝΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΟΥ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

1. Έκ του φυσικού περιβάλλοντος ο άνθρωπος χρησιμοποιεί την ύλην διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν του. Έκ τῆς χρησιμοποιήσεως ταύτης τῆς ὕλης παρατρεῖται ταυτόχρονος ἀνάπτυξις τῶν ἱκανοτήτων του ἥτις ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν εἰς δεδομένην στιγμὴν αὐξήσιν τῶν παραγομένων προϊόντων εἰς σημεῖον ὑπερβαίνον τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν του.

Εντέθεν προκύπτει ζήτημα κατὰ ποῖον τρόπον θὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ πλεόνασμα τοῦτο.

Κατὰ πρώτων λόγων ἡ ὑγιεινὴ καὶ παραλλήλως ἡ ἠθικὴ τὸν κατευθύνει ὥστε νὰ μετριάσῃ τὰς ὁρέξεις του καὶ νὰ περιορίσῃ τὴν κατανάλωσίν του. Κατὰ δεύτερον λόγον τὸ ἔνστικτον τῆς προβλεπτικότητος τὸν κατευθύνει ὥστε νὰ διαφυλάττῃ ποσότητά τινα ἀγαθῶν διὰ τὰς μελλοντικὰς του ἀνάγκας. Μὲ τὴν σειράν τῆς ἡ οικονομικῆς ἐπιστήμης δημιουργεῖ νέας ἀφορμὰς διὰ νὰ μὴ καταναλίσκῃ ματαίως τὸ περισσεύμα τῶν προϊόντων του.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ πλεονάσματος τοῦτου εἶναι ταυτοχρόνως ὁ ὅρος καὶ ἡ καταγωγὴ τῆς ἀποταμίεως, ἥτις ἐν τῇ εὐρυτάτῃ αὐτῇ ἐννοίᾳ εἶναι ἡ κατὰ μέρος φύλαξις ἐνὸς ἀγαθοῦ, οἰοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ προορισμὸς του.

Εξ ἄλλου ὁ προορισμὸς αὐτὸς εἶναι κάθε ἄλλο παρὰ ἀδιάφορος καὶ τὰ καθημερινὰ γεγονότα, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐπιστήμη ἀποδεικνύουν τὴν τεραστίαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν περιουσίαν τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ περισσεύματος τῶν προϊόντων τῶν.

Πράγματι ἂν ὁ πλοῦτος εἶναι καρπὸς τῶν συντελεστῶν τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐργασίας (λαμβάνομένων ἐν τῇ εὐρυτάτῃ αὐτῇ ἐννοίᾳ) τὸ κεφάλαιον ὅπερ ἀποτελεῖ τμήμα τοῦ πλούτου αὐτοῦ καὶ τὸ ὁποῖον προορίζεται διὰ τὴν παραγωγικὴν λειτουργίαν εἶναι καρπὸς τῆς ἀποταμίεως. Διὰ τῆς ἀποταμίεως, ἡ ὁποία συντελεῖται διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν μὴ καταναλωθέντων πλεονάσματος τοῦ πλούτου, δημιουργεῖται ἡ δάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας διαβιούν οἱ λαοὶ ἐκείνοι οἵτινες προορίζονται δι' ἀνωτέραν ἐξέλιξιν *

* Οἱ ποικιλοὶ καὶ ἂν εἶναι ἡ δημοσίαι ἢ ἰδιωτικὴ σπατάλη ἢ ἀποταμίευσις ἐκ μέρους τῆς ἐργαζομένης τάξεως ἐνεργεῖται ἀπόρροος καὶ χωρὶς ἐπίδειξιν, ἀπὸ τὴν ἀκατάσχετον ἀνάγκην τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ μέλλοντος. Ἀπὸ τῆς μίας ὡς τὴν ἄλλην ἱστορικὴν περιόδον ἀναγνωρίζεται ἐνκόλως σταθερὰ αὐξήσις δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ πλούτου ὠφειλομένη εἰς τὴν ἀποταμίευσιν. Βλέπε: Σ. Π. Λοβέρδου. Ἀποταμίευσις καὶ Ταμιευτήρια σελ. 6.

Ἡ ἀποταμίευσις καθίσταται οὕτω μία δύναμις, ἕνας ἰσχυρὸς οικονομικὸς συντελεστὴς ἐκ τῶν ἐνεργητικωτέρων.

Εἰς τὴν μελέτην τῆς δυνάμεως ταύτης, τοῦ τρόπου ἐνεργείας τῆς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς, ἀποδίδεται μέγα ἐπιστημονικὸν ἐνδιαφέρον καθ' ὅσον ἡ δύναμις αὕτη ἀφορὰ σπουδαιότατα προβλήματα τῆς οικονομικῆς τάξεως.

Καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως τὸ ζήτημα τῆς ἀποταμίεως δὲν ἔχει μικροτέραν σπουδαιότητα καὶ ἰδίᾳ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡρευνήθησαν τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων αὕτη δύναμις νὰ γίνῃ προσιτὴ καὶ εἰς ὁλόκληρον κατηγορίαν προσώπων, εἰς τὰ ὁποῖα ἦτο ἀδύνατον ἢ μᾶλλον ἐθεωρεῖτο δύσκολος καὶ ἡδυνηθῆσαν νὰ διακριδῶσιν τὰ εὐτυχεῖ ἀποτελέσματα τῶν προσπαθειῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτῇ.

Τέλος, συνεπεία τῆς κινήσεως ἥν ἀναλαμβάνουν πλείστα κράτη νὰ ἐπεκτείνουν βαθμιαίως τὴν δικαιοδοσίαν των, νέον πρόβλημα γεννᾶται, τοῦ ὁποίου ἡ αὐξοῦσα σπουδαιότης ἀπαιτεῖ διασάφισιν, ὅσον ἀφορὰ τὸν ρόλον τοῦ Κράτους ἐναντι τῆς ἀποταμίεως.

Αὗται εἶναι αἱ διάφοροι μορφαὶ τοῦ προβλήματος τὰς ὁποίας διαδοχικῶς θὰ ἀντιμετωπώμεν.

II

2. Εἰς τὴν στοιχειώδη μορφήν ἀποταμίεως εἶναι ἡ κατὰ μέρος φύλαξις προϊόντος ἐπὶ τῇ προφύει ἱκανοποίησεως προσεχῶν ἢ μεταγενεστέρων ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἔρευνα ἐπὶ τῆς καταγωγῆς τῶν πολιτισμῶν ὑπὸ τὴν μορφήν ταύτην συναντᾷ τὴν ἀποταμίευσιν καὶ ἰδίᾳ ὅταν ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος* δὲν καταναλίσκει ὁλόκληρον τὸ προϊόν τοῦ κυνηγίου του ἢ τῆς συγκομιδῆς του, ἀλλὰ ἀφίνει μέρος ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν ἐπαύριον. Ἄν καὶ εἶναι ἀρχέγονος ὁ τρόπος αὗτος τῆς ἀποταμίεως, ἔχει οὐσιασθεστάτην σημασίαν καὶ ἐφαρμόζεται διεθνῶς.

Νομίζομεν ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ τονισθῇ ὅτι ἐν ἀρισμένον χρόνον πᾶν προϊόν ὑπόκειται εἰς κατανάλωσιν.

Πράγματι πάντα τὰ προϊόντα προορισμὸν ἔχουν τὴν κατανάλωσιν εἰς προβλεπόμενους ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον μακράν, διότι ἡ κατανάλωσις εἶναι ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος. Ὑπὸ τὴν πρώτῃν ταύτην μορφήν τῆς ἐπιβραδύνσεως τῆς κατανάλωσιν ἢ ἀποταμίεως δὲν εἶναι παρὰ προσωρινὴ ὅπως εἶναι προσωρινὴ καὶ ἡ χρη-

* Προβλ. Οὐέλς. Παγκόσμιος Ἱστορία. Μετάφρασις Κ. Γερογιάννη. Ἐκδόσεις Ἀρχαίου Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Δημ. Δημητράκου Α.Ε. 1937. Ἐν σελ. 90 — 107.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου

ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΝ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Β'.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῆς συσταθρομένης ἐπιχειρήσεως, τὸ ὄργανον τοῦτο θὰ δικαιούται νὰ ζητῇ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπὸ τὴν διοίκησιν ταύτης, εἰς τὸ ὄργανον δὲ ἐλέγχου θὰ εἶναι προσιτὸν πᾶν στοιχεῖον τῆς ἐπιχειρήσεως. Τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ τὸ ὄργανον ἐλέγχου θ' ἀνακοινῇ εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ διατηρῇ τὴν εὐθύνην τῆς συμμορφώσεως ἢ μὴ πρὸς τὰς παρατηρήσεις ταύτας.

Κατὰ τὰς συνελεύσεις τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ ὄργανον τοῦτο θὰ υποβάλλῃ ἀναλυτικὴν ἐκθεσιν περὶ τῆς καθόλου δράσεως καὶ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς τὰς ἐκθέσεις δὲ ταύτας θὰ περιέχεται καὶ πρότασις τοῦ ὁργάνου περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀπὸ τῶν εὐθυνῶν τῆς διαχειρίσεως ἢ περὶ ἀποδοκιμασίας αὐτῶν.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἐκτὸς τῶν ὁργάνων διοικήσεως καὶ ἐλέγχου, ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖαν τὴν ὑπαρξίν Συνελεύσεως, ἡ ὁποία λαμβάνουσα γνώσιν τῶν υποβαλλομένων αὐτῇ ἐκθέσεων τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ ὁργάνου ἐλέγχου, θ' ἀποφασίζῃ περὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐτήσιου ἰσολογισμοῦ καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τῶν εὐθυνῶν τῆς διαχειρίσεως ἢ τῆς ἀποδοκιμασίας αὐτοῦ.

Ἡ συνέλευσις, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, δέον νὰ εἶναι σῶμα σχετικῶς πολυμελὲς ὥστε ν' ἀντιπροσωπεύωνται ἐν αὐτῇ καὶ οἱ καταναλωταὶ καὶ γενικότερον αἱ παραγωγικαὶ τάξεις. Ἡ συνέλευσις δέον ν' ἀποτελέσῃ τὸν δημόσιον ὄμιον, τὸ ὁποῖον θὰ παρέχῃ εὐχέρειαν ἐκφράσεως τῶν ἀντιλήψεων καὶ κρίσεων τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τῆς καθόλου δράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἡ Συνέλευσις θὰ ἔδει ν' ἀποτελεσθῇ ἐκ δέκα ὀκτὼ μελῶν. Ἐφ' ὅσον θὰ ἐγίνετο δεκτὸς ὁ ἀνωτέρω ἀριθμὸς, ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἐκ τούτου, ἑπτὰ θὰ ἔδει νὰ εἶναι κρατικοὶ ἐκπρόσωποι, οἱ δὲ ὑπόλοιποι ἑνδεκα ἐκπρόσωποι τῶν καταναλωτῶν καὶ τῶν παραγωγικῶν τάξεων.

Οἱ κρατικοὶ ἐκπρόσωποι δέον νὰ προέρχωνται ἐκ τῶν ἀνωτάτων δικαστικῶν σωμάτων (Συμβούλιον Ἐπικρατείας, Ἀρειὸν Πάγον καὶ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον), ἐκ τοῦ Συμβουλίου Ἐνεργειακῆς Πολιτικῆς (περὶ οὗ κατωτέρω), καὶ ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ὡς κρατικοὶ ἐκπρόσωποι θὰ ἡδύναντο ἐπίσης νὰ μετέχουν τῆς Συνελεύσεως πρόσωπα ἐξαιρετικῶς κύρους καὶ μεγάλης ἐμπειρίας μὴ δημό-

σιοὶ ὑπάλληλοι (π. χ. ἐκ τῶν διατελεσάντων πρωθυπουργῶν καὶ διατεόντων ἰδιαίτερον οικονομικὴν πείραν, μὴ μετεχόντων δὲ τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς).

Τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς Συνελεύσεως θὰ ἔδει νὰ προέρχωνται ἐκ τῶν τάξεων τῶν καταναλωτῶν (ὡς δῆμων καὶ κοινότητων, βιομηχανῶν, γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, κλπ.) καὶ ἐκ τῶν παραγωγικῶν τάξεων, ἰδίᾳ τῶν ἐνδοαφερομένων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐνεργείας.

Ἀποφασιστικὴ ψῆφον ἐν τῇ Συνελεύσει θὰ κέκτῃται μόνον οἱ κρατικοὶ ἐκπρόσωποι. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν καταναλωτῶν καὶ τῶν παραγωγικῶν τάξεων θὰ κέκτῃται συμβουλευτικὴν ψῆφον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε γίνεαι κατ' ἀρχὴν ἀποδεκτὴ συμμετοχὴ καὶ ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς συσταθρομένης ἐπιχειρήσεως, θὰ ἔδει νὰ προβλεφθῇ, περὶ τῆς ἐκπροσώπησης καὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐν τῇ Συνελεύσει. Οἱ ἐκπρόσωποι τούτου θὰ ἔδει νὰ κέκτῃται ἀποφασιστικὴν ψῆφον, δὲν θὰ ἔπρεπεν ὅμως νὰ διαθέτουν πλείονας τῶν δύο ψήφων, κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἐναντι τῶν ἑπτὰ κρατικῶν. Θὰ ἡδύναντο ἐπίσης νὰ προβλεφθῇ περὶ ἐκπροσώπησης ἐν τῇ Συνελεύσει καὶ τῶν ὁμολογιούχων δανειστῶν τῆς ἐπιχειρήσεως δι' ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ἐκπροσώπων, διατεθέντων συμβουλευτικὴν ψῆφον. Ἐν περιπτώσει ἐκπροσώπησης τοῦ ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου, συμφῶνως τοῖς ἀνωτέρω, θὰ δεῖσθαι ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκπροσώπων τοῦ ἰδιωτικοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου ἢ τῶν ὁμολογιούχων δανειστῶν.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν θὰ παρίσταται

Περιεχόμενα

Ἡ ἀποταμίευσις, ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Ζαμάνου. — Αἱ κύριαι βάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐνεργειακοῦ προγράμματος. — Συμπληρωματικά, περὶ Γ. Σταύρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Σταθόπου. — Σκέψεις καὶ κρίσεις. — Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ προβλήματος ἐξηλεκτρισμοῦ, ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γ. Κορομηλά. — Ὁ ἑκθεσις τοῦ κ. Ν. Τζουανάκου. — Ὁ ἑκθεσις τοῦ κ. Π. Κριναίου. — Ναυπηγικὸς ὁργανισμὸς, ὑπὸ τοῦ κ. Π. Τζουανάκου. — Ἡ ἑκθεσις τοῦ κ. Γ. Μαντζαβίου. — Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐνότης, ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρνολτ Οὐϊντριντ. — Τὸ ζήτημα τῶν καπνῶν, ὑπὸ τῆς εἰδος Ἑλ. Κατσούλη. — Οἰκονομικαὶ εἰδήσεις ἐξωτερικοῦ. — Τὰ κυριώτερα ἐμπορεύματα. — Ἀνασκόπησις γεγονότων. — Ἡ Χρηματαγορὰ Ἀθηνῶν. — Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις.

τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ὅπερ θὰ δογοδοτῇ καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ ὁργάνου ἐλέγχου, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκθέτουν τὰ πορίσματα τοῦ ἐλέγχου.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ

Εἰδικὴ πρόνοια θὰ πρέπει νὰ ληφθῇ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εὐρείας δημοσίου ὁπότε ἀπάντων τῶν ἀφορώντων τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐπιχειρήσεως στοιχείων. Κατ' ἐτος δέον νὰ δημοσιεύηται ἰσολογισμὸς μετὰ ἀναλύσεως τοῦ λογαριασμοῦ κερδῶν καὶ ζημιῶν, ὡς ἐπίσης αἱ πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἐκθέσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ὁργάνου ἐλέγχου, ἅπαντα δὲ ταῦτα δέον νὰ υποβάλλωνται καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ παρέχωνται οὕτω τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα πρὸς ἀσκήσιν ἐλέγχου.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιχειρήσεως δέον νὰ τελεῖ πρὸς ταύτην εἰς σχέσιν ἰδιωτικοῦ δικαίου, διεπομένην ὑπὸ εἰδικῶν κανόνων. Ἰδιαίτερα πρόβλεψις δέον νὰ γίνῃ περὶ τῆς συμμετοχῆς τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ἢ τὰ ὑπηρεσιακά συμβούλια, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιφορτισθῶν μετὰ τὴν μελέτην ἢ τὴν ρύθμισιν ἐνδιαφερόντων τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιχειρήσεως ζητημάτων.

II. ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΡΧΗ

Κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς συσταθρομένης δημοσίας ἐπιχειρήσεως ἀναλήψεως σημαντικῶν ἀρμοδιοτήτων εἰς τὸν ἐνεργειακὸν τομέα, εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως ἀντιμετωπισθῇ τὸ ζήτημα τοῦ ἐπακριβοῦς διαχωρισμοῦ τῶν ἀρμοδιοτήτων μεταξὺ Κράτους καὶ ἐπιχειρήσεως.

Καὶ μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐπιχειρήσεως, σοβαρὰ θέματα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν θὰ παραστῇ ἀνάγκη, ὅπως παραμείνουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Κράτους, οἷον ἡ χάραξις τῆς ἐνεργειακῆς πολιτικῆς, ἡ ἐπίδωξις τῆς ἀκρобоῦς τηρήσεως τῆς χαραχθείσης πολιτικῆς, ἡ ἔγκρισις τῆς ἐκδόσεως δανείων ἢ τῆς αὐξήσεως τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐπιχειρήσεως, κλπ. Ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ καθ' ἀκολουθίαν ὅτι δέον νὰ ὁργανωθῇ εἰδικὴ κρατικὴ ἀρχή, ὑπαχθισμένη εἰς ἕν μόνον Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελε χαρακτηρισθῇ ὡς τὸ ἀποκλειστικῶς ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον. Τῆς κρατικῆς ταύτης ἀρχῆς αἱ ἀρμοδιότητες εἰσὶν ἐν μέρει γνωμοδοτικαὶ καὶ ἐν μέρει ἀποφασιστικαί.

Μεταξὺ τῶν γνωμοδοτικῶν ἀρμοδιοτήτων δέον, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ περιλαμβάνωνται:

- 1) Ἡ μελέτη καὶ χάραξις τῆς ἐνεργειακῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους.
- 2) Ἡ εἰσήγησις τῶν ἀναγκαίων νομοθετικῶν μέτρων πρὸς πραγματοποίη-

«ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» 150ΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Έσωτερ.: Τρίμηνος Δρχ. 15.000
Έξωμηνος » 30.000
Έτησια » 50.000

Τιμή φύλλου Δρχ. 1.000

Τα έμβόματα επ' όνόματι της
«ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»

ΑΙ αποδείξεις δέον να φέρων την υπο-
γραφήν του Διαχειριστού και την σφρα-
γίδα της εφημερίδος

Παρακαλούνται οι κ. κ. Συνδρομηταί,
όπως γνωστοποιούν εις τα γραφεία της
εφημερίδος πάσαν μεταβολήν της διευ-
θύσεως των

Διαχειριστής:
ΙΩΑΝ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΛΟΣ
Ακαδημίας 60

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ αρ-
θρῷ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938
Υπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΛΙΑΣ
Ἀδύδου 53 — Τηλ. 72.690
Προϊστάμενος Τυπογραφείου:
ΜΕΜΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Κολοκοτρώνη 116

σιν καὶ ἀσκήσιν τῆς ἐνεργειακῆς πολι-
τικῆς.

3) Ἡ κατατόπισις τῆς Κυβερνήσε-
ως καὶ τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τῶν γε-
νικῶν ζητημάτων παραγωγῆς καὶ τῆς
καταναλώσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

4) Ἡ ρύθμισις τῶν σχέσεων τοῦ
Ἑλληνικοῦ Κράτους μετὰ τῶν λοιπῶν
Κρατῶν σχετικῶς μετ' ἐνεργειακὰ
ζητήματα.

5) Ἡ κατόπιν προτάσεων τῶν ἐπι-
χειρήσεων ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐπε-
ξεργασία τῶν τιμολογίων τῶν κατανα-
λωτῶν, ἵνα δώσει ταύτης ὁ ἀρμόδιος
Ὑπουργὸς προβαίνει εἰς σχετικὴν ἐισή-
γησιν πρὸς τὸ ἀρμόδιον κυβερνητικὸν
ὄργανον.

Μεταξὺ τῶν ἀποφασιστικῶν ἀρμοδιο-
τήτων δέον, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐ-
πιτροπῆς, νὰ περιλαμβάνονται:

1) Ἡ ἐντὸς τοῦ προγράμματος τῆς
ἐνεργειακῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους ἔγ-
κρισις παραχωρήσεων μεταφορᾶς διὰ
τῶν τοπικῶν δικτύων καὶ διανομῆς ἡ-
λεκτρικῆς ἐνεργείας, πρὸς δῆμους, ἰδι-
ωτῆς, ἐν γένει νομικὰ πρόσωπα δημο-
σίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ἰδιώτας.

2) Ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν προκυπτόν-
των ζητημάτων ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ
τεχνικοῦ ἐλέγχου τῶν ἐγκαταστάσεων
καὶ δικτύων τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην
παράγραφον παραχωρήσεων. (Ἡ ἀ-
σκήσις τοῦ τεχνικοῦ τούτου ἐλέγχου
δέον, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτρο-
πῆς, ν' ἀνατεθῇ εἰς τὴν συσταθεσμένην
δημοσίαν ἐπιχείρησιν).

3) Ἡ ἐκδοσις κανονιστικῶν διατά-
ξεων διευθετῶν γενικῶς τὰς σχέσεις
τῶν ἐπιχειρήσεων διανομῆς πρὸς τοὺς
καταναλωτὰς.

4) Ἡ ἔγκρισις ὁρισμένων ἐν τῷ
νόμῳ καθορισθεσμένων ἀποφάσεων
τῆς συσταθεσμένης δημοσίας ἐπιχειρή-
σεως (ἐκδοσις ὁμολογιακῶν δανείων,
αὔξησις κεφαλαίου διὰ συμμετοχῆς ἰδιω-
τικοῦ κεφαλαίου).

Ἡ κρατικὴ ἐνεργειακὴ ἀρχὴ δέον,
κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ
ἀποτελεσθῇ ἐκ συλλογικοῦ πολυμελοῦς
ὀργάνου (Συμβουλίου Ἑνεργειακῆς Πο-
λιτικῆς) εἰς ὃ ν' ἀντιπροσωπεύονται
αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ αἱ ἐνδιαφε-
ρόμεναι ἐπαγγελματικαὶ τάξεις ὑπὸ τὴν
γενικωτέραν ἐννοίαν τῶν, καὶ ἐκ βοηθη-
τικῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἐιδικῶν προσώπων.
Ὁρισμένον ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συλλογι-
κοῦ ὀργάνου, ἐν συμβουλίῳ δέον νὰ
ἀσκῶσιν τὴν ἀποφαστικὴν ἀρμοδιότη-
τα αὐτοῦ.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ Ε- ΝΕΡΓΕΙΑΣ

Διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις μεταφορᾶς διὰ
τῶν τοπικῶν δικτύων καὶ διανομῆς ἡλεκ-
τρικῆς ἐνεργείας, ὡς ἐξετέθη ἤδη, ἡ
Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι δέον ν' ἀφεθῇ ἐ-
λευθέρων στάδιον εἰς τὴν ἰδιωτικὴν προ-
τοβουλίαν καὶ τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον.
Οὐχ ἥττον, ἐφ' ὅσον καθίσταται τοῦτο
ὀφικτόν δέον νὰ προκρίνῃται δημοσι-
καὶ ἢ κοινοτικά ὁμεταβλεψέας, ὡς καὶ

ἀνώνυμοι σταιρίαι συνεταριστικοῦ τύ-
που. Ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὡσαύτως ὅτι
ἡ συσταθεσμένη δημοσία ἐπιχειρήσις
δέον νὰ προτιμᾶται ἐπὶ ἴσοις ὁροις καὶ
κατὰ τὴν ἰδρυσιν ἐπιχειρήσεων μεταφο-
ρᾶς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.
Αἱ ὑφιστάμεναι ἐπιχειρήσεις παρα-
γωγῆς καὶ διανομῆς δέον νὰ ἀναπρο-
σαρμοσθῶσιν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς
γενικῆς ἐνεργειακῆς πολιτικῆς τοῦ
Κράτους, ἐν δυστοσίᾳ καὶ ἀδυναμίᾳ
ἐπιτεύξεως συμβιβαστικῆς λύσεως, ἀ-
παλλοτριούμεναι ἀναγκαστικῶς.

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι παρίστα-
ται ἀνάγκη ὅπως τὸ Συμβούλιον Ἐπι-
κρατείας, ἀνεξαρτήτως ὑπάρξεως ἐκτε-
λεστικῆς διοικητικῆς πράξεως, κατα-
στῇ ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐπίλυσιν μεταξὺ
Κράτους, Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀφ'
ἐνὸς καὶ τῆς συσταθεσμένης δημοσίας
ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν το-
πικῶν ἐπιχειρήσεων ἀφ' ἐτέρου, ἢ μετα-
ξὺ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων, πάσης
διαφορᾶς ἀφορώσης τὴν ἐρμηνείαν καὶ
ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων διατάξεων.

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιστήσῃ
ὅλως ἰδιαίτερας τὴν προσοχὴν τῆς
Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἐπιτακτικῆς, κα-
τὰ τὴν γνώμην τῆς, ἀνάγκης, ὅπως κα-
ταβληθῇ προσπάθεια νὰ ἐπουξηθοῦν τὰ
ἐκ τοῦ Προγράμματος Ἑνωσιτικῆς Ἀ-
νωρθώσεως διατεθησόμενα κεφάλαια,
ὥστε νὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ ὁλοκληρώ-
σις τοῦ ἐνεργειακοῦ προγράμματος.
Ἡ δημιουργία εὐθηλῆς ἐνεργείας εἶναι
τόσον πρωταρχικῆς σημασίας διὰ
τὴν ἐπιτυχίαν τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυ-
κροτήσεως τῆς Χώρας, ὥστε κατὰ τὴν
γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἔδει, περὶ
κοιπομένων κεφαλαίων προροζομένων
δι' ἄλλους, ὅχι τόσον βασικῆς σημασί-
ας σκοποῦς τῆς ἀνασυκροτήσεως, ὡς
ἐξοικονομηθοῦν τὰ ἀπαραίτητα κεφά-
λαια διὰ τὴν συνολικὴν πραγματοποί-
ησιν τοῦ ἐνεργειακοῦ προγράμματος.

Εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἐνε-
ργειακοῦ προγράμματος παρεμβάλλον-
ται ἐπίσης δυσχέρειαι ἐκ τῆς ὑπάρξε-
ως ἐκχωρήσεων πρὸς ἰδιώτας τῆς ἐκ
μεταλλεύσεως ὕδατοπτώσεων τῆς ἡπει-
ρωτικῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο ἰσχύει ἰδιαί-
τέρως διὰ τὰς ὕδατοπτώσεις τοῦ Ἀχε-
λῶου, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν σημαν-
τικωτέραν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν πηγῶν
ὕδραυλικῆς ἐνεργείας. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔ-
χει τὴν γνώμην ὅτι ἡ Κυβέρνησις δέον
νὰ λάβῃ ἄνευ ἀναβολῆς, τὰ κατάλλη-
λα μέτρα διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς χώ-
ρας ἀπὸ τῶν δεσμεύσεων ἐκ τῶν πα-
ραχωρήσεων τούτων, αἱ ὁποῖαι δὲν
προσαρμόζονται πρὸς τὸ πρόγραμμα
ἀνασυκροτήσεως τῆς ἐνεργειακῆς ἡ-
μῶν οἰκονομίας καὶ τῶν ὁποίων οἱ ἀ-
νάδοχοι οὐδεμίαν τῶν ἐπιβαλλομένων
αὐτοῖς ὑποχρεώσεων ἐξετέλεσαν.

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

σιμότης αὐτῆς καίτοι εἶναι πραγμα-
τικὴ.

3. Ἀλλὰ ἡ προβλεπτικότητα αὐτῆ
τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι εἰς τὴν στοι-
χειώδη αὐτῆς μορφήν. Ὁ ἄνθρωπος ἔ-
καμε μέγα βήμα πρὸς τὴν ἀποταμίευ-
σιν ὅταν κατεσκεύασε τὸ πρῶτον του
ἐργαλεῖον. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν
ἀποταμίευσεν καταναλώσων: Ὁ κα-
ταναλωθεὶς χρόνος εἰς τὴν ἐργασίαν
αὐτὴν, τὰ τρόφιμα καὶ τὴν ἐξέτασιν εἰς
τὸν παραγωγὸν νὰ διατηρηθῇ κατὰ
τὸ διάστημα τῆς κατασκευῆς, εἶναι ἀ-
ληθές, ὅτι ἐδαπανήθησαν, ἀλλὰ ὅχι ὅ-
μως ἄνευ ἀντιστάθμισματος καθ' ὅσον
πάντα ταῦτα ἀντικατεστάθησαν ἀπὸ
τὸ δημιουργηθὲν ἀντικείμενον. Ἐν-
ταῦθα ἡ ἀποταμίευσις δημιουργεῖται
οὐχὶ εἰς ἓν ἀντικείμενον, ἀλλὰ εἰς τὴν
χρησιμότητα καὶ δὲν εἶναι μόνον ἡ
εἰδικὴ χρησιμότης τοῦ προϊόντος πού
ἔχει ἀποταμιευθῇ, ἀλλὰ ἡ ἀφρημένη
ποσότης χρησιμότητος ἢ ἀντιπροσώ-
πευον τὰ καταναλωθέντα προϊόντα, τὰ
ποῖα δὲν χάνονται πραγματικῶς, ἀλ-

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΔΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. ΣΤΑΘΑΤΟΥ

Θεὶ συμπληρώσω ὅσα ἔγραψα στὸ
προηγούμενον σημείωμά μου γιὰ τὴν
ἀλληλογραφίαν τοῦ Γεωργίου Σταύρου
μετὰ τὸν Εὐθύμιο Κεχαγιά. Γιατὶ τὰ
γράμματα αὐτὰ παρουσιάζουν καὶ μιὰ
ἄλλη σοβαρὴ πλευρά. Ἀποκαλύπτουν
τὰ ζητήματα σχετικὰ μετὰ τὴν Ἑθνικὴν
Τράπεζα ἀπασχολοῦσαν τὸν Γ. Σταύ-
ρον κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς
τοῦ ἱδρύματος. Ἀπὸ τὴν 1ην Ἰανου-
αρίου 1842, ὅτε ἀρχισε νὰ ἐργάζεται
ἡ Τράπεζα, μέχρι τὸ 1852, ὅτε ἐστει-
λαν τὸν Κεχαγιά στὴν Εὐρώπην, εἶχαν
περάσει 10 χρόνια.

Κατὰ τὸ κρίσιμο αὐτὸ διάστημα,
καλῶς εἶναι φυσικόν, παρουσιάζοταν
μετὰ τὴν σειρά τῆς κάθε μιᾶς ἑλλείψεως καὶ
καθε μιᾶς ἀνάγκης. Γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ
ζητήματα καὶ γιὰ ὅσα ἀκόμη ἔκρινε
σκόπιμο ὁ Γ. Σταύρου ἔγραψε στὸν
Κεχαγιά.

Σ' ἓνα ἀπὸ τὰ πρῶτα τοῦ γράμμα-
τος, τὴς 23 Φεβρ. 1852, τοῦ γράφει τὰ
ἐξῆς ζητώντας πολὺ χρήσιμες πληρο-
φορίες:

«Ἐπιθυμῶ νὰ μοῖ γράψῃτε τὰ τῶν
Τραπεζῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἡ
διοίκησις εἰς πόσας ἀρχὰς καὶ πρόσω-
πα διαιρεῖται; Οἱ ὑποδιοικηταὶ πόσοι
εἶναι; Ἐκαστος διευθύνει ἓνα κλά-
δο; Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κλάδον ἀπόν-
τος τοῦ Διοικητοῦ τὸν ἀντικαταστήνει
ἢ γενικῶς εἰς ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν;
Οἱ Κήνωρες εἶναι διὰ τὰς προεξοφλή-
σεις, ἀλλ' οἱ Regents τῆς Τραπεζῆς
τῆς Γαλλίας τί ἔργον κάνουν;»

Πόσο μεγάλη σημασία ἔχουν οἱ
πληροφορίες αὐτὲς εἶναι φανερόν.
Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν ὅμως πού γίνεται λό-
γος περὶ Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητῶν,
σημειώνω ὅτι στὴν ἀρχὴ ὑπῆρχε μόνον
ὁ τίτλος Διευθυντῆς τῆς Ἑθνικῆς Τρα-
πέζης τῆς Ἑλλάδος. Τὸ 1849 ὁ τίτλος
αὐτὸς ἀντικαταστάθηκε κατὰ προτα-
σιν τοῦ Γ. Στάου μετὰ τὸν τίτλον τοῦ
Διοικητοῦ, ὅπως συνέβαινε καὶ στίς ἑξ-
ῆς Τράπεζες. Ἐννοεῖται πὼς Διοικη-
τῆς παρέμεινε ὁ Γ. Σταύρου πού εἶχεν
ἐκλεγῇ καὶ πάλιν Διευθυντῆς.

Ἡ ὁργάνωσις τῆς Διοικήσεως ἀπα-
σχολοῦσε τὸν Γ. Σταύρου πολὺ. Γιὰ
τοῦτο στὸ ζωτικὸ αὐτὸ θέμα ἐπανέρ-
χεται καὶ πάλιν.

Στὸ γράμμα του, τὴς 15 Μαΐου,
γράφει στὸν Κεχαγιά:

«Ἀπαιτῶ ἀπὸ σὲ τὰ κάτωθι:

α) Τὰ οἰκονομικὰ Γαλλίας καὶ Ἀγ-
γλίας.

β) Τὰ τραπεζικὰ ἀμφοτέρων τῶν ἐ-
πικρατειῶν. Τῶν δευτέρων προσώπων
μετὰ τὸν Διοικητὴν πόσα; Ποῖα ἔργα
ἐνεργοῦν παρόντος τοῦ Διοικητοῦ; Ποῖ-
οι ἐξ αὐτῶν ἢ ὅλοι τὸν ἀποκαταστή-
νουν ἐν προσωρινῇ ἀπουσίᾳ του;

Τὸ Κομιτὲ d' Escompte πὼς ἐνε-
ργεῖ καὶ πὼς ἐγκρίνει ὁ Διοικητής; Ἐ-
χει τὸ βέτο νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐγκρίσιν;
κ. λ. π.

γ) Πὼς αἱ Βούρσαι εἶναι συστημέ-
ναι καὶ οἱ μεσίται; Ποῖαν ἐπίβλεψιν
ἐπ' αὐτῶν ἔχει ἡ Κυβέρνησις; Καὶ τὸ
οὐσιωδέστερον, τὰς σχέσεις τῶν Τρα-
πεζῶν μετὰ τὴν Κυβέρνησιν. Μετὰ πόσο
σοβαρὴ ἐργασία ἐνόμιζε ὁ Γ. Σταύ-
ρου ὅτι ἦταν ἐπιφορτισμένος ὁ διοικη-
τῆς μιᾶς μεγάλης Τραπεζῆς, ἀναφέρει
στὸ γράμμα του, τὴς 17 Σεπτεμβρίου
1852: «Γνωρίζεις, γράφει στὸν Κε-
χαγιά, τώρα καλύτερα ἀφοῦ εἶδες τῆς
Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας τὴν Τράπε-
ζα, ὁ ἀρχηγὸς ἐνὸς καταστήματος καὶ
μαλιστα εἰς τὴν ἄτακτον Ἑλλάδα χρε-
ωστεῖ en grand νὰ θεωρῇ τὰς ὑποθέ-
σεις ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικῶς νὰ κινῆται
συνδιαλεγόμενος καὶ μετ' Ὑπουργοῦς
καὶ μετ' ἄλλους ἐπισήμους πολίτας ἐπ'
ἀγαθῷ αὐτοῦ τοῦ καταστήματος.»

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τέτοιος ἀρχη-
γὸς καταστήματος ἀναδείχθηκε ὁ Γε-
ωργίος Σταύρου. Ὅσον ἀφορᾷ μάλι-
στα τὸ ζήτημα τῶν «συνδιαλέξεων»,
δὲν παρέλειπεν εὐκαιρίαν νὰ «συνδιαλέ-
γεται» γιὰ τὸ καλὸ τῆς Τραπεζῆς καὶ
τῆς Ἑλλάδος, ὅχι μόνον μετ' Ὑπουρ-
γῶν καὶ πρῶτον Ὑπουργοῦ ἀλλὰ καὶ μετ'
τὸν βασιλέα καὶ μετ' αὐτὴν τὴν βασι-
λισσα. «Ὁ ὕπουργος τῶν Οἰκονομικῶν,
γράφει σ' ἄλλο τοῦ γράμματος ἐξοδεύει
τὰ ἔσοδα τῆς παρούσης χρήσεως διὰ
τὴν παρελθούσαν καὶ θὰ ἐμπληρώσῃ
καὶ θὰ τρομάξωμεν, αὐτὰ εἴπα εἰς τὴν
Βασιλισσαν προχθὲς ὅπου τὴν εἶδα».

Ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ζητήματα
ἐκτὸς ἀπὸ τὰ σχετικὰ μετὰ τὴν διοίκησιν
ἀπασχολοῦσαν τὸν Γ. Σταύρου. Στὸ
γράμμα του τὴς 24 Ἀπριλίου 1852 ζη-
τεῖ πληροφορίες γιὰ τὸ σπουδαιότατο
ζήτημα τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς:

«Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, γράφει, φρο-
ντίζει περὶ συστάσεως Τραπεζῆς ἐπὶ
ὑποθήκῃ κτημάτων. Κατὰ παραγγελίαν
μου σοὶ ἔγραψεν ὁ κ. Ρενιέρης νὰ μᾶς
δώσῃς πληροφορίας περὶ αὐτῆς. Αὐτὰς
ἐπιθυμῶ ταχέως νὰ τὰς λάβω». Ὡς
γνωστὸν τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως χω-
ριστῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς ὑπῆρξε
περιμάχητον. Στὴ μεγαλύτερη οἰκονομικῇ
του ἐφθασε τὸ ζήτημα αὐτὸ κατὰ τὸ
1864 ὅτε μάλιστα ὁ Κεχαγιάς ὠμίλη-
σε καὶ ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἐναν-
τίον τοῦ χωρισμοῦ, ἐναντίον δηλαδὴ
τῆς ἀποσπάσεως ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν Τρά-
πεζα τοῦ κλάδου τῆς Κτηματικῆς Πί-
στεως μετὰ τὴν ἱδρυσιν χωριστῆς Τραπε-
ζης.

Σ' ἄλλο τοῦ γράμματος τοῦ συνιστᾷ:
«Ἐπιθυμῶ ἐκτὸς τῶν τραπεζικῶν καὶ
μερικῶν οἰκονομικῶν διότι τὰ ἰδικὰ μας
κατήχησαν φαντασματικές καὶ παραλο-
γισμοὶ μυστήρια καὶ ἀνεξήγητα εἰς ὁ-
λους». Τοῦ ζητεῖ νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς
ἀσφαλείας τοῦ ἀποθεματικοῦ ταμείου
τῆς Τραπεζῆς εἰς περιστάσιν ἀλλαγ-
μοῦ. Τὸν παρακαλεῖ νὰ τοῦ στείλῃ κα-
ταστατικά Τραπεζῶν καὶ γενικά γιὰ
κάθε ζήτημα πού ἔχει παρουσιασθῇ ἢ
πὺλ μπορεῖ νὰ παρουσιασθῇ στὴν ζωὴ
τῆς Τραπεζῆς τοῦ ζητεῖ νὰ τὸν πλη-
ροφορήσῃ καὶ νὰ τὸν διαφωτίσῃ σύμ-
φωνα μετὰ ὅσα γίνονται στὰ μεγάλα
Τραπεζικὰ Καταστήματα τῆς Εὐρώ-
πης.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ἡ
ἐπιστολογραφία αὐτὴ τοῦ Γ. Σταύρου
πρὸς τὸν Ε. Κεχαγιά κατὰ τὸ 1852
ἔχει ἰδιαίτερη σημασία ὅπως εἶπαμε
καὶ στὴν ἀρχή. Οἱ Μ. Σ. Εὐλάμπιος
καὶ Δ. Καλογερόπουλος πού ἐπαραγμα-
τίστησαν «τὴν ἐν τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ
τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ Κοινοβουλίᾳ δρᾶ-
σιν» τοῦ Κεχαγιά διατυπώνουν τὴν ἀ-
κόλουθη σχετικὴ κρίσις: «Αἱ ἐπιστολαὶ
αὗται εἶναι ἐκφραστικαὶ τοῦ ἔργου τοῦ
μεγάλου δημιουργοῦ τῆς Τραπεζῆς, ἀ-
πετέλεσαν δ' ἀναμφισβητήτως τὴν βά-
σιν τῶν μελετῶν τοῦ Κεχαγιά, δι' ὧν
ἐστερεώθη καὶ ἐπηυξήθη τὸ οἰκοδόμη-
μα μετὰ πρόβλεψιν μελλοντικῆς γιγαντώ-
σεώς του. Ἐπὶ πλέον αἱ ἐπιστολαὶ αὗ-
ται ἀπεικονίζουν τὴν τότε κατάστασιν
τῆς χώρας συντελέσασαι εἰς παρότρυν-
σιν τοῦ Κεχαγιά πρὸς εἰδικὰς μελέτας
διὰ καλλιέργειαν πολιτικοῦ σταδίου.»

ΝΙΚ. Γ. ΣΤΑΘΑΤΟΣ

Η ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ

λὰ μεταφέρονται εἰς τὸ νέον προϊόν
ὑπὲρ παρήχθη. Καὶ ἐὰν, παραπλεύρως
τοῦ μεμονωμένου γεγονότος τῆς πα-
ραγωγῆς λάβῃ χώραν ἡ ἀνταλλαγή
εἰς τὴν ἐννοίαν τῆς χρησιμότητος πρέ-
πει νὰ ταυτίζωμεν ἢ ἀποκαταστήσω-
μεν τὴν ἐννοίαν τῆς ἀξίας, ἐπὶ τῆς ὁ-
ποίας θὰ στρέφεται ἐφεξῆς ἡ μορφή
τῆς ἀποταμιεύσεως.

Οὕτως ὁ καρπὸς τῆς ἀποταμιεύσεως
δύναται ἀμέσως νὰ καταναλωθῇ χωρὶς
νὰ χάσῃ τίποτε ἀπὸ τὸν χαρακτήρα
του καὶ τὰ πλεονεκτήματά του. Ἡ ἐν-
νοία τῆς ἀποταμιεύσεως ὑπὸ τὸν δεύ-
τερον τοῦτον τύπον ἐνυπάρχει εἰς τὴν
παραγωγικὴν κατανάλωσιν. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποταμιεύσεως
οὕτως ἐφαρμοζόμενα εἶναι λίαν γόνιμα
ἢ ἐνέργεια αὐτὴ συμβιβάζει τὰ πλεο-
νεκτήματα τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς
καταναλώσεως. Προσφέρει τὴν πιθανό-
τητα τῆς ἀλληλοδιαδόχου μετατροπῆς
ταῦτα τῆς ἀλληλοδιαδόχου μετατροπῆς
τῶν ἀποταμιευθῶν ἀξιών εἰς νέα
πράγματα, πλὴν διαρκῆ καὶ πλέον προ-
σφοδρῶμενα εἰς προορισμόν, ὅστις

ταναλωθεῖσα ἀξία ἐμφανίζεται συνη-
θέστερον ἀνωτέρα εἰς τὸ νέον προϊόν,
ὅποτε ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἀνα-
γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἀναπαραγωγικὴ κα-
τανάλωσις ἀποταμιεύσεως εἶναι ἡ ἀ-
νωτέρα χρησιμοποίησις ἥτις δύναται
νὰ γίνη.

Ἡ ἀποταμίευσιν τῆς χρησιμότητος
ἢ τῆς ἀξίας ἀποτελεῖ βασικὴν πρόδον.
Ὁ τρόπος τῆς μετατροπῆς ἐπὶ τῆς ὁ-
ποίας στηρίζεται ἐπιτρέπει πράγμα-
τι μίαν συγκεντρωσιν τοῦ πλούτου ὅ-
χι πλέον προσωρινήν, ἀλλὰ ἀτελεύτη-
τον. Διὰ τοῦτο δικαίως ἐλέγχθη ὅτι
ἡ ἀποταμίευσιν εἶναι ὀριστικῶς χρή-
σιμος εἰς τὴν κοινωνίαν ὅταν ἀναπα-
ραγωγικῶς καταναλίσκεται.

4. Ἡ ἀποταμίευσιν εἴτε ὅταν στρέ-
φεται εἰς τὴν φύλαξιν προϊόντων εἴτε
ὅταν μεταμορφώσῃ αὐτὰ εἰς ἄλλα ἀ-
γαθὰ, δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ δια-
τηρῇ τὴν ἀξίαν τῶν προϊόντων. Ὑπὸ
τάς δύο ταύτας μορφὰς ἡ ἀποταμίευ-
σις στρέφεται πρὸς τὰ προϊόντα καὶ

ὑπὸ τὰς μορφὰς ταύτας εἶναι διαδεδο-
μένη. Ἡ ἀποψις αὐτῆ ἀκριβῆς, ἀλλὰ
λίαν περιορισμένη δὲν δίδει μίαν ἰ-
δέαν τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων ἐ-
παρκρῶς καθορίζομένων, διότι δὲν ἀ-
ποβλέπει παρὰ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἀπο-
ταμίευσιν ἢ ὁποῖα πράγματι στρέφε-
ται πρὸς πᾶν εἰς τὰ προϊόντα τῆς
ἐργασίας. Ἀλλ' ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν
εἶναι ὁ ρόλος τῆς ἀποταμιεύσεως εἰς
τὴν ἀνθρωπότητα, ὅσον σπουδαῖα καὶ
σημαντικά καὶ ἂν εἶναι τὰ ὕλικά καὶ
ἠθικά ἀποτελέσματα ἀπὸ ἀπόψεως ὁ-
τομικῆς καὶ κοινωνικῆς, ἡ μορφή αὐτῆ
τῆς ἀποταμιεύσεως δὲν εἶναι ἡ μόνη
οὔτε ἡ σπουδ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΞΟΝΥΧΙΣΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Είναι βασικόν, βασικώτατον τὸ τεθὲν διὰ τῆς προτάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καρτάλη ζήτημα καθιέρωσης τῆς ρήτρας τοῦ χρυσοῦ καὶ νομιμοποιήσεως τῶν πράξεων εἰς χρυσὰς λίρας. Ἀλλ' εἶναι ἐξ ἴσου ἀξιοπρόσεκτοι αἱ διατυπώμεναι ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν ἀναγκαιότητα καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ μέτρου. Βεβαίως μία καθιέρωσις τῆς ρήτρας τοῦ χρυσοῦ θὰ ἐκινητοποιεῖ ἀδρανῆ ἰδιωτικὰ κεφάλαια καὶ θὰ συνετέλῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν δραστηριότητα τῆς χώρας, ἀλλὰ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι πρὶν ἢ προχωρήσῃ τὸ Κράτος εἰς τὴν λήψιν ἐνὸς τόσο οὐσιώδους μέτρου πρέπει νὰ σταθμίσῃ ἐπακριδῶς τὴν κατάστασιν. Τὸ γενικώτερον συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἐπιβάλλεται μία ἐμπεριστατωμένη καὶ ἐξονυχιστικὴ μελέτῃ τοῦ θέματος, πλήρης ἀντιμετώπισις αὐτοῦ μὲ σταθερὰν καὶ εὐρεῖαν προοπτικὴν καὶ ἀνάλογος χάραξις τῆς πολιτικῆς ἐκείνης γραμμῆς, ἡ ὁποία θὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ πλέον ὀρθὴ ἄλ- λὰ καὶ ἡ πλέον συνετὴ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

Εἶναι εὐχάριστον τὸ γεγονός ὅτι τὸ ζήτημα τῆς φορολογίας τῶν ἐφοπλιστῶν ἐλύθη κατὰ τὸν πλέον ἱκανοποιητικὸν τρόπον. Βεβαίως εἰς ἓνα τόπον, διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ ὁποίου ὅλοι συμβάλλομεν, δὲν ἐπιτρέπεται καθυστέρησις καταβολῆς φόρου, καὶ μάλιστα καθυστέρησις τόσο σημαντικῇ. Ἀλλ' ἐκ παραλλήλου πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὸ Κράτος ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς ἀπηνόου φορολογίας δὲν προάγει, ἀλλὰ στραγγαλίζει τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν. Ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας — τελειῶς ἀνυπολόγιστου σημασίας — ἐδόθη δικαία λύσις: Τὸ Δημόσιον ἐμετρίασε τὸ σύνολον τοῦ καταβλητέου ποσοῦ καὶ οἱ πλοιοκτῆται ἐδέχθησαν τὴν κατὰ δόσεις καταβολήν. Οὕτως ἡ πρὸς στιγμὴν ἀνακοπείσα δραστηριότης τῆς Ναυτι-

λίας μας συνεχίζεται μὲ τὴν τὸσον ἐπωφελεῖ τῆς ἀπόδοσιν.

Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Θὰ ἔπρεπε νὰ προσέξῃ πολὺ ἡ Κυβέρνησις τὴν νέαν διαμαρτυρίαν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Α.Δ. Ε.Δ.Υ. διὰ τὴν μὴ ἐπίλυσιν τοῦ μισθολογικοῦ ζητήματος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Εἰς μίαν ἐποχὴν γενικῆς οἰκονομικῆς κρίσεως δὲν εἶναι δυνατόν ὁ δημόσιος ἀλλὰ καὶ ὁ ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος νὰ διαδιστῇ ὑπὸ συνθήκας ὁμολογουμένως ἀνεπαρκεῖς διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς. Ἀναμφιδόλως τὸ θέμα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ σύνολον τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων ποὺ ὑφίστανται, ἀλλὰ πάντοτε μὲ γνώμονα τὴν στοργὴν πρὸς τοὺς ἐργαζομένους καὶ τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῶν.

Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς συζητήσεως

ΤΟ ΣΥΝΟΛΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΑΙ ΔΙΑΤΥΠΟΥΜΕΝΑΙ ΕΙΔΙΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Α. Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

Μὰς εἶπαν κι' ἐχωνέψαμε καλὰ, κιλοβάτ. Τέλος, μὲ τὸ πετρέλαιον γιὰτὶ ἐπανειλημμένως ἐτονίσθη μὲ τὸν πλέον κατηγορηματικὸν τρόπον ἀπὸ κάθε ἐπίσημης πλευρᾶς κι' ὅλες τὶς ὑπεύθυνες πηγές, ὅτι ὁ προσανατολισμὸς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν πληρεστέραν ἐνεργειακὴν τῆς ἀνάπτυξιν θὰ ὠφελήσῃ τὸν τόπον ὅσον κανένα ἄλλο μέσον.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὑπεσχέθησαν οἱ Ἀμερικανοὶ κοινῶς τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ, καὶ γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν οἱ Ἰταλικὲς ἐπανορθώσεις προέβλεψαν διάφορα σχετικὰ ἔργα.

Ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν ὅμως ἐφθασε κάποτε καὶ ὁ εἰδικὸς σύμβουλος τοῦ κ. Χόφμαν, ὁ κ. Σίγλερ, ποὺ ὅπως ἐδήλωσε, προτιμοῦσε τὸν ἐξηλεκτρισμὸν διὰ θερμικῶν λύσεων.

Οἱ Ἕλληνες τεχνικοὶ τοῦ ἐξήγησαν, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μὴ χρησιμοποιοῦμε τὶς περίφημες ὕδατο-πτώσεις μας, ποὺ καὶ σοφὰ σκορπισμένες βρίσκονται σὲ δόλοκληρον τὴν Ἑλλάδα, καὶ θὰ ἐμείωναν τὴν τιμὴν τοῦ βιομηχανικοῦ ρεύματος εἰς τὸ ἥμισυ ἀκριδῶς ἐναντὶ τοῦ θερμικοῦ

θὰ εὐρισκόμεθα πάντοτε ὑποτελεῖς ἀφοῦ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ θὰ ἦτο ὑποχρεωτικὴ γιὰ νὰ κινήσωμε τὰ θερμικά ἐργοστάσια.

Φαίνεται πὺς αἱ ἀπόψεις αὐταὶ ἐκλόνισαν τὸν κ. Σίγλερ, ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ εἰδικούς διὰ τὴν μελέτην τοῦ ὅλου προβλήματος. Αὐτοὶ ὅμως, ὅταν ἐφθασαν, ἔδωσαν μίαν νέαν ἐμφάνισιν εἰς τὸ θέμα, τονίζοντες ὅτι δὲν θὰ χρησιμοποιήσουν πετρέλαιον, ἀλλὰ λιγνίτη. Τοὺς περίφημους ἑλληνικοὺς λιγνίτας, ποὺ ἀνεκμετάλλευτοι παραμένουν, ἐνῶ εἶναι ἀριστοὶ καὶ ἐπαρκεῖς γιὰ 500.000 χρόνια, ὅπως τόσο ἀβασάνιστα ἐλέγχθη. Φυσικὰ, μὲ τὸν νέον αὐτὸν τρόπον, λυεῖται κατὰ ἓνα σπουδαῖον μέρος καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας, ἀφοῦ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ μεταλλεύματος θ' ἀπορροφήσῃ χιλιάδες ἐργατικά χέρια.

Ἐν τῷ μεταξύ, εἶχαν ὑπογραφῇ ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν Ἰταλίαν καὶ αἱ ἐπανορθώσεις ἐπρόκειτο νὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρμογὴν. Μεταξύ αὐτῶν, ἓνα μεγάλο ποσοστὸν ἀνεγράφτο

Διὰ μίαν καλυτέραν κοινωνικὴν ὁργάνωσιν

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΣΥΜΒΑΛΛΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΟΡΘΩΣΙΝ ΤΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Π. ΚΡΙΝΑΙΟΥ

Ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς οἱ Βασιλεῖς μας, ὡς ἐπίτιμοι πρόεδροι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Νεότητος, εἰς συγκέντρωσιν τῶν Ἑκπαιδευτικῶν Ἀθηνῶν — Πειραιῶς θὰ ἀπονεύμουν τὰ διπλώματα λευκωμάτων τῆς Σχολικῆς Ἀλληλογραφίας τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν εἰς τὰ βραβευθέντα κατὰ τὴν πρόσφατον ἐκθεσὶν λευκωμάτων 70 — 80 Σχολεῖα Μέσης καὶ Κατωτάτης Παιδείας τῶν 2 πόλεων.

Ἡ πρόσφατος ἐκθεσίς τῶν λευκωμάτων ἀλληλογραφίας τῶν παιδιῶν, ποὺ ἀνηκουν εἰς τὴν πολυπληθεῖ φάλαγγα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Νεότητος

δὲν ὑδροηλεκτρικὰς κατασκευὰς τῶν Ἰταλῶν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Τὴν τελευταίαν ὅμως στιγμὴν, ἂν καὶ δὲν ὑπῆρχε ἰδιαίτερος πρὸς τοῦτο λόγος, ἐζητήθη ἡ ἔγκρισις τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς, ἡ ὁποία ἀπηγόρευσε τὴν ἐναρξιν κάθε προκηρύξεως, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐταιρία ΕΜΠΑΣΚΟ δὲν εἶχε ἀκόμη ὑποβάλῃ τὰ τελικὰ τῆς σχέδια ἐπὶ τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ἐδῶ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐξηγήσω διάφορα. Ἡ ΕΜΠΑΣΚΟ εἶναι μία ὁμάς ποὺ ὁργανώνει διὰ λογαριασμὸν τρίτων θερμικὰς ἐταιρίες ἐνεργειακῆς δυνάμεως. Αὐτὴ ἀνέλαβε, κατόπιν ἐντολῆς τῆς Δ.Ο. Σ. Οὐάσιγκτων, νὰ μελετήσῃ τὸ θέμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὡς σύμβουλος νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην τῆς.

Παρ' ὅλον δὲ ποὺ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἦτο ἐτοιμὴ, ἀνέβαλλε διαρκῶς καὶ διὰ λόγους ἀνεξηγήτους τὴν παράδοσιν τῆς ἐκθέσεώς της. Αὐτὴ, ἀγνοοῦσα ἡ βελήμενως ὅλες τὶς ἀποτυχίες τῶν προγενεστέρων πειραμάτων ἐπὶ τῶν λιγνιτῶν, τοὺς ἐπρότεινε, ἀδιαφοροῦσα γιὰ τὴν κακὴν τοὺς ποιότητα, γιὰ τὶς λίγες θερμίδες ποὺ περιέχουν, γιὰ τὴν θρυμματοποίησιν καὶ ἀποσάθρωσιν ποὺ παθαίνουν, καὶ μὴ θέλουσα νὰ ὑπολογίσῃ τὰ ἐξοδα ἐξορύξεως διὰ τοῦ ἀπληροκινήτου συστήματος τῶν ἐργατικῶν χειρῶν.

Πιστεύω δὲ, ὅτι τὸ ἐπίσημον σχέδιον τῆς ΕΜΠΑΣΚΟ τοῦ θερμικοῦ ἐργοστασίου Χαλκίδος, εἶναι ἀποκαλυπτικὸν τῶν κρυφίων σκοπῶν ποὺ ἐπιδιώκει, διότι ἐνῶ οἱ λιγνίτες εἰκονίζονται σὲ βουνὰ, ἀποπαρθερμῶν προφανῶς, ἔχει τοποθετήσῃ εἰς τὸ δεξιὸν καὶ μίαν μεγαλωτάτην δεξαμενὴν πετρελαίου. Αὐτὴ ἀκριδῶς ποὺ θὰ σώσῃ τὴν κατάσταση, ὅταν ὁ λιγνίτης δείξῃ τὴν ἀχρηστίαν του.

Πάντως τρία γεγονότα χαρακτηρίζουν τὸ ὅλον πρόβλημα, ἀπαράδεκτα καὶ τὰ τρία, περίεργα, καὶ αἵα νὰ ἐπισύρουν πολλὰς σκέψεις εἰς βάρος τῶν ἰθυνόντων, σκέψεις καὶ ἄλλο παρὰ κολακευτικὰς.

Πρῶτα, θεωρῶ ἀπαράδεκτον νὰ ἐπιστρέφῃ ὡς ἐργολάβος ἐκτελεστὴς ὁ μέχρι πρότινος σύμβουλος τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων: Φυσικὰ, εἰς τὰς τελευταίας ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Χόφμαν, ἡ ΕΜΠΑΣΚΟ δὲν ἀνεφέρετο. Ἄν ἐπεκράτησαν ἄλλαι

ὑπῆρχε μία εὐχάριστος ἐκπληξίς καὶ μ' αὐτὴν συγκινητικὴ συγχρόνως προσφορὰ τῆς μαθητικῆς νεολαίας εἰς τὸ ἔργον καὶ τὴν προσπάθειαν ἀλληλεγγύης καὶ συσφίξεως τῶν φιλικῶν δεσμῶν μεταξύ τῶν μαθητῶν ἀφ' ἐνὸς τῆς χώρας μας καὶ τῶν συναδέλφων τῶν ἀφ' ἐτέρου τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Χαρακτηριστικὸν ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι εἰς τὸ περιοδικὸν τοῦ Αὐστραλιανοῦ Ε.Σ.Ν. σχετικῶς μὲ τὰ λευκώματα σχολικῆς ἀλληλογραφίας ποὺ ἐξετέθησαν εἰς τὴν ἐτήσιαν ἐκθεσὶν τοῦ Αὐστραλιανοῦ Ε.Σ.Ν. ἀναφέρονται μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«Τὰ λευκώματα ποὺ μὰς ἐστειλαν εἰς ἡμᾶς ἡμεῖς ἐκτελέσαμεν διὰ τὴν ἐτήσιαν ἐκθεσὶν μὰς ἦσαν θαυμάσια δείγματα λευκωμάτων Σχολικῆς Ἀλληλογραφίας ὑπεράνω ὅλων ὅπως ἦτο τὸ λευκῶμα, ποὺ ἐτοίμασαν τὰ παιδιὰ τῆς Σχολῆς Καπάκια Ἀθηνῶν.

Ἐάν μάλιστα σκεφθῶμε ὅτι μόλις 4 χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὴν ξενικὴν κατοχήν, ποὺ κατέστρεψε σχεδὸν τὰ πάντα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔχομεν ἀκόμη ἓνα λόγον γιὰ νὰ θαυμάζωμεν τὸ ὑπέροχον αὐτὸ ἔργον τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν.

Τὸ ἀναφερόμενον λευκῶμα ἐστάλη εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἀπὸ τὴν Ἑνωσιν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν τῆς Γενεύης, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε διαβιβάσῃ διὰ τὴν διαρκὴ ἐκθεσὶν τῆς.

Θὰ πρέπει, ὅμως νὰ κατατοπίσωμεν τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Νεότητος, εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ ὁποίου εἶναι ἐγγεγραμμένα 300 χιλιάδες ἀγόρια — καὶ κορίτσια μαθητῶν τῶν Σχολείων τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως. Ὁ σκοπὸς καὶ ὁ ρόλος τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν εἰς τὴν κοινωνίαν ἔχει ἐθνικόν, ἀλτρουιστικὸν καὶ κοινωνικὸν χαρακτήρα. Οἱ Ἐρυθροσταυριταὶ εἶναι οἱ μικροὶ φορεῖς καὶ σκαπανεῖς τῶν ιδεῶν καὶ τῶν ἰδανικῶν μ' αὐτὰς προχωρημένης κοινωνίας, ποὺ πρέπει νὰ θεωρῇ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸν συνάδελφον κλπ. ἰερὰν χριστιανικὴν ὑποχρέωσιν καὶ τὴν πρὸς τὸ δένδρον, τὸ ποῦλιν, τὸ λουλούδι καὶ τὸ ἐντομο ὑψηλὸν χρέος καὶ ἐπιτηνὴν κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν πολιτισμοῦ. Οὕτω οἱ Ἐρυθροσταυριταὶ τῆς Ἑλλάδος προβαίνουν εἰς ἔργα ἐξυγιάνσεως καὶ ἀναδασώσεως τῶν περιφερειῶν τῶν, φροντίζον διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰσικήν των, καλλιεργοῦν σχολικοὺς κήπους καὶ ψυχαγωγούν τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς, βοηθοῦν μὲ σχολικὰ εἶδη συναδέλφους τῶν, πτωχῶν οἰκογενειῶν καὶ παρέχουν πρῶτας βοηθείας εἰς ὅσους ζητήσουν. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἔργον τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν εἶναι ἡ συμμετοχὴ τῶν εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἡ συμβολὴ τῶν εἰς τὴν ἀνακούφισιν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν ἐπαναπατρισσομένων συμμορισητῶν. Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τῆς Νεότητος τὴν 15ην Σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔκαμεν ἐκκλησίαν εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ Ἐρυθροσταυριτὰς τῶν περιχώρων, ποὺ δὲν ἐπλήγησαν πολὺ ἀπὸ τὰ δεινὰ καὶ τὰς δοκιμασίας τοῦ πολέμου, νὰ διαθέσουν τὸ χαρτζιλίκι τοῦ γιὰ τὴν ἡμετέραν καταστραμμένην σχολεῖαν ἢ ἐπαναπατρισσομένων χωριῶν, εἰς τὰ ὁποία θὰ ἐστελέχοντο χρήσιμα σχολικὰ καὶ λοιπὰ εἶδη. Ἡ ἐκκλησίαις αὐτῇ ὄρῃς συγκινητικὴν ἀπήχησιν μεταξύ τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν καὶ μέχρι σήμερον ἔγιναν οἱ ἀκόλουθες υἰοθεσίαι, διὰ σχολεῖα τῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἑλλάδος.

Τρίτον καὶ σπουδαιότερον, οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ στερήσῃ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων Λαὸν τὰς Ἰταλικὰς ἐπανορθώσεις, σήμερα ἰδίως, ὅταν ὁμοφώνως οἱ Σύμμαχοι τὰς ἐνέκριναν. Παρὰ τὰς ἐπισήμους δηλώσεις, αἱ ἐπανορθώσεις κινδυνεύουν. Ἡ Ἑλλὰς ἔχασεν ἤδη 4.000.000 δολλάρια ἀπὸ τοὺς τόκους τοῦ συνόλου, καὶ ἂν μέχρι τοῦ τέλους Ἰουνίου 1950 δὲν προκηρύξῃ τοὺς διαγωνισμοὺς, θὰ χάσῃ ἔργα ἐξηλεκτρισμοῦ ἀξίας ἐτέρων 5.000.000 δολλαρίων, διότι αὐτὸ τὸ κοινὸν δὲν αὐτὰ εἰδικὰ τὰ ἔργα προβλέπεται εἰς τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ προγράμματος. Σημειῶναι καὶ πάλιν ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ συζητηθῇ σήμερα, ἀφοῦ ὡς χθὲς εἶχεν ἐγκριθῇ καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοῦς. Ἀρα, πλὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, οὐδεμία ἄλλη σκέψις ἐπετρέπετο νὰ κυριαρχήσῃ.

Ἐστὶν ἔχει εἰς τὸ σύνολον καὶ τὰς λεπτομερεῖας τοῦ ἐνεργειακοῦ προβλήματος τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον μέρος θὰ εἶχε λυθῇ, ἂν οἱ ἀρμόδιοι ἀπεφάσιζαν καὶ ὅχι οἱ ἀναρμόδιοι, ἂν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἐρρίπτετο ἅπλετον καὶ δὲν ἐπροτιμῶντο αἱ μυστικαὶ συσκέψεις.

Δὲν γνωρίζω τί θὰ κάνουν οἱ Ἀμερικανοί. Γνωστὸν εἶναι ὅτι διὰ τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα τῶν Ἰταλῶν ὡς ἐπανορθώσεις ζημιῶν τοῦ πολέμου πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀπομένουν κάτι περισσώτερον ἀπὸ 60 ἡμέραι. Καὶ ὁ καιρὸς τρέχει γοργά.

ΛΑΜΠΡΟΣ Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

«Τὰ λευκώματα ποὺ μὰς ἐστειλαν εἰς ἡμᾶς ἡμεῖς ἐκτελέσαμεν διὰ τὴν ἐτήσιαν ἐκθεσὶν μὰς ἦσαν θαυμάσια δείγματα λευκωμάτων Σχολικῆς Ἀλληλογραφίας ὑπεράνω ὅλων ὅπως ἦτο τὸ λευκῶμα, ποὺ ἐτοίμασαν τὰ παιδιὰ τῆς Σχολῆς Καπάκια Ἀθηνῶν.

Ἐάν μάλιστα σκεφθῶμε ὅτι μόλις 4 χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὴν ξενικὴν κατοχήν, ποὺ κατέστρεψε σχεδὸν τὰ πάντα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔχομεν ἀκόμη ἓνα λόγον γιὰ νὰ θαυμάζωμεν τὸ ὑπέροχον αὐτὸ ἔργον τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν.

Τὸ ἀναφερόμενον λευκῶμα ἐστάλη εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἀπὸ τὴν Ἑνωσιν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν τῆς Γενεύης, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε διαβιβάσῃ διὰ τὴν διαρκὴ ἐκθεσὶν τῆς.

Θὰ πρέπει, ὅμως νὰ κατατοπίσωμεν τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Νεότητος, εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ ὁποίου εἶναι ἐγγεγραμμένα 300 χιλιάδες ἀγόρια — καὶ κορίτσια μαθητῶν τῶν Σχολείων τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως. Ὁ σκοπὸς καὶ ὁ ρόλος τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν εἰς τὴν κοινωνίαν ἔχει ἐθνικόν, ἀλτρουιστικὸν καὶ κοινωνικὸν χαρακτήρα. Οἱ Ἐρυθροσταυριταὶ εἶναι οἱ μικροὶ φορεῖς καὶ σκαπανεῖς τῶν ιδεῶν καὶ τῶν ἰδανικῶν μ' αὐτὰς προχωρημένης κοινωνίας, ποὺ πρέπει νὰ θεωρῇ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸν συνάδελφον κλπ. ἰερὰν χριστιανικὴν ὑποχρέωσιν καὶ τὴν πρὸς τὸ δένδρον, τὸ ποῦλιν, τὸ λουλούδι καὶ τὸ ἐντομο ὑψηλὸν χρέος καὶ ἐπιτηνὴν κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν πολιτισμοῦ. Οὕτω οἱ Ἐρυθροσταυριταὶ τῆς Ἑλλάδος προβαίνουν εἰς ἔργα ἐξυγιάνσεως καὶ ἀναδασώσεως τῶν περιφερειῶν τῶν, φροντίζον διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰσικήν των, καλλιεργοῦν σχολικοὺς κήπους καὶ ψυχαγωγούν τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς, βοηθοῦν μὲ σχολικὰ εἶδη συναδέλφους τῶν, πτωχῶν οἰκογενειῶν καὶ παρέχουν πρῶτας βοηθείας εἰς ὅσους ζητήσουν. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἔργον τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν εἶναι ἡ συμμετοχὴ τῶν εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἡ συμβολὴ τῶν εἰς τὴν ἀνακούφισιν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν ἐπαναπατρισσομένων συμμορισητῶν. Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τῆς Νεότητος τὴν 15ην Σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔκαμεν ἐκκλησίαν εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ Ἐρυθροσταυριτὰς τῶν περιχώρων, ποὺ δὲν ἐπλήγησαν πολὺ ἀπὸ τὰ δεινὰ καὶ τὰς δοκιμασίας τοῦ πολέμου, νὰ διαθέσουν τὸ χαρτζιλίκι τοῦ γιὰ τὴν ἡμετέραν καταστραμμένην σχολεῖαν ἢ ἐπαναπατρισσομένων χωριῶν, εἰς τὰ ὁποία θὰ ἐστελέχοντο χρήσιμα σχολικὰ καὶ λοιπὰ εἶδη. Ἡ ἐκκλησίαις αὐτῇ ὄρῃς συγκινητικὴν ἀπήχησιν μεταξύ τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν καὶ μέχρι σήμερον ἔγιναν οἱ ἀκόλουθες υἰοθεσίαι, διὰ σχολεῖα τῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἑλλάδος.

Ἡ Μέση Παιδεία Ἀθηνῶν υἰοθέτησε 30 σχολεῖα, ἡ Μέση Παιδεία Πειραιῶς 12, ἡ Α' Δημοτικὴ Περιφέρεια Ἀθηνῶν 27, ἡ τρίτη 38, ἡ τετάρτη 3, ἡ Α' Δημοτικὴ Περιφέρεια Πειραιῶς 21, ἡ δευτέρα 12, Μέση ἐκπαίδευσις ἐπαρχιῶν 2, ἡ Στοιχειώδης Ἐκπαίδευσις Ἐπαρχιῶν 9, τὰ Ἰδιωτικά Σχολεῖα Ἀθηνῶν — Πειραιῶς 16.

Συνολικῶς υἰοθετήθησαν 198 σχολεῖα, ἐξελικτικῶς ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν θὰ διπλασιασθῇ ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ ζῆλος, ὁ φλογερὸς ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ

τροθυμία των έρυθροσταυριτών να προσφέρουν όλον και περισσότερα διὰ τὴν ἀγορὰν γραφικῆς ὕλης (τετραδίων, μολυβίων, διβλίων, σαπῶνων κλπ.) εἰς τοὺς ἀνεστῆτους σχεδὸν μαθητὰς τῶν χωριῶν, ποὺ ξαναβλέπουν τοὺς ἐπισκαπατριζομένους μὲ τὰ θλιδερὰ ἐρείπια τῆς καταστροφῆς καὶ πίσω ἀπὸ τοὺς ξερρίζωμένους τοίχους τῶν σχολείων, περὶ ἄλλοτε ἀπηχοῦσαν τὸ κελαῖδημα τῶν παιδικῶν φωνῶν.

Καθημερινῶς θάβουν εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς 2 γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Νεότητος μικρὰ ἀλλὰ εὐγλωττα καὶ συμπαθητικὰ δέματα τῶν παιδιῶν μὲ γραφικὴν ὕλην, σαποῦνι, τρόφιμα καὶ εἶδη ἀκόμη ἰματισμοῦ, ποὺ ἀποστέλλονται ἀμέσως εἰς τὸν προορισμὸν των.

Τὰ υἱοθετούμενα σχολεῖα ἀνήκουν εἰς τὰς περιφερείας Δυτικῆς, Στερεᾶς καὶ Ἠπείρου, Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, Θεσσαλίας καὶ Πελοποννήσου καὶ ὑπάγονται εἰς τὴν Μέσσην καὶ Κατωτάτην Παιδείαν. Οἱ ἐρυθροσταυρίται ὅμως προτιμοῦν νὰ υἱοθετοῦν τὰ σχολεῖα τῶν συνόρων ἐκεῖ πᾶν εἰς τὰ δασωμένα φρύδια καὶ εἰς τὴν λαγυγαδιὲς τοῦ Γράμμου καὶ τοῦ Βίτσι, εἰς τὰ ὄροπέδια τοῦ Μπέλες καὶ τὰ ρουμάνια τοῦ Ταυγέτου, ἐκεῖ κάτω εἰς τὸν τραγουδιμένον Μοριά. Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καταφθάνουν καθημερινῶς συγκινητικὰ γράμματα εὐγνωμοσύνης καὶ δακρυβρέκτων εὐχαριστιῶν ἐκ μένους τῶν μαθητῶν ποὺ εἶχον τὴν τύχην νὰ ἀποκτήσουν σχολικὰ εἶδη ἀπὸ τοὺς μικροὺς συναδέλφους των τῶν δύο πόλεων. Σ' ἕνα τέτοιο γράμμα ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολεῖου Στρατίανης Κοινότητος ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς Βύρωνα Βαζάκη, Σπυρίδωνα, Ρούσση, Χρήστον Ἐλευθερίου, Λευκοθέα Πρωτόπαπα καὶ Ὀλγα Κοσκινά, γράφει :

«Εἰμεθα ὑπερήφανοι διότι ἐδῶ πᾶν ἡμεῖς οἱ Ἐρυθροσταυρίται σὰν πραγματικὰ Ἑλληνόπουλα, ἐκτελέσαμεν τὸ καθήκον μας καὶ ἀκόμη σήμερα ἀγωνιζόμεθα γιὰ μιὰ μεγάλη καὶ δοξασιμένη Ἑλλάδα. Σχολεῖον δὲν ἔχομε. Ἐξήντα περίπου μαθηταὶ διδασκόμεθα εἰς τὸν νάρθηκα τῆς ἐκκλησίας γιὰτὶ τὸ σχολεῖον μας κατεστράφη εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις κατὰ τοῦ συρροτισμοῦ, διότι εἰς τὸ ὕψωμα Πύργος τῆς περιφερείας μας, περιοχῆς Γράμμου, ἐγίνον πολυήμερες καὶ σκληρὲς μάχες. Τελιώνοντας τὸ ἀδελφικὸ μας γράμμα σὰς παρακαλοῦμεν νὰ διαβιβάσετε τοὺς σεβαστοὺς σας δασκάλους τὰ σέβη μας. Ἀς ἐννοήσουμε ὅλοι καὶ ἂς ἀποτελέσουμε μιὰν μεγάλη στρατιὰ Ἐρυθροσταυριτῶν διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πατρίδα μας, ἀφοῦ ἡμεῖς εἴμεθα ἡ αἰγὴ καὶ τὸ μέλλον τῆς, ἡ ἐλπίδα καὶ τὸ καμάρι τῆς».

Σ' ἕνα ἄλλο γράμμα οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ μαθήτριες τοῦ Γυμνασίου Σιατίστης γράφουν :

«Παιδιά τοῦ 9ου Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν, κορίτσια τῆς ἐνδοξῆς πόλεως τῆς Παλλάδος, ἀδέρφια μας! Σὰς εὐχαριστοῦμε, ποὺ μᾶς ἤρθατε ἀρωγοὶ καὶ μᾶς βοηθήσατε ὕστερα ἀπ' τὴν μεγάλη καταστροφὴ τοῦ συρροτισμοῦ. Ὅταν ἐδῶ στὸν φτωχὸ μὰ ἐνδοξὸ κι' ἀγασμένο τόπο τῆς Σιατίστης, ποὺ τὸν ἔχουν ποτίσει αἵματα ἀγνῶν Ἑλλήνων καὶ παλληκάρων ἀπὸ ἀνδρῶν τῶρα, ξαναβρόντησαν τὸ κανόνι κι' ἀκούστηκαν τὰ καριοφίλια τῶν προγόνων μας, ὅταν ὁ συρροτιστὴς μᾶς τινάξε τ' ἀγαστὰ μας εἰς τὸν ἀέρα καὶ μὲ μὲναι τὴν στρατὸς τοῦ τόπου μας μὲ ἀθῶο Ἑλληνικὸ αἷμα, ξέσαμε πῶς ὁ λὸς ὁ Ἑλληνισμὸς ἦταν μαζί μας, μᾶς παρακολουθοῦσε καὶ μᾶς εἶνε θάρρος. Γι' αὐτὸ εἴμαστε ὑπερήφανοι ἡμεῖς τὰ Σιατιστόπουλα καὶ χαρμόμαστε τὸ κατόρθωμά μας κι' ἂς μᾶς σφίγγει ἡ φτώχεια καὶ ἡ ἀνείχεια. Μάθαμε νὰ ζοῦμε Ἑλληνες φτωχοὶ ἴσως μὰ ποτὲ σκλάβοι! Γνήσιες Ἑλληνίδες Ἐρυθροσταυρίτισσες τοῦ 9ου Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν, αὐριανὲς μητέρες, μὲ τὴν

ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΜΑΣ ΣΗΜΕΙΟΥΤΑΙ ΕΝΤΟΝΟΣ ΝΑΥΠΗΓΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΑΡΗΓΓΕΛΘΗΣΑΝ ΗΔΗ 40 ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΚΑΦΗ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ 639.500 ΤΟΝΝΩΝ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. Π. ΤΖΟΥΜΑΚΟΥ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς» εἶχε δημοσιευθῇ μία εἰδήσις, καθ' ἣν ὁ Ἕλληνας ἐφοπλιστὴς κ. Στ. Νιάρχος παρήγγειλεν εἰς τὰ ἀγγλικά ναυπηγεία τὴν κατασκευὴν τεσσάρων δεξαμενοπλοίων, ἑκάστον τῶν ὧσων θὰ ἔχη μεταφορικὴν ἰκανότητα διὰ 18.000 τόννους φορτίου. Ἡ εἰδήσις αὕτη μὲν παρέσχε τὴν ἀφορμὴν διὰ μιαν ἐνδιαφέρουσαν ἐρευναν, ἡ ὁποία εἶναι λίαν ἀποκαλυπτική, ἀλλὰ καὶ ἄκρως χαρακτηριστικὴ τῆς ἑλληνικῆς ἐφοπλιστικῆς δραστηριότητος ὑπὸ τὰς διαφόρους ξένας — δυστυχῶς — σημαίας.

Ὅταν ἀπὸ τοῦ 1948 ἤρχισαν νὰ διαφαίνονται τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς ἐπικείμενης ναυτιλιακῆς κρίσεως, οἱ πλουσιώτεροι ἐκ τῶν ἐλλήνων ἐφοπλιστῶν προήλθον εἰς δύο ἰδιαιτέρας σημασίας ἀποφάσεις : Πρῶτον νὰ ναυπηγήσουν συγχρονισμένα οἰκονομικὰ φορτηγά, ὥστε δελεάζοντες τὰ πλωτὰ ὕλίκων των νὰ συναγωνισθοῦν εὐχερέστερον τὰ ξένα σκάφη. Καὶ δεύτερον, νὰ στραφοῦν καὶ πρὸς τὸν κλάδον τῆς μεταφορᾶς ὑγρῶν καυσίμων, πρὸς τὸν ὁποῖον δὲν εἶχαν ἐπιδείξει ἕως τότε ἐνδιαφέρον.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς ἐφαρμογὴν καὶ αἱ πρῶται παραγγελίαι ἤρχισαν ἀθρόως διαβιβάζεσθαι εἰς τὰ ἀμερικανικά καὶ εἰς τὰ ἀγγλικά ναυπηγεία. Ἐντὸς τῆς διαρρυσάσης διετίας παρηγγέλθησαν 40 ἐν ὧν πλοῖα, συνολικῆς χωρητικότητος 639.500 τόννων φορτίου. Ἀποτελεῖ τὸ γεγονός τοῦτο πραγματικὴν ἀπακάλην διὰ τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν καὶ δεικνύει τὴν οἰκονομικὴν εὐρωστίαν ἐρισμένων ἐφοπλιστικῶν οἰκῶν. Τὸ ἐν προκειμένῳ δυστύχημα εἶναι, ὅτι ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω ναυπηγήσεις κανεὶς ἰδιωτικὸν πλοῖον δὲν ἐτέθη ὑπὸ τὴν Κυανόλευκον. Μόνον τὰ προσφάτως παραγγελθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰ ἰταλικά ναυπηγεία, ἐναντὶ ἐπανορθώσεων, ἔξη ἐπιβατηγὰ σκάφη, πρόκειται νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

Κατὰ τὴν διαρρυσάσαν διετίαν 1948—50 παρηγγέλθησαν 13 νεοαναπήγητα πλοῖα, 180.223 τ. γκρὸς ἢ 288.500 τόννων φορτίου. Τὰ πλοῖα αὐτὰ ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Παναμά, τῆς Ὀνδούρας καὶ τῆς Ἀφρικανικῆς... Λιβερίας!... Δύο ἐξ αὐτῶν, χειρονομία σας αὕτη νὰ μᾶς βοηθήσετε, μᾶς τινάξατε τὴν πίστιν μας στὴν Ἑλλάδα καὶ μᾶς δώσατε μεγάλη χάρα καὶ ἀνακούφισιν. Ἦταν ὅ,τι ἐπρεπε γιὰ μᾶς αὐτὰ τὰ λίγα ποὺ μᾶς στέβετε. Σὰς εὐχαριστοῦμε καὶ μᾶς εἰς τὴν ἀγάπην μας».

Πρέπει λοιπὸν νὰ εἶναι ὑπερήφανος ὁ Ἕλληνας ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος διὰ τὴν οὐταυροφάνειαν τοῦ διδίδει μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλωθῶν τὰ μεγάλα καὶ συγκλονιστικὰ αἰσθήματα τῶν παιδιῶν, οἱ εὐγενεῖς ψυχικὲς διαθέσεις των καὶ οἱ ὑψηλοὶ τόνοι τοῦ ἐθνικοῦ των «παιστεύω» ποὺ θεμελιώνουν καὶ προδικάζουν τὸ μέλλον τῆς ἡρώικης καὶ μαρτυρικῆς μας πατρίδος.

Π. ΚΡ.

13.151 τ. γκρὸς ἢ 22.000 τ. φορτίου εἶναι καθαρῶς φορτηγὰ καὶ κατασκευάσθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐνῶ πάντα τὰ ὑπόλοιπα εἰναι τάνκερς καὶ ἐναυπηγήθησαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Τὸ πρῶτον σκάφος, ὅπερ παρηγγέλθη εἰς τὰ ἀμερικανικά ναυπηγεία τὸ 1948 ἦτο τὸ τάνκερ «Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες» 18.000 τόννων φορτίου, ἀνήκον εἰς τὸν κ. Ἀνάσσην. Ἐξηκολούθησε κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἡ παραλαβὴ τοῦ τάνκερ «Πρίγκιψ τοῦ Ἀτλαντικοῦ» 18.000 τ. παρὰ τοῦ κ. Λιβανοῦ. Τὸ 1949 αἱ παραδόσεις ἀπὸ τὰ ναυπηγεία ἠρξήθησαν.

Οὕτως, ἡ ἑταιρία Ἀνάση παρέλαβε τὰ δεξαμενόπλοια «Ὀλυμπιακὴ Δόξα», Ὀλυμπιακὸς Ἀστὴρ» καὶ «Ὀλυμπιακὴ Δὰς» τῶν 28.000 τόννων φορτίου ἑκάστον. Ἡ ἑταιρία Σ. Λιβανοῦ παρέλαβε τὸ τάνκερ «Πρίγκις» 18.000 τόννων, ὁ κ. Ν. Λιβανὸς παρέλαβε τὸ τάνκερ «Αὐτοκράτωρ τοῦ Ἀτλαντικοῦ» 26.500 τόννων φορτίου καὶ ὁ κ. Στ. Νιάρχος παρέλαβε τὰ δεξαμενόπλοια «Παγκόσμιος Εἰρήνη» 18.000 τόννων καὶ «Παγκόσμιος Ἐλευθερία» 28.000 τόννων φορτίου. Ὅλα αὐτὰ αἱ παραδόσεις ἐγένοντο ἀπὸ τὰ ἀμερικανικά ναυπηγεία.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἡ ἑταιρία Λιβανοῦ παρέλαβε ἀπὸ τὰ ἀγγλικά ναυπηγεία τὰ φορτηγὰ «Μαίρη» 10.000 τόννων καὶ «Αὐτοκράτειρα τοῦ Ἀτλαντικοῦ» 12.000 τόννων φορτίου. Τέλος κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1950 ὁ κ. Ἀνάσης παρέλαβε ἀπὸ τὰ ἀμερικανικά ναυπηγεία τὰ μεγάλα δεξαμενόπλοια «Ὀλυμπιακὴ Φλόγα» καὶ «Ὀλυμπιακὸς Κεραυνὸς» τῶν 28.000 τόννων φορτίου ἑκάστον. Μὲ τὰς ἀνωτέρω παραλαβὰς οἱ κ. κ. Λιβανὸς, Ἀνάσης καὶ Νιάρχος συνεπλήρωσαν τὰς ἐν Ἀμερικῇ παραγγελίας των. Νέας τοιαύτας δὲν ἔδωκαν εἰς τὰ ἀμερικανικά ναυπηγεία, διότι μὲ τὴν ὑποτίμησιν τῆς στερελίας, τὸ κόστος τῶν ἐν Ἀμερικῇ κατασκευῶν ἀπέβη ἀκριδὸν καὶ ἀσύμφορον.

Ἐστράφησαν ὅμως οἱ ἀνωτέρω, καθὼς καὶ ἄλλοι τινὲς ἐκ τῶν κορυφαίων παρ' ἡμῖν ἐφοπλιστῶν πρὸς τὰ ἀγγλικά ναυπηγεία, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ ἔδωκαν ἰκανὰς παραγγελίας. Οὕτως, σήμερον τελοῦν ὑπὸ κατασκευὴν ἐν Ἀγγλίᾳ 14 δεξαμενόπλοια, συνολικῆς χωρητικότητος 258.000 τόνν. φορτίου καὶ 7 φορτηγὰ 76.000 τόννων φορτίου. Οὕτως, ἕνα τάνκερ τῶν 14.000 τόννων ναυπηγεῖται διὰ λογαριασμὸν τῶν κ. κ. Νικολάου καὶ Παπαδόκη, δύο ἄλλα τῶν 16.000 τόννων διὰ τὴν ἑταιρίαν Λιβανοῦ, τέσσαρα διὰ λογαριασμὸν ἐνὸς ἐφοπλιστικοῦ γκρουπ, τῶν 16.500 τόννων ἑκάστον, ἕνα τῶν 22.000 τόννων διὰ λογαριασμὸν τῆς ἑταιρίας Χανδρῆ καὶ ἔξη διὰ λογαριασμὸν τοῦ κ. Στ. Νιάρχου. Ἐκ τῶν 6 τελευταίων, τὰ τέσσαρα εἶναι τῶν 18.000 τόννων ἑκάστον καὶ τὰ ὑπόλοιπα δύο εἶναι τῶν 31.000 τόννων ἑκάστον. Τὰ δύο αὐτὰ δεξαμενόπλοια εἶναι τὰ μεγαλύτερα ἐν τῷ Κόσμῳ, ὅταν δὲ παρηγγέλθησαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος ἔτους, σύσσωμος ὁ ἀγγλικὸς ναυτικὸς τύπος ἐχαιρέτισε τὸ γεγονός μὲ λίαν κολακευτικὰ σχόλια.

Πέραν τῶν 14 αὐτῶν δεξαμενοπλοίων, συνολικῆς χωρητικότητος 258.000 τόννων φορτίου, κατασκευάζονται εἰς διάφορα ἀγγλικά ναυπηγεία καὶ 7 φορτηγὰ τῶν 10.000 ἕως 12.000 τ. φορτίου ἑκάστον, συνολικῆς δὲ χωρητικότητος 76.000 τόννων φορτίου. Δύο ἐξ αὐτῶν ἀνήκουν εἰς ἐφοπλιστὴν τῆς Κεφαλληνίας, δύο εἰς ἐφοπλιστὴν τῆς Χίου, δύο εἰς ἐφοπλιστὴν τῆς Σύρου καὶ ἕνα εἰς ἐφοπλιστὴν τῆς Ἀνδρου. Αἱ ἀνωτέρω ἐν Ἀγγλίᾳ ναυπηγήσεις φορτηγῶν καὶ δεξαμενοπλοίων θὰ ἔχουν συμπληρωθῇ μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1952. Αἱ καθελκύσεις τῶν πρῶτων σκαφῶν θὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τοῦ προσεχούς Δεκεμβρίου καὶ αἱ πρῶται παραλαβαὶ θὰ πραγματοποιηθοῦν κατὰ τὰς πρῶτας ἐβδομάδας τοῦ 1951.

Ἀποτελεῖ, πράγματι, δυστύχημα, διότι ὅλα αὐτὰ τὰ σκάφη δὲν φέρουν τὴν ἐθνικὴν μας σημαίαν. Ἐναπόκειται εἰς τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν τῆς χώρας νὰ ρυθμίσῃ ἐν πνεύματι κατανόησεως τὸ ὅλον θέμα τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας, ὥστε τὰ ἀνωτέρω ἐπιλεκτὰ σκάφη νὰ μεταφερθοῦν ἐν καιρῷ εἰς τὴν Κυανόλευκον. Τελευταίως εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Σ. Βενιζέλος προέτεινε τὴν ταχεῖαν σύγκλησιν ἐν Ἀθήναις ἐνὸς ναυτιλιακοῦ συνεδρίου, προαρτισμένου νὰ ρυθμίσῃ ἅπασι διὰ παντὸς τὰ ναυτιλιακά ζητήματα καὶ νὰ συντάξῃ τὸν καταστατικὸν χάρτην τῆς ναυτιλιακῆς πολιτικῆς τῆς χώρας καὶ τῶν σχέσεων κράτους καὶ ἐθνικοῦ πλοίου. Ὅταν αὐτὰ πραγματοποιηθοῦν θὰ ἀρχίσουν αἱ ὑπο τῆς χώρας καὶ τῶν σχέσεων κράτους καὶ ἐθνικοῦ πλοίου. Ὅταν αὐτὰ πραγματοποιηθοῦν θὰ ἀρχίσουν αἱ ὑποστολαὶ τῶν ξένων σημαίων ἀπὸ τὰ ἐθνικά μας πλοῖα. Πρατίζεται, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Κωστόπουλος προβαίνει ἤδη εἰς τὴν ἀπαιτουμένην προεργασίαν διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ προταθέντος ναυτιλιακοῦ συνεδρίου.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ, ὅτι σκάφη 4.000.000 τόννων γκρὸς καὶ πλέον, τελοῦν κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν ὑπὸ μιαν δεκάδα ξένων σημαίων, ἐνῶ ἡ ὑπὸ τὴν κυανόλευκον χωρητικότης μας μόλις φθάσει τὸ 1.310.000 τ. γκρὸς. Ἐὰν τὰ πλοῖα μας ἐπαναπαρτισθοῦν, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔρχεται τρίτῃ ναυτικῇ δυνάμει τοῦ Κόσμου, ἐρχομένη εὐθὺς μετὰ τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τὴν Ἀμερικανικὴν καὶ προηγούμενη τῆς Νορβηγικῆς.

Πρὶν ἢ κλείσωμεν τὴν σύντομον αὐτὴν σκιαγράφειν τῆς ἑλληνικῆς δραστηριότητος εἰς νέας ναυπηγήσεις, θὰ προσθέσωμεν καὶ ὀλίγας γραμμὰς διὰ τὸ κρατικὸν ναυπηγικὸν μας πρόγραμμα, ὅπερ ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου Μάρσαλ, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰς ἰταλικὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐπανεπιδόσεις. Τὸ ἐν λόγῳ πρόγραμμα εἶναι τετραετές καὶ προβλέπει τὴν ναυπήγησιν 18 πλοίων, συνολικῆς χωρητικότητος 40.000 τ. γκρὸς (10 % πλέον ἢ ἑλᾶτον).

Αἱ κλεισθεῖσαι ἤδη παραγγελίαι τοῦ πρῶτου ἔτους περιλαμβάνουν δύο ἐπιβατηγὰ πλοῖα Μεσογειακῶν γραμμῶν τῶν 5.000 τ. γκρὸς ἑκάστον καὶ 4 ἐπιβατηγὰ ἀτμοπλοικῶν συγκαινωινῶν τῶν 1750 τ. γκρὸς ἑκάστον, ἤτοι 6 σκάφη, 17.000 τόννων γκρὸς. Τὰ ὑπόλοιπα πλοῖα, ἅτινα θὰ παραγγελθοῦν κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη τοῦ προγράμμα-

τος, θὰ εἶναι ἐπιβατηγὰ — ἀκτοπλοῖα καὶ διαφόρων μεγεθῶν (ἀπὸ 800 μέχρι 1500 τ. γκρὸς ἑκάστον), δύο φορτηγὰ — πλοῖα φυγεία διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν φρωτῶν μας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἕνα πλοῖον — δεξαμενὴ, διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν εξαγομένων ἑλληνικῶν οἶνων καὶ ἐλαίων. Κατὰ τὰς νεκρὰς ἐξαγωγικὰς περιόδους, τὰ μὲν πλοῖα — φυγεία θὰ εἶναι κατάλληλα διὰ τὴν μεταφορὰν γενικῶν ἐμπορευμάτων, τὰ δὲ πλοῖα — δεξαμεναί, θὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν μεταφορὰν ὑγρῶν καυσίμων.

Π. ΤΖΟΥΝΑΚΟΣ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Ἐργασίας τῆς ΔΟΣ ἀνέγγειλεν ὅτι τοσόν αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. κ. Φ. Μιακρῆς, συντητήθησαν μετὰ τῶν κ. κ. Ἡρίν Μπράουν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐργατικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ Ἐλμερ Κόπ τῆς Ὁμοσπονδίας Βιομηχανικῶν Ὁργανώσεων, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας ἐν Ἑλμῇ Διασκεψέως τῆς Συμβουλευτικῆς Συνδικαλιστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὁργανισμοῦ Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας.

Προτάσει τῶν κ. κ. Κόπ καὶ Μπράουν, οἵτινες ἐπεσκέφθησαν ἐσχάτως τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπέβαλον ἑκθεσίαν εἰς τὴν Διεθνή Ὁμοσπονδίαν Ἐλευθέρων Ἐργατικῶν Ἐνώσεων ἐπὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως τῶν ἐργατικῶν Ἐνώσεων, συνειδητῶς ὅπως ἡ Συνέλευσις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν Ἑλλάδος, ἥτις εἶχεν ὀρίσῃ διὰ τὴν 28ην Μαΐου, ἀναβληθῇ ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως εἰς Ἑλλάδα ἀντιπροσώπου τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Ἐλευθέρων Ἐργατικῶν Ἐνώσεων. Μετὰ τὴν προσεχὴ ἀφίξιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας θὰ συναντηθῇ μετὰ τῶν ἡγετῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἐργατικῶν Ἐνώσεων, ὁπότε θὰ ὀρίσῃ νέα ἡμερομηνία συσκέψεως καὶ θὰ καταβληθῇ προσπάθεια διὰ τὴν διευθέτησιν ὅλων τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὰς ἐργατικὰς ἐνώσεις, κατὰ τὸν τρόπον ἱκανοποιούντα τὰ δίκαια αἰτήματα ὅλων τῶν Ὁργανώσεων.

Αἱ ΑΔΕΙΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Δι' ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἐσωτερικοῦ Ἐμπορίου ὀρίζεται ὅτι, ἐμπορεύματα ἀφικθέντα εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα μετὰ τὴν 29ην Ἀπριλίου 1950, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ οὐχὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους ἐκδοθείσης ἀδείας, δύνανται ἐνδεχομένως νὰ εἰσαχθῶσι κατόπιν μεταγενεστέρως ἀδείας εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῇ καταβολῇ εἰσφοράς ἀπὸ 10 % — 80 % ἀναλόγως τοῦ εἶδους καὶ τῶν τιθεμένων προϋποθέσεων διὰ τὴν κορήγησιν τῆς ἀδείας.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ
Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Κ. ΓΕΩΡΓ. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ
ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΗΞΑΝ ΕΤΟΣ 1949

Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ Η ΤΡΑΠΕΖΑ

Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν τελετῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο τὴν μεσημβρίαν τῆς 29ης Ἀπριλίου ἡ ἐτησία τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τοῦ Ἰδρύματος. Ἀμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως, ὁ διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργ. Α. Μαντζαβίνος ἀνέγνωσεν ἐξ ὀνόματος τοῦ γενικοῦ συμβουλίου αὐτῆς τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος 1949. Ὁ κ. Μαντζαβίνος ἀνέπτυξε τὴν ἐξέλιξιν τῆς εὐρωπαϊκῆς οικονομίας καὶ τὴν προσπάθειαν τῆς ὅπως, μὲ τὴν παρεχομένην μέσῳ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ βοήθειαν, ἀνασυγκροτηθῇ, ἐπεξετάθη δὲ κατόπιν εἰς λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῆς πορείας τῆς ἑλληνικῆς οικονομίας καὶ ἐπισκόπησιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ Ἰδρύματος ἀσκηθείσης πολιτικῆς. Τὸ κείμενον τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Γ. Μαντζαβίνου ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Κύριοι Μέτοχοι,
Κατά τὸ διαρρέουσιν ἀπὸ τῆς τε
λευταίας Γενικῆς Συνελεύσεως χρο-
νικὸν διάστημα, δὲν ἐστημειώθη-
σαν ἐξελίξεις μεταβάλλουσιν οὐσι-
αδῶς τὰ δεδομένα τῆς δραστηριό-
τητος τῆς Τραπεζῆς καὶ γενικώτε-
ρον τῆς οἰκονομίας, ὡς ταῦτα ἐξε-
τέθησαν ἐνώπιον ὠμῶν εἰς τὴν Συ-
λεύσειν ἐκείνην.

Δέν προτιθέμεθα συνεπώς να
προβδώνμε σήμερα εις εύρειαν έκ
νένυ άνάλυσιν τών αύτών δεσμο-
νων, αλλά θέλομεν περιορισθί εις
συμπληρώσιν αύτών, τής παρού-
σης έκθέσεως άποτελούσης έν τή
ευσία συνέχειαν τής έκθέσεως ή-
μών επί του 'Ισολογισμού τής
Τραπεζής έτους 1948.

Εἰς τὴν παρούσαν ἔκθεσιν θέλο-
μεν ἀσχοληθῆ εἰς γενικωτάτην
γραμμὴν ἐπὶ τῇ ἐξελίξει τῆς εὐ-
ρωπαϊκῆς οἰκονομίας, ὁ μετὰ τῆς
ὁποίας δεσμοὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰ-
κονομίας ἀποβαίνουσιν ὁσμῆραι
στενωτέροι, θέλομεν ὑστερον ἐκθέ-
σει, ὡς αὐτὰς εἰς γενικωτάτην
γραμμὴν, τὴν πορεῖαν κατὰ τὸ δι-
αρρεῦσαν ἔτος τῆς ἀνασυγκροτή-
σεως, ἥτις συντελεῖται διὰ τῆς ἀ-
μερικανικῆς βοηθείας, διὰ τὰ εἰς-
ἔλθωμεν κατόπιν εἰς τὴν ἀνάλυσιν
τοῦ ὑπὸ τὴν ὑμέτεραν κρίσιν ὑπο-
βαλλομένου Ἰσολογισμοῦ τῆς Τρα-
πέζης τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1949
καὶ εἰς γενικὴν ἐπισκόπῃσιν τῆς
ἐπὶ τοῦ ἐκδοτικοῦ Ἰδρύματος ἀ-
σκηθείσης πολιτικῆς.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

α') Αύξεις της παραγωγής της
Δυτικής Ευρώπης.

Μετά την λήξιν του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, τὸ πρωταρχικόν θεθέν πρόβλημα, πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ὁποῖου ἐστράφη ὁλόκληρος ἡ προσοχὴ καὶ προσπάθεια τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἐμπλεκέντων ἐθνῶν, ἦτο τὸ πρόβλημα τῆς ἀσύζησεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς πλήρους ἀνασυγκροτήσεως τῶν δυνάμεων τῶν καθ' ἕκαστον ἐθνικῶν οἰκονομιῶν.

Ἡ ἐπίλυσις τοῦ προβλήματος
τούτου παρουσιάζει χαρακτηριστὰ ἐ-
πιτακτικὸν καὶ ἄμεσον, διότι ὁ
πληθυσμὸς τῶν διαφόρων ἐθνῶν
ἠδύνατο συνεχῶς, αἱ δὲ κατανα-
λωτικαὶ αὐτοῦ ἀνάγκαι, ἡ ἱκανο-
ποίησις τῶν ὁποιῶν ὅς ἐκ τῶν πο-
λεμικῶν καταστροφῶν εἶχε κατα-
πέσει, ἔχρηζον ταχυτάτης θεραπεί-
ας πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πολιτικῶν
καὶ κοινωνικῶν συνεπειῶν, τὰς ὁ-
ποίας ὁ ἐρυθρὸς κίνδυνος ἀνὰ πᾶν
ἐθνος ἐνεδρεῖται δὲν ἡμέλει νὰ ἐκ-
μεταλλεύηται. Πρὸς τὸν σκοπὸν
τούτων τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ
αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς διετέθη-
σαν ὑφ' ὅλων τῶν χωρῶν ὅλοι οἱ
δυνατοὶ νὰ τύχουν τοιαύτης χρη-
σιμοποιήσεως ἔθνικοι πόροι, πρὸ
ἥαντός δὲ τὸ σημαντικώτατον διὰ
τὸν αὐτὸν σκοπὸν περιοριζόμενον
τμήμα τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχε-
διοῦ Μάρσαλ παρεχομένης ἀμερι-
κανικῆς βοήθειας. Ἀπατέλεσμα

της έντατικής ταύτης προσπάθει-
ας είναι ότι ο άντικειμενικός σκο-
πός έπευτεύχθη κατά τὸ διαρρυσ-
αν έτος. Τὰ επίπεδα τῆς παρα-
γωγῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἰς τὰς Ἠν.
Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ἀπὸ
τῆς μὲν βιομηχανικῆς πλευρᾶς ση-
μαντικῶς ἀνώτερα τῶν πρωτολεμι-
κῶν, ἀπὸ δὲ τῆς γεωργικῆς πλευ-
ρᾶς ἡ Εὐρώπῃ προσήγγισαν πλὴν
τὰ πρωτολεμικά επίπεδα. Πρὸς
τούτοις αἱ μεταφορᾶι, ἡ δι' ἤλεκ-
τρισμοῦ κίνησις, ὁ ἐξοπλισμὸς διὰ
μηχανῶν μέσων καὶ γενικότερον
ἡ καθόλου παραγωγικὴ καὶ λοιπὴ
οἰκονομικὴ δραστηριότης, ὑπὸ τὴν
ἐννοιαν τῆς «πλήρους ἀπασχολή-
σεως», ἐξήχθησαν εἰς τοιοῦτον ἰκα-
νοποιητικὸν βαθμὸν ἐν Εὐρώπῃ, ὥ-
στε δεδικαιολογημένως νὰ χαρα-
κτηρίζεται ὡς πλήρης ἐπιτυχία
τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἀνθρώσιν
τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας εἰς τὸν
τομέα τῆς παραγωγῆς.

β') Παράγοντες παρακωλύοντες
την πλήρη οικονομικήν ανόρθω-
σιν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

“Αν δώσω εἰς τὸν τομέα τῆς ἀμέσου παραγωγικῆς δράσεως τοιαῦτα ἐπετελέχθησαν ἀποτελέσματα, δὲν δύναται νὰ λεχθῇ τὸ αὐτὸ καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπίλυσιν ἐτέρων παραλλήλων καὶ σοβαρωτάτων προβλημάτων, μετὰ τὴν ἀμβλυσιν τῶν ὁπείων καὶ μόνον θὰ δυνηθῇ τὴν δὲ διλήρησιν περὶ ἐπιτεύξεως οἰκονομικῆς ἰσορροπίας καὶ ὁρων σχετικῆς σταθερότητος τῶσων εἰς τὰς καθ’ ἑκάστον ὁσων καὶ εἰς τὴν διεθνή οἰκονομίαν.

Ἡ ικανοποίησης τῶν ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως εἶναι εἰσέτι ἐν Εὐρώπῃ κατὰ 10% κατωτέρα τῆς προπολεμικῆς, χρόνιον δὲ ἔξασκο- λουθεῖ παραμένον τὸ ἔλλειμμα εἰς δεξιὰ τῶν ἰσοζυγίων πληρωμάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Συνεπῶς τὸ βασικὸν πρόβλημα τῆς ρυθμί- σεως τῶν σχέσεων τῶν χωρῶν τοῦ- τωι πρὸς τὰς χώρας τῆς περιοχῆς τῶν βολλογάρων δὲν ἐπελύθη εἰσέτι.

Είναι ἀλήθες ὅτι τὸ ἔλλειμμα
τοῦτο ἐμειώθη κατὰ τὸ ἔτος 1949
καὶ ὅτι ἱσχυρά ἐσημειώθη στροφή
καὶ ἀνάπτυξις τῶν ἀναλλαγῶν ἐν-
τὸς τοῦ ἐνδοευρωπαϊκοῦ χώρου, πε-
ριοριζομένων ἀντιστοίχως τῶν ἐξ
εισαγωγῶν πληρωθῶν πρὸς τὴν
ριζιχὴν δολλαρίου. Δὲν συνετελέ-
σθη ὅμως, ὡς ἠλπίζετο, ἱσχυρά αὐ-
ξήσει τῶν πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν
ἦπειρον ἐξαγωγῶν τῆς Εὐρώπης,
συνεπεία δὲ τούτου ὑπῆρξεν ἀφ' ἑ-
νὸς μὲν ἡ συνέχισις τῆς ἐλλειμμα-
τικῆς θέσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν χω-
ρῶν ἔναντι τῶν ἀμερικανικῶν, ἀφ'
ἑτέρου δὲ ἡ αὐξήσει τῶν ἀποθεμα-
τῶν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀ-
μερικῆς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ.
Ἦτο φυσικὸν ὅτι ἐνώπιον νύξημέ-
νης παραγωγῆς πρώτων ὑλών καὶ
βιομηχανικῶν προϊόντων μετakinί-
σεως τούτων διὰ τοῦ ἐμπορίου
πρὸς ἑτέρας χώρας εἰς μικροτέ-
ραν τῆς εἰς τὴν ἑκτασιν τῆς παρα-
γωγῆς ἀναποκρινομένην κλίμακα

και ενώπιον τελικώς της αύξήσεως των αποθεματών αι τιμαί θα εκάμπτοντο, ως και συνέθε. Πάλιν έκρίθη, ιδίως εν «Ην. Πολιτείαις της Αμερικής, ότι η κάμψις των τιμών θα ήδύναντο να οδηγήσει εις οι κονομικήν κρίσιν πρός άποφυγήν της όποίας ελήφθησαν μέτρα προστασίας των τιμών, κυρίως των γεωργικών προϊόντων. Γενικώτερον δε και εν αύτῃ ακόμη τῇ Εύρώπῃ επεκράτησεν η πολιτική τυνόσεως της «ένεργου ζήτησεως», ἥτις ως αποτέλεσμα έσχε και αναμένεται να έχη την αναχαίτισιν της πτώσεως των τιμών.

Ἡ λύσις ὅθεν τοῦ προβλήματος τῆς αὐθίσσεως τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν καὶ τῆς ἀντιμεταπτώσεως τῶν πληρωμῶν τῆς Εὐρώπης, τῶν τε ἐνδοευρωπαϊκῶν καὶ τῶν πρὸς ἑτέρας περιοχὰς, ἀνεζητήθη διὰ τῆς ἐκλογῆς μεθόδων, αἱτίνες παρκαταμπτουσὶ τὸν κίνδυνον οἰκονομικῆς κρίσεως θὰ ὀδηγήσουν μακροχρόνιως εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τούτου καὶ θὰ ἔχουν ὁλοκληρώσει τὰ ἀποτελέσματά του, ἂν μὴ πρὸ, τοῦλάχιστον, ὅταν ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια τοῦ σχεδίου Μάρσαλ θὰ παύσῃ παρεχόμενη εἰς τὴν Εὐρώπην.

ΠΡΟΣ ΑΝΑΡΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ

γ) Ληφθέντα μέτρα πρὸς οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Την πολιτική αυτήν, ητις διοικού-
τος το 1949 σφάει κατά το μάλλον καί
ἥττον ἐχαράχθη, ἐκφράζουν ὁριζήματα ἐ-
νέργεια καί γεγονότα, τα ὅποια ἅπαντα
συγκλίνουν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ αὐτοῦ ἐ-
νιστάου σκοποῦ, ἣτις ἔστι δημιουργία εὐ-
νοϊκῶν ὁδῶν διεξαγωγῆς καί ἀναπτύξεως
τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν καί τῆς δημιο-
ουργίας προϋποθέσεων βραχυχρονίου καί
μακροχρονίου ἰσορροπημένου τῶν ἐξωτερι-
κῶν πληρωμῶν. Τα πλὴν ἀξιοσημείω-
τα ἐν προκειμένῳ γεγονότα ἦσαν: Ἡ τελω-
νειακή διάσκεψις τοῦ Ἀνένσου, ἡ νομι-
σματικὴ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ Σεπτεμβρί-
ου 1949 καί ἡ μερικὴ ἀπελευθέρωσις τοῦ
ευρωπαϊκοῦ ἐμπορίου πρὸς τοὺτοις δεῖ-
ῶς ἐσχάτως προτάσεια μεταβολῆς τοῦ
συστήματος ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν
καί ἡ κίνησις πρὸς ἀναχώρησιν τῶν ἐ-
πενδυσῶν ἀμερικανικῶν κεφαλαίων ἐν Εὐ-
ρώπῃ.

δ) Ἡ διάσκεψις Ἀννεσὺ.

Κατά την συνεβούσαν την άνοιξιν μέ-
χρι τών θερινών μηνών τού έτους 1949
διεδνή διασκέπη τών Άνευστ, έπεδιάχθη
γενικός φ' όλων των χωρών, αίτινες με-
τέσχον εις αυτήν, ή έπίτευξι συμφωνιών
περί τού ύψους των τελωνειακών δασμών
έπί των καθ' έκάστον έμπορευμάτων. Διά
των συμφωνιών τούτων ή δασμολογική
προστασία, καίτοι συνεχιζόμενη, θα έ-
παυεν ούσιαστικώς ν' άποτελέσιν εν τώ μελ-
λοντι μηχανισμόν διά τού όποιου έκαστη
χώρα να δύναται κατά θούλησιν νά έγει-
ρη ύψηλά τέλη, παρεμποδίζοντα καί ά-
ναστέλλοντα τάς έμπορικάς συναλλαγάς.
Ή μειώσις των τελωνειακών δασμών, ή
σταθεροποίησις αυτών και ή παροχή γε-
νικών άμοιβαίων δασμολογικών διευκολύν-
σεων εκφράζουν τών γενικότερον πνεύμα
άνεμον της πολιτικής ένάντιον της ύψη-
λης δασμολογικής προστασίας.

ε) Ἀναπροσαρμογή εὐρωπαϊκῶν νομισμάτων.

Τὸ γεγονός τῆς ἀναπροσαρμογῆς δι' ὑποτίμησης τῆς συναλλαγματικῆς ἰσότητος τῆς στερλίας ἐναντὶ τοῦ δολλάριου κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1949 καὶ ἡ συνακολουθήσασα ταύτῃ ὑποτίμησης τῶν νομισμάτων ὅλων σχεδὸν τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ὑπῆρξεν ἀσφαλὺς τὸ σπουδαιότερον τοῦ διαδεχέντος ἐτοῦς. Ἡ ἰσχὺρ ἑλλειψίς δολλαρίων, ἀπὸ τῶν ὅποιων μονίμως πᾶσαι μεταπολεμικῆς ἡ ἐνωπιακῆ οἰκονομία μὲ προεξάρχουσαν εἰς τὴν ἑλλείψει ταύτῃ τῃ Μ. Βρετανίᾳ, ἐπηνήγει συνεχῶς κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἐτῆ ὅς ἀνατρεπτικὸς παρὰ τὴν τοῦ ἐλλείδρια ἰσχυρίων τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, εἰς δοθὸν ὥστε πρῶτῃ ἡ Μ. Βρετανία, ὑπὸ τῶν πείσιν τῶν διασυνών.

ξελισσομένων δια τὸ ἰσοζύγιον τῆς συν-
θηκῶν, ἡ ἀπώλεια τῶν δυνάμιν ἀντιστά-
σεως καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ὑπὸ τῆς
σφοδρᾶς τῶν πραγμάτων ἐπιβληθέν μέτρον
τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ νομισματικῆς τῆς.

Αἱ λοιπαὶ χώραι τῆς Εὐρώπης ἠκολού-
θησαν ἀμέσως τὴν ὑποτίμωσιν τῆς βρε-
τανικῆς στερλίας, οὐχὶ ὅμως κατὰ τὸ
αὐτὸ πρὸς τὴν Μ. Βρετανίας ποσο-
στὸν ὑποτίμωσιν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐ-
πέφερε τὰς πρώτας νέας δυσχερείας εἰς
τὴν κίνησιν τῶν ἐμπορευμάτων, τὸν ὅποι-
ον διευρύνθησαν διὰ τῆς μὴ πλήρους
εὐθυγράμωσιν αἱ προγενεστέρως ὑψι-
στάμεναι σχέσεις τιμῶν.

«Ώμα τη εξαγγελία της συναλλαγμα-
της υποτιμήσεως των ευρωπαϊκών νομι-
σμάτων, διενκηρύχθη υπό των επινευσαντων
εις ταύτην καί ιδίως ἐν Μ. Βρετανίᾳ ἡ
ἐλπίς, ἀν μὴ ἡ πεποιθισίς, ὅτι τὸ ρέυ-
μα τῶν εξαγωγῶν πρὸς τὰς Η. Π. Ἀμε-
ρικῆς θὰ ᾤψαντο, ἐνῶ ἐξ ἄλλου αἱ τι-
μαὶ ἐν Εὐρώπῃ θὰ διητρουῖτο μᾶλλον
σταθεραί, βελτιουμένης οὕτω τῆς ἐλλει-
μματικῆς θέσεως των ευρωπαϊκῶν οικονομι-
ῶν ἐναντί τοῦ δολλαρίου, ἀνευ διαταρα-
χῆς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐπιπέδου τιμῶν.

α. Πράγμῃ δὲ τοὺς πρώτους ἐπακολου-
θήσαντας τὸ μέτρον τῆς ὑποτίμωσης μῆ-
νας διεπιστώθη βελτιώσις τῆς συναλλα-
ματικῆς καταστάσεως. Ἀνθυσιχαὶ ὅμως
καὶ φόβοι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν περαιτέρω
διατήρησιν τῶν αποτελεσμάτων τὸ μέ-
τρον ἤρχισαν νὰ προβάλουν, ὀφειλομέ-
ναι εἰς τὴν διαφανομένην ἀνίδυσαν κίνη-
σιν εἰς τὰς τιμὰς ὠρτισμένων βασικῶν
προϊόντων τὸ διεθνὸς ἐμπορίου.

στ) Μέτρα πρὸς οἰκονομικὴν ἐνο-
ποίησην τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Ἄλλα ἡ βασική κατεύθυνσις, πρὸς τὴν ὁποῖαν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἐπὶ στρέφεται, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Η. Π. τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ὅλη προσπάθεια πρὸς οικονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν ἑυρωπαϊκῶν χωρῶν τῶν μετεχουσῶν εἰς τὸ Σχέδιον Μαρσάλ συνίσταται εἰς τὴν οικονομικὴν ἐνοποίησην τῶν χωρῶν τούτων, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπιχειρουμένην πολιτικὴν ἐνοποίησιν τῆς Εὐρώπης.

Ἡ συντελεσθείσα ἦδη, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, χάρις εἰς τὴν ἀμερικανικὴν βοήθειαν, ἀνάπτυξις τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἀποτελεῖ βεβαίως οὐσιασθὲς βῆμα πρὸς τὴν οικονομικὴν ἀνάσυγκρότησιν ταύτης, ἀλλὰ δὲν ἐπὶ μίαν εἰς ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην κλίμακα τοῦ οικονομικὸν πρόβλημα αὐτῆς. Συνεπὸς παραμένει εἰσὶ ἐνὺ στάδιον ἐντατικῆς προσπάθειας πρὸς πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς Σχεδίου Μάρσαλ, ἐπιδιώκοντος διὰ τῆς ἐπιτεύξεως τῆς οικονομικῆς ἀνορθώσεως τοῦ δυτικοῦ κόσμου τὴν ἀπάλλαγην ἀπὸ τῆς ἐνδύειαν καὶ τὴν ὑπὸ σταθεροῦς ὅρου οικονομικῆς ἀνάρρυσιν καὶ ἐλπιερῶν ἀπὸ τῶν τὸν ἐκτός τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος ἐλευθερῶν λαῶν.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον σαφὲς διεγράφη ἡδὴ προσπάθεια ἀπὸ τῶν παρελθόντων τοὺς πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν εἰς δολάρια ἐλλείμματος τῶν γενικοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν τῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς οἰκονομικῆς ἐνότητος αὐτῶν, ἥτις βλ. εἰκὼν ὡς συντέλεσιν ἀφ' ἑνὸς τῆς ἐπιτείνου μερίδος οἰκονομικῆς ἐπάρκειας τῶν ἐν ἀλλοτρίω χωρῶν καὶ συνεπῶς μείωσιν τῶν ἀγορῶν αὐτῶν ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν δολλαρίων, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐτι περισσοτέραν αἰσθησιν τῆς παραγωγῆς τῶν δυτικοῦ χωροῦ καθιστῶσαν αὐτὸν ἱκανὸν ὥπως αὐξήσῃ σταθερῶς τὰς ἐξαγωγὰς αὐτοῦ πρὸς τὴν περιοχὴν τῶν δολλαρίων.

Η επίτευξη τούτου σκοπού καθίσταται προέχουσα την επίτευξη δύο βασικών προβλημάτων, αόριστων συνφασσμένων, πρώτον, της ελευθερίας της έκφρασης των απόψεων, δεύτερον, της ελευθερίας των συναλλαγών μεταξύ των χωρών, των διεπιμεντων υπηκοτών του Σχεδίου Μάρσαλ, και του συναφούς με αυτό προβλήματος της ελευθερίας μετακινήσιμότητας των νομιματών των χωρών τούτων. Πρώτον επίτευξιν των προβλημάτων λαμβάνονται μέτρα και συζητούνται προτάσεις άφοδότης εις την διαμείναν άπελευθερίσιν εκ των ύψιστων αναντιρροπικών των ένδοιευρωπαϊκών συναλλαγών και εις την καθιέρωσιν νέου συστήματος ένδοιευρωπαϊκών πληρωμών.

ζ) Βαθμιαία επάνοδος εις την ελευθερίαν τῶν συναλλαγῶν

Ἡ ἀμερικανικὴ πρωτοβουλία πρὸς βαρμικὴν ἀπαρτίσιν τῶν ἀπὸ τῆς προπολεμικῆς εἰσεῖς ἐποχῆς ἐφαρμοζόμενα ἐν Ἑυρώπῃ ποσοτικὰν περιορισμῶν εἰς τὰ εισαγωγὰν, ἐξεληλυθὴ διὰ τῆς πρῶτης ὁψων, γενομένης τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1949 ἀπὸ ἀφορώσεως εἰς τὴν μερικὴν ἀπάλαν τὸν ἐνδοευρωπαϊκὸν ἑμπορίου. Ἡ πρότασις δὲν ἀφαιρεῖ εἰς τὰς εισαγωγὰς τῆς τῆς περιοχῆς δολλάρια, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς μεταξὺ τῶν μετεχουσῶν χωρῶν.

εις την ευρωπαϊκήν οικονομικήν συνεργασίαν διενεργουμένας.

Βεβαίως τὸ μέτρον τοῦτο ἐνέχει τὸν κίνδυνον ταχέως ἐξαντλήσεως τὰν πραγματικῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς δημιογραφικῶν χρωστικῶν ὑπολοίπων ἐπὶ τοὺς μεταξὺ τῶν διαφορῶν χωρῶν λογαριασμοῦς, ἐφ' ὅσων τὴν κατηγορίαν τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν ἤθελεν ἐπακολουθεῖν ρεῦμα εισαγωγῶν καθ' ὑπερβάσιν τῶν ἐνασπότη- τῶν πληρωσῶν. Οὐχ' ἥττον ἡ πρότασις γένητο ἀποδεκτή ὑπὸ τῶν συνερχομένων Ἑωρωπαϊκῶν χωρῶν, αἰτίνας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος ἔτους κατήργη- σαν τοὺς ποσοτικῶς περιορισμοὺς καὶ προέβλεψαν ἐπὶ ἐλευθερίαν τῶν εισαγωγῶν καὶ τὰν κατὰ ποσοστὸν ἀντιστοιχείων πε- ρὶ τὰ 50% τοῦ συνόλου ἐκάστης τῶν κα- τηγοριῶν: Εἰδὼν διατροφῆς, πρώτων ὑ- λῶν καὶ ἐτοιμῶν βιομηχανικῶν προϊόντων. Ἡ προοπτικὴ πρὸς τὴν κατευθύνσιν ταύ- την τῆς ἐλευθερώσεως τοῦ ἐμπορίου εἰ- ναι ὅπως μέχρι τέλους τοῦ ἐτους 1949 — 1950 ἔχουσιν καταργηθῇ ὁ ποσοτικὸς περιορισμὸς κατ' ἀνάγκην 60% τοῦ συ- νόλου ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν εισαγομένων εἰδῶν.

η) Μετατρεψιμότης τῶν νομισμάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Ἄλλ' ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ ἐμπορίου θέτει ἄμεσως καὶ ἀφ' αὐτοῦ ἐπὶ ταπτη-
τόν το θέμα τὸν τρόπον διενεουγίας τῶν
ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν. Τὸ σύστημα
τῆς χρησιμοποιοῦμενης τῶν δικαιοματότων ἀ-
ναλήψεως ἐξηκολούθηται ἀν παρουσιάζει σο-
βὰρ μειονεκτήματα, ἥτοι δυσκαμψία καὶ
παρεμπιδοτικὰς δυσχερείας περὶ
τὴν διενέργειαν τῶν ἐνδοευρωπαϊκῶν ανταλλά-
γῶν, παρ' ὅλον ὅτι ἐπεχειρήθη βελτιώσεις
τῆς ἀρχικῆς τούτου μορφῆς, διὰ τῆς κα-
θιερωμένης τῆς δυνατοῦτος μερικῆς μετα-
φοράς (transferability) τῶν δικαιομα-
τῶν ἀναλήψεως ἀπὸ μίας ἐς ἄλλην χώ-
ραν περὶ καλῶν ἀνοιγμάτων τῶν διμε-
ρῶν ἐμπορικῶν ἰσοζυγίων.

Παρά την τελευταίαν ταύτην ευχέρειαν, ἥτο πρόβλημα, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν δὲν θά ἀνταπεκρίντο πρὸς τὰς ἀνάγκας διενεργείας πληρωμῶν πρὸς διαφόρην Ἑυρωπαϊκὴν χώραν, ὥς θά διανορθοῦντο αὐταί ἐκ τῆς βασιμίας ἀπελευθερώσεως τοῦ ἐμπορίου.

Τὸ πρόβλημα ἀντιμετωπίσθη ὑπὸ τοῦ
Ὑποτακτικῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας,
ὅστις ἔθεσεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν μετεχόν-
των Κρατῶν πρότασιν πρὸς ἐφαρμογὴν ἀ-
πὸ τοῦ προσεχέως ἔτους 1950—51 νέου
συστήματος ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου, πλὴν ἀκάμπτου, θὰ ἐπιτρέπεται ὁ ὀλκκληρητοκτικὸς συμψηφισμὸς τῶν ἐξ ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν δημιουργουμένων ὑπολοίπων μεταξὺ οἰωνήθητου ἐκ τῶν συναγεραζμένων χωρῶν. Εἶναι προφανές ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη τοῦ εὐρύτερου συμψηφισμοῦ ἀπολῆγει τελικῶς εἰς τὴν μεταπειρητότητα τῶν εὐρωπαϊκῶν νομιματῶν μεταξὺ ἀλλήλων.

Τὸ προταθὲν σύστημα τελεῖ εἰσέτι ὑπὸ
μελέτην καὶ προφανῶς θέλει ὑποστῇ μέ-
χρι τῆς ἐφαρμογῆς του οὐσιώδεις τροπο-
ποιήσεις. Εἶναι συνεπῶς πρόωρον ὥπως
ἐκφέρωμεν οἰανδήποτε κρίσιν ὡς πρὸς
τὴν ἔκτασιν καὶ τοὺς ὅρους ἐφαρμογῆς
του.

θ) Ἐπένδυσις ἀμερικανικῶν κε-
φαλαίων εἰς τὴν Δ. Εὐρώπην.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς ὅσα ἀνωτέρω ἐξετάσθησαν μέτρα, ἤρχισε ἐξετάζουμένη καὶ ἡ πλευρὰ τῆς πραγματοποιήσεως εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ἐπενδύσεων ἡμερικανικῶν κεφαλαιῶν ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ πολιτικὴ αὕτη τὴν ἐπένδυσιν, δι' ἣν τὰ πρῶτα συνήματα ἀπὸ τοῦδε δίδονται, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξισορρόπῃσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, κυρίως ἐφ' ἧς θὰ παύσῃ ἡ ὑπὸ τὴν μορφήν ἐνισχύσεως διὰ τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ παρεχόμενη ἡμερικανικὴ βοήθεια. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐλλειμματικότης τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν εἰς δολάρια θεωρεῖται δεδομένη ὅτι ζα ὑφίσταται καὶ περὶ τὸ ἔτος 1952, καθ' ὅσον τὰ ὀργανικώτερα αἷτια, εἰς ἃ ὀφείλεται, προβλέπεται οἱ δὲν θὰ ἔχουν μέχρι τότε πλήρως ἐξουδετερωθῇ ἡ εἰσροή κεφαλαίων ὑπὸ μορφήν ἐπενδύσεων κρινεταὶ ὡς ἡ μέθοδος, ἣτις θέλει υποβοηθήσῃ τὴν εὐρωπαϊκὴν οἰκονομίαν, κατὰ συστηματικὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν διὰ τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ παρεχομένην βοήθειαν.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν εἰς γενικὰς γραμμὰς ἡ ἐξελίξις ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος. Θὰ ἐξετάσωμεν ἤδη τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος χορηγηθεῖσαν εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν ἀμερικανικὴν βοήθειαν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν ταύτης.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας πρὸς τὴν Εὐρώπην, διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1949—1950, ὑπεστῇ με-

χρη της επιψηφισίας του υπό του Κογκρέσου αλληλοδιαδόχους μεταβολές, και δη περικοπές, εν συγκρίσει προς το αρχικώς αιτηθέν υπό του 'Οργανισμού Ευρωπαϊκής Οικονομικής Συνεργασίας συνολικών ποσών. 'Εναντι τούτου το Κογκρέσον, μετ' αλληπαλλήλους συζητήσεις, έφθισε τελικώς την 28ην Σεπτεμβρίου 1949 χορηγήσιν βοηθείας πινσού δολλ. 3.628.380.000.

Τα έθνικά προγράμματα των Ευρωπαϊκών χωρών υπέστησαν, κατά συνέπειαν, αναστολές επί τη βάσει του εκάστοτε εκ του συνόλου καθοριζόμενου εις αυτά

Σύνολον εξωτερικών πληρωμών	»	91,9	»
Πόροι εξ εξαγωγών	δολλ.	436,9	έκατομμ.
Πόροι εκ λοιπών πηγών	»	48,0	»
'Ελλειμμα	»	297,0	»

Προς κάλυψιν του εκ δολλ. 297 εκατομμ. ελλείμματος προβλέπεται η χρησιμοποίησης αφ' ενός μέρους της υπέρ της 'Ελλάδος αναγνωρισθείσης αμερικανικής βοηθείας (άμεσου και έμμεσου) εκ δολλ. 263,6 εκατομμ., αφ' ετέρου δε ποσού δολλ. 30 εκατομμ. εξ επανωθώσεων ('Ιταλικών δολλ. 25 εκατομμ., Γερμανικών δολλ. 5 εκατομμ.) και δολλ. 3,9 εκατομμ. εκ μη χρησιμοποιηθέντων δικαιωμάτων αναλήψεως επί 'Ιταλίας του έτους 1948 — 1949.

'Η εκ δολλ. 263,6 εκατομμ. αμερικανική βοήθεια υπέρ της 'Ελλάδος αναλύεται εις: Δολλ. 156,3 εκατομμ. δι' άμε-

Πρόγραμμα	1948—49	1949—50
Διά την άνασυγκρότησιν		
Δαπάναι 'Εξωτερικού εις δολλ.	62.000 χιλ.	Δολλ. 89.870 χιλ.
Δαπάναι 'Εσωτερικού εις δραχ.	827,7 δισεκ.	Δραχ. 1.032 δισεκ.
Προς κάλυψιν ελλειμμάτων		
Προϋπολογισμού	δραχ. 315	» 1.650

ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣ

'Η προδιαγραφή μεγαλύτερων ποσών δια δαπάνας εξωτερικού δια το έτος 1949 — 50 εστειρήθη εις τους εξής κυρίως λόγους.

Κατά το οικονομικόν έτος 1948—49 δεν κατορθώθη, ένεκα της έσωτερικής ανωμαλίας, να ολοκληρωθώ το δια το έτος τούτο πρόβλεφθεν πρόγραμμα άνασυγκρότησεως. 'Υπό του προϋπολογισμού του Κράτους, έχοντας να αντιμετώπισιν τερματιστικές εκτάσεις στρατιωτικές, προσφυγικές και άλλας δαπάνας άπερρορήθη σημαντικώτατον τμήμα των διών άνασυγκρότησιν προοριζόμενων ποσών. 'Εξ άλλων κατά το πρώτον τούτο έτος του σχεδίου Μάρσαλ δεν έπετεύχθη και η συστηματική των προσπαθειών, αίτινες ήσαν άποραίτητοι ίνα δοθώ όσον το δυνατόν μεγαλυτέρα ανάπτυξις εις τον τομέα της άνασυγκρότησεως. ...

μέρους της βοηθείας άμεσου και έμμεσου. 'Η τελευταία άναθεώρησις των προγραμμάτων έγινε τον Νοέμβριον 1949. Δεόν προς τούτοις να σημειωθώ ότι κατά το διανυόμενον έτος 1949—1950 η κατά καιρούς άναθεώρησις των έθνικών προγραμμάτων συνεπεία της εξέλιξεως της οικονομικής καταστάσεως άπετέλει όρον της συμφωνίας οικονομικής συνεργασίας.

Συμφώνως προς την τελευταίαν ταύτην άναθεώρησιν, το πρόγραμμα δια την 'Ελλάδα δια το έτος 1949—50 καθωρίσθη τελικώς ως εξής:

σαν βοήθειαν και δολλ. 107,3 εκατομμ. δι' έμμεσον βοήθειαν.

'Εκ του άνωτέρω προβλεπομένου συνολικού ποσού δολλ. 436,9 εκατομμ. δι' έξωτερικώς πληρωμάς, δολλ. 316.930 χιλ. άφορώσιν εις την εισαγωγήν εγαθών δια τρεχούσας ανάγκας και δολλ. 19.870 χιλ. άφορώσιν εις πληρωμάς δι' άνασυγκρότησιν.

Τα προγραμματισθέντα δια δαπάνας άνασυγκρότησεως και εις ένιχυσιν του προϋπολογισμού ποσά συμφωνώσιν προς τα τελικά δύο έτήσια προγράμματα, άντιστοιχώς, των έτών 1948—49 και 1949 — 50 έχουσιν ως ακολούθως:

νατόν μεγαλυτέρα ανάπτυξις εις τον τομέα της άνασυγκρότησεως. ...

Δεδομένου ότι η εξέλιξις των έλληνικών πραγμάτων ύπήρχετο καλύτερους οίονους δια το δεύτερον έτος του σχεδίου Μάρσαλ κατορθώσθη πρόγραμμα με προοπτικήν ηύξημένης δράσεως, συντισμού και έντάσεως των προσπαθειών, κατά το δεύτερον τούτο έτος άνακτηθώ η καθυστέρησις του πρώτου.

'Η μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1949 κινήσεως των πραγματοποιηθέντων εισπραξιών δραχμών εκ της διαθέσεως δολλαρίων της αμερικανικής βοηθείας κατά τα έτη 1948 και 1949 και αι έναντι τούτων πληρωμαί δια την άνασυγκρότησιν και τον προϋπολογισμόν ως προκύπτουσιν εκ της κινήσεως των σχετικών λογαρχουσιν ως κάτωθι:

Α' ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΔΡ ΑΧΜΩΝ (εις έκατομμ.)			
Μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1948			
Βοήθεια ECA	514.753 (α)		
» AMAG	762.630 (α)		1.277.383 (6)
Έτος 1949 (1 'Ιαν.—31 Δεκ.)			
Βοήθεια ECA	2.468.710		
» AMAG	83.031		2.551.741 (6)
Σύνολον Δρχ.	3.829.124	έκατομμ.	
Β' ΠΛΗΡΩΜΑΙ ΕΙΣ ΔΡ ΑΧΜΑΣ (εις έκατομμ.)			
Διά την άνα-	Διά τον προϋ-		Σύνολον
συγκρότησιν	πολογισμόν		
Μέχρι 31.12.1948	745.530	295.932	1.041.462
Έτος 1949 (1 'Ιαν.—31 Δεκ.)	788.654	500.000	1.288.654
Σύνολον Δραχ.	1.534.184	795.932	2.330.116

'Εκ των άνωτέρω αριθμών προκύπτει ότι επί συνόλου εισπράξεων εκ δραχμών 3.829.124 έκατομμ. διετεθήσαν κατά την εξεταζόμενη περίοδον δια δαπάνας άνα-184 έκατομμ. και δια των προϋπολογισμών Δρχ. 795.932 έκατομμ. ήτοι εν συνόλω Δρχ. 2.330.116 έκατομμ.

δραχμών εκ της αμερικανικής βοηθείας άνήρχετο κατά την 31ην Δεκεμβρίου 1949 εις Δρχ. 1. 499. 008 έκατομμ.

'Α ετέρου δια την έκτέλεσιν του προ-

γράμματος άνασυγκρότησεως διετεθήσαν δι' άνοίγματα πιστώσεων προς εισαγωγήν κεφαλαίουχικών αγαθών και άλλας συναφείς πληρωμάς εις το εξωτερικόν τα κάτωθι ποσά εις δολλάρια και εις άλλα εις δολλάρια!

(α) 'Αριθμός άναθεωρηθείς.
(6) Δέν περιλαμβάνεται η στρατιωτική βοήθεια.

ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙ' ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΝ

Μέχρι 30.6.1949 (εις χιλ. δολλ.)		
Διά του κρατικού τομέως	39.383	
Διά του ιδιωτικού τομέως	7.442	46.825

Από 1.7.49—31.12.49
(Α' έξάμ. 1949—50 έτους Μάρσαλ)

Διά του κρατικού τομέως	18.537	
Διά του ιδιωτικού τομέως	3.510	22.047
Σύνολον		68.872

Αι άνωτέρω δαπάναι εις έξένα νομίσματα καταμένονται επί τη βάσει των δύο έτήσιων προγραμμάτων ως εξής:

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 1948—1949

(εις χιλιάδας δολλ.)		
Κρατικός τομέως	46.886	
'Ιδιωτικός τομέως	10.646	57.532

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 1949—1950

Κρατικός τομέως	11.034	
'Ιδιωτικός τομέως	306	11.340
Σύνολον		68.872

'Εκ της εξέτασεως των παραταθέντων αριθμών προκύπτουν τα κάτωθι σχετικά με την ποσιν έκτελέσεως του προγράμματος άνασυγκρότησεως.

Το ποσοστόν της πραγματοποιήσεως δαπανών άνασυγκρότησεως εσωτερικού εις δραχμάς δια το διαρρέσαν από της έ-ένάρξεως εφαρμογής του σχεδίου Μάρσαλ 18μηνον διάστημα (μέχρι 31.12.49) άνωτεροσφύει τα 82,5% του συνόλου των δύο έτησιων προγραμμάτων. Διά το δεύτερον 6μηνον 1949—50 άπομένει προς πραγματοποίησην δαπανών εις δραχμάς ποσοστόν 17, 5%, δύναται οέ βασίμως να λεχθώ ότι και τούτο θέλειν πραγματοποιηθώ έντός του ύπολοιπομένου χρόνου

(μέχρι 30. 6. 50) και ότι κομμένως αι εις δραχμάς δαπάναι δι' άνασυγκρότησιν προφανώς θα φθάσουν ο πρόγραμματι ύψος.

'Όσον άφορά εις την έκτέλεσιν του προγράμματος άνασυγκρότησεως δια διαθέσεως ξένου συναλλάγματος δέον να παρατηρηθώ ότι αυτή ύπέρβαση σημαντικώς. Το σχετικόν ποσοστόν πραγματοποιήσεως τούτων δαπανών ανήλθε δια το 18μηνον διάστημα ('Ιούλιος 1948 — Δεκέμβριος 1949) εις μόνον 58,3% του ύψους των προγραμματισθεισών δια την πλήρη διετίαν σχετικών δαπανών.

'Η καθυστέρησις αυτή, πλην των γενικωτέρων παρεμποδιστικών αιτιών, άφείλεται σημαντικώς και εις το γεγονός

ότι η εισαγωγή κεφαλαίουχικών αγαθών συνεδέθη εν πολλοίς προς ην ίδρυσιν νέων παραγωγικών μονάδων η επέκτασιν προϋφισταμένων, ών ως προϋποθέσεις έτεβή η καταρτησις, ύποβολή και έγκρισις προηγουμένων των άποραίτητων μελετών, εφ' ών θα στηριχθώ η σχετική χρηματοδότησις.

Το προπαρασκευαστικόν έδεν στάδιον της καταρτίσεως υπό των επιχειρηματιών η και των δημοσίων υπηρεσιών, μελετών δια τας επενδύσεις ως και της εξετασεως και έλέγχου των τούτων μελετών υπό των άρμοδίων δια την έγκρισιν αυτών όργάνων, ύπηρεζε κατ' ανάγκην μακρότερον του συνήθους, δεδομένου ότι έδεν να εξετασθώσι πλέον ουχι εν τω πλαίσίω του γενικού προγραμματισμού άλλ' εν αυτή τη πράξει και δι' εκάστην συγκεκριμένην περίπτωσην αι βάσεις της χρηματοδότησεως των νέων επενδύσεων. Συνεπώς η χρηματοδότησις δέν ιατέστη μέγιστη η χρηματοδοτήσις δέν ιατέστη πλήρης έντός των τασσομένων από των προγραμμάτων χρονικών όρίων εκ λόγων τεχνικών και οικονομικών άπορροώντων εξ αυτής ταύτης της φύσεως των εκτελουμένων έργων άνασυγκρότησεως.

Το διαρρέσαν μέχρι του τέλους του έτους 1949 διάστημα διετεθή τούσιν εις την έκτέλεσιν των όσων είχαν ήδη προγενεστέρως έγκριθώ έργων άνασυγκρότησεως όσον και εις την προπαρασκευήν της διαθέσεως των κοινωλίων δαπανών, ίδια δε των δαπανών εις ξένον συναλλάγμα, των προβλεπομένων εις το πρόγραμμα του δεύτερου έτους.

'Υπάρχουν δε βάσιμοι έλλπίδες ότι μετὰ το συντελεσθέν προπαρασκευαστικόν έργον η έκτέλεσις άνασυγκρότησεως θέλει προχωρήσει με όλονεν γοργότερον ρυθμόν κατά το διανυόμενον ήδη δεύτερον εξαμήνον του έτους 1949—50, εις τρέπον εξάμηνον της λήξεως του εξαμήνου τούτου να έχη εν μη όλοκληρωθώ τούλαχιστον προωθηθώ εις ίκανοποιητικόν βαθμόν η διάθεσις εις επενδύσεις των προγραμματισθέντων ποσών.

Δέν θα έπρεπε να τερματίζωμεν την συνοπτικήν ταύτην ανάλυσιν της χρησιμοποίησης της αμερικανικής βοηθείας χωρίς να προβώμεν εις παρατηρήσεις τινάς επί τινων μόνον εκ των πολλών προβλημάτων, άτινα γεννά η άνασυγκρότησις της οικονομίας. Το θέμα είναι κεφαλαιώδης δεσπότει το καίριον σημειών της αλης τεραστίας προσπαθειών, την οποίαν όφείλει να καταβάλω η Ελλάς, όπως εξασφαλίσω την επιδίωσιν αυτής ως αυτοσυντηρητόν οικονομικόν μονάδος έντος του ευρωπαϊκού χώρου και είναι αυτοσφασμένον προς όλους τους τομείς της οικονομικής δημοσιονομικής και διοικητικής δραστηριότητος της χώρας.

'Η άνασυγκρότησις, άνεξαρτήτως της διαθέσεως έπαρκών κεφαλαίων και της ικανότητος της οικονομίας προς άπορρόφησιν αυτών, προϋποθέτει την έκπονησιν πλήρους μακράς πνοής προγράμματος παγίων επενδύσεων προς αύξησιν της παραγωγικής ικανότητος της χώρας. άρτία την επιδίωσιν αυτής ως αυτοσυντηρητόν οικονομικόν μονάδος έντος του ευρωπαϊκού χώρου και είναι αυτοσφασμένον προς όλους τους τομείς της οικονομικής δημοσιονομικής και διοικητικής δραστηριότητος της χώρας.

'Η άνασυγκρότησις, άνεξαρτήτως της διαθέσεως έπαρκών κεφαλαίων και της ικανότητος της οικονομίας προς άπορρόφησιν αυτών, προϋποθέτει την έκπονησιν πλήρους μακράς πνοής προγράμματος παγίων επενδύσεων προς αύξησιν της παραγωγικής ικανότητος της χώρας. άρτία την επιδίωσιν αυτής ως αυτοσυντηρητόν οικονομικόν μονάδος έντος του ευρωπαϊκού χώρου και είναι αυτοσφασμένον προς όλους τους τομείς της οικονομικής δημοσιονομικής και διοικητικής δραστηριότητος της χώρας.

Προς τας κατευθύνσεις ταύτας πάσα προσπάθεια καταβλήθη ήδη και συνεχίζεται καταβαλλομένη υπό του κράτους, δέν άνήκει δε εις ημάς η κρίσις επί των σημειών εκείνων του πολυσχειδούς και πολυπλεύρου τούτου προβλήματος, των ελλειπόντων εκτός του νομισματικού τομέως όστις άποτελεί το κύριον αντικείμενον της ήμετέρας έρευνας.

Καθ' όλην την από της άπελευθερώσεως της 'Ελλάδος διαρρέσαν περίοδον, καθ' ην η έλληνική οικονομία διήλθεν εκ κρίσιμων φάσεων, το 'Εκδοτικόν 'Ιδρυμα έχειρίσθη την νομισματικήν και πιστωτικήν πολιτικήν εν στενή συνεργασία μετά της Νομισματικής 'Επιτροπής προς την κατεύθυνσιν της ανάπτυξεως εις το μέγιστον δυνατόν όριον της παραγωγής εν συνάρτησι προς την ανάγκην, όπως μηδικυβευσθώ εκ του λόγου τούτου η επιδιωκομένη παραλήλως νομισματική σταθερότης. 'Αλλά η ρύθμισις της κυκλοφορίας και της πίστεως, ίδια εφ' ός συνθήκας εξακολουθώ, παρά την έπλεθυσιν σταθεράν βελτίωσιν, διατελούσα η οικο-

στοιχεία της εξέλιξεως της κυκλοφορίας και του τιμωρίθμου, της πίστεως, του έξωτερικού συναλλάγματος και του ίσοϋγίου των έξωτερικών πληρωμών, ως ταύτα προκύπτουσιν εκ του υπό την κρίσιν ύμών ίσολογισμού της Τραπεζής του έτους 1949.

Κατά την έρευναν ταύτην βέβαιον περιόρισθη εις γενικώς μόνον παρατηρήσεις. Λεπτομερής ανάλυσις των λογαρισμών του 'Ισολογισμού του έτους 1949 ως και λεπτομερής κατά κλάδους άνασκοπήσις της οικονομίας κατά το αυτό έτος, παρέχονται εις το δεύτερον μέρος της παρούσης έκθέσεως.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Δέν παρίσταται ανάγκη όπως έκθέσωμεν προς ύμās εκ νέου τας γενικάς κατευθύνσεις της ακολουθουμένης νομισματικής και πιστωτικής πολιτικής. 'Εξετέθησαν αύται κατά τας Γενικάς Συνελεύσεις των τελευταίων έτών και ειδικώτερον κατά την πρόσφατον εισέτι Γενικήν Συνέλευσιν της 3ης Δεκεμβρίου 1949. Αι κατευθύνσεις αύται παραμένουσιν άμετάβλητοι και κατά το έτος 1949, και δύναται να συνοψισθώσιν εις δύο βασικούς άρχαίς, την άρχήν της νομισματικής σταθερότητας και την άρχήν της παρ. ωγική κήτητος της πίστεως, εκ της αρμονικής της ρήσεως των όποιων ήρτηται η όμαλή ανάπτυξις και η εξισορρόπησις όχι μόνον της έλληνικής αλλά και πάσης οικονομίας. 'Όθεν, το πρόβλημα όπερ επιδιώκει να επιτύσθω η νομισματική και η πιστωτική πολιτική δέν έγκειται εις τον προσδιορισμόν των γενικών κατευθύνσεων άλλα εις την μέθοδον και τα λαμβανόμενα εκάστοτε αναλόγως προς την συνεχή διακύμανσιν των οικονομικών εξελίξεων μέτρα προς πραγματοποίησην των κατευθύνσεων τούτων.

Καθ' όλην την από της άπελευθερώσεως της 'Ελλάδος διαρρέσαν περίοδον, καθ' ην η έλληνική οικονομία διήλθεν εκ κρίσιμων φάσεων, το 'Εκδοτικόν 'Ιδρυμα έχειρίσθη την νομισματικήν και πιστωτικήν πολιτικήν εν στενή συνεργασία μετά της Νομισματικής 'Επιτροπής προς την κατεύθυνσιν της ανάπτυξεως εις το μέγιστον δυνατόν όριον της παραγωγής εν συνάρτησι προς την ανάγκην, όπως μηδικυβευσθώ εκ του λόγου τούτου η επιδιωκομένη παραλήλως νομισματική σταθερότης. 'Αλλά η ρύθμισις της κυκλοφορίας και της πίστεως, ίδια εφ' ός συνθήκας εξακολουθώ, παρά την έπλεθυσιν σταθεράν βελτίωσιν, διατελούσα η οικο-

νομία, άποτελεί έργον λεπτότατον και δυσχερέστατον, καθ' όσον η σταθερότης της άγοραστικής δυνάμεως του έθνικού νομίσματος, δέν εξαρτάται μόνον από παράγοντας καθαρώς νομισματικούς και πιστωτικούς, τους όποιους έπηρεάζει άμέσως η ακολουθουμένη νομισματική και πιστωτική πολιτική. 'Εξαρτάται εξ ίσου ισχυρώς και από έτέρους παράγοντας ως είναι ο ψυχολογικός παράγων και οι καθαρώς οικονομικοί και οι δημοσιονομικοί παράγοντες.

Οι παράγοντες της δευτέρας ταύτης κατηγορίας εύρίσκονται θεδαίως εις στενήν συνάρτησιν και αλληλεπίδρασιν προς τους καθαρώς νομισματικούς και πιστωτικούς παράγοντας, παρά τούτο όμως δέν έπηρεάζονται άμέσως εκ της δράσεως του 'Εκδοτικού 'Ιδρύματος. Ουτοι είτε καθορίζονται από την ένέργειαν της κρατικής η της ιδιωτικής πρωτοβουλίας είτε άπορρέουσιν εκ της οικονομικής διαρθρώσεως της χώρας και της παραγωγικής αυτής δυναμικής είτε πηγάζουσιν από την πολικύμαντον άνθρωπινην ψυχολογίαν.

Συνεπώς, όσάκις οι παράγοντες της δευτέρας ταύτης κατηγορίας έπενεργούν ευνοϊκώς επί της οικονομίας, ως γενέσθω κατά το έτος 1949, η άσκηθείσα νομισματική και πιστωτική πολιτική νατέσθω έπιφικτόν όπως εξασφαλίσω την νομισματικήν σταθερότητα, όσάκις όμως η επίδρασις των παραγόντων τούτων ύπέρβη δυσμενώς, ως συνέβη κατά το έτος 1948, η πολιτική αυτή, παρ' όλους τους τεχνικούς φραγμούς ους έθεσε προς προστασίαν της δραμής δέν έπέτυχε να άποτρέψω την διαλίσθησιν της άγοραστικής δυνάμεως αυτής.

Μετά τας γενικάς ταύτας παρατηρήσεις εισερχόμεθα εις την άνασκότησιν της εξέλιξεως της κυκλοφορίας, του τιμωρίθμου και της πίστεως, κατά το διαρρέσαν έτος.

Δύο βασικά διαπιστώσεις προκύπτουσιν εκ της έρευνας των μεταβολών της κυκλοφορίας και του τιμωρίθμου κατά την ύπ' όφιν χρονικήν περίοδον, η σημαντική αύξησις της κυκλοφορίας και η παρά την αύξησιν ταύτην σταθερότης της άγοραστικής δυνάμεως της δραμής. Κατά το δωδεκάμηνον του έτους 1949 η κυκλοφορία αύξάνει κατά 656 δισεκ. δραχμών, ήτοι κατά ποσοστόν 54,6% ένώ κατά την αυτήν περίοδον ο τιμωρίθμος κόστους ζωής διακυμαίνεται επί σταθερών επιπέδων σημειών τελικώς, εν αγένει με τον 'Ιανουάριον του έτους τούτου, άσπμαντον αύξησιν 1,1%.

Παραθέτομεν κατωτέρω πίνακα εμφαινοντα κατά μήνα τας έπλεθούσας μεταβολάς εις την κυκλοφορίαν και τον τιμωρίθμον του κόστους ζωής.

Κυκλοφορία (τέλους εκάστου μηνός)		Τιμωρίθμος κόστους ζωής Τραπεζής 'Ελλάδος	
Δισεκατ. δραχμών	+ ή — % έν σχέσει προς προηγούμενον μήνα	1938=1	+ ή — % έν σχέσει προς προηγούμενον μήνα
1948 Δεκέμβριος		1202,2	265,6
1949 'Ιανουάριος	— 5,97%	1130,4	280,1
Φεβρουάριος	+ 0,50%	1136,0	283,4
Μάρτιος	— 0,96%	1125,1	290,5
'Απρίλιος	+ 11,12%	1250,2	295,0
Μάιος	— 2,47%	1219,3	285,4
'Ιούνιος	+ 0,13%	1217,7	295,7
'Ιούλιος	+ 6,10%	1292,0	277,9
Αύγουστος	+ 4,93%	1355,7	278,6
Σεπτεμβριος	+ 3,56%	1404,0	285,6
'Οκτώβριος	+ 7,31%	1506,6	277,2
Νοέμβριος	+ 1,88%	1534,9	282,2
Δεκέμβριος	+ 21,09%	1858,6	283,3

'Εκ της μελέτης του πίνακος τούτου προκύπτει ότι κατά μέν το πρώτον εξαμήνον του έτους 1949 η κυκλοφορία σημειώνει ελαχίστην αύξησιν, 15,5 δισεκ. δραχμών, ενώ αντίθετως ο τιμωρίθμος ακολουθεί έλαφρώς άνιούσαν κατεύθυνσιν, κατά δε το δεύτερον εξαμήνον του έτους τούτου ενώ η κυκλοφορία άνέρχεται συνεχώς αύξηθείσα κατά το εξαμήνον τούτο κατά 640,9 δισεκ. δραχμών, ήτοι κατά ποσοστόν 50% περίπου, αντίμετα κατά την αυτήν χρονικήν περίοδον, ο τιμωρίθμος όχι μόνον δέν αύθείται προς τα άνω αλλά ακολουθεί κατιούσαν κατεύθυνσιν.

'Η σημειωθείσα τοιούτοσδήποτε σταθερότης της άγοραστικής δυνάμεως της δραμής, παρά την παραλήλως έπλεθούσαν σημαντικώτατην αύξησιν της κυκλοφορίας, άποδεικνύει αφ' ενός μέρους ότι η αύξησις αυτή της κυκλοφορίας ύπέρβη ανόλογος προς την σημειωθείσαν παραλήλως αύξησιν της οικονομικής δραστηριότητος και αφ' ετέρου ότι ο ψυχολογικός παράγων έβασιν σταθεράς βελτιώσεως κατά την περίοδον ταύτην, έπιδραυόμενη της ταχύτητος της κυκλοφορίας υπό την επίδρασιν της αύξούσης έμπιστοσύνης του κοινού προς την δραμήν.

'Η θρόβτης της απόψεως ταύτης καταδεικνύεται εκ της περαιτέρω έρευνας των στοιχείων της έπλεθούσης αύξησεως της κυκλοφορίας. Οι ουσίωδεις συντελεσται της αύξησεως ταύτης ύπέρβη κυρίως δύο αι καταβολαι της Τραπεζής προς το Δημόσιον δια τας ανάγκας του προϋπολογισμού, άνελθούσας εις 787 δισεκ. και η χρηματοδότησις των παραγωγικών κλάδων της οικονομίας άνελθούσα εις 848 δισεκ. δραχμών (1).

Αλλ' αι καταβολαι προς το Δημόσιον καλύπτονται και άντικρύθονται δια του κατατεθέντου εις την Τραπεζαν άντιτί-

μω των εισαγωγών εις την χώραν δια της αμερικανικής βοηθείας γκαθών καταναλώσεως. 'Απομένει συνεπώς ως κύριος συντελεστής της έπλεθούσης αύξησεως η χρηματοδότησις της οικονομίας ήτις έγένετο και διετεθή δια σκοπούς παραγωγικούς.

Ουδέμια ώσάυτως άμφιβολία ύφίσταται ως προς την σταθεράν βελτίωσιν του ψυχολογικού παράγοντος και την αύξουσιν έμπιστοσύνην προς το έθνικόν νόμισμα και το οικονομικόν μέλλον της χώρας όφειλουμένην εις την έπλεθούσαν, κατά το έτος τούτο, πλήρη συντηρήσιν του συμμοριτισμού και την ακολουθήσαν άποκατάστασιν της έσωτερικής ταξέως και της γαλήνης εν τη χώρα, παραλήλως προς την σημειωθείσαν σταθεράν βελτίωσιν εις τον παραγωγικόν τομέα της οικονομίας.

Κατά το έτος τούτο η γωργική και βιομηχανική παραγωγή προσγγίζει, και δια τινα προϊόντα υπέρβαινει, το προπολεμικόν όριον, ο ρυθμός των εισαγωγών, καίτοι μη άποκτίνσας πλήρη ισονομικήτα έπιταχύνεται και γενικώτατα γίνεται έντονώτερος ο ρυθμός της άνασυγκρότησεως και δαίνει αύξουσα η οικονομική δραστηριότης της χώρας.

Σαφή άποδείξις της σημαντικής βελτιώσεως του οικονομικού παράγοντος, ως και της τονώσεως της έμπιστοσύνης προς την δραμήν, άποτελούν η συνεχής και σταθερά αύξησις των παρά τραπεζίας καταθέσεων, η κάμψις της ροπής του κοινού προς την χρυσήν λίραν και η έπιτελευθείσα συγκράτησις της έσωτερικής αξίας της δραμής, παρά την έπλεθούσαν κατά τον Σεπτέμβριον 1949 άναπροσπαργήν

(1) 'Όρα ειδικόν μέρος της έκθέσεως.

'Ανάλυσις Λογαριασμών 'Ισολογισμού.

της σχέσεως αυτής προς το δολλάριον και την στερλίαν.

Βεβαίως κατά την αναπροσαρμογήν ταύτην, ελήφθη πρόνοια επιδοτήσεως παρὰ τοῦ Κράτους τῶν εισαγομένων βασικῶν εἰδῶν καταναλώσεως, ἵνα ἀποφευχθῇ ἡ ἀμεσὸς ἐπιπτώσις ἐπὶ τῶν εἰσωτερικῶν τιμῶν τῆς ὑποτιμώσεως τῆς ἐξωτερικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς. Αἱ ἐπιδοτήσεις αὐταὶ ἀπέτελλαν μέτρον προσωρινόν, ἔχουσιν ἤδη περιορισθῇ εἰς ἐλάχιστον ἀριθμὸν εἰδῶν καὶ θέλουσι τελικῶς ἐκλείψει, εἰς λίαν προσεχές μέλλον, ὡς ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ μέτρον τῆς ἐπιδοτήσεως, ἐὰν ἐν ἐπενήρῳ εὐνοϊκῶς οἱ νομισματικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ παράγοντες οἱ στηρίζοντες τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῆς δραχμῆς, δὲν ἤθελον ἰσχύσει ὅπως συγκρατήσῃ εἰς σταθερὸν ἐπιπέδον τὸν τιμώριθμον, ὡς ἐπετεύχθη τοῦτο κατὰ τὴν ἐξετάζομένην περίοδον.

Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ παραλείψωμεν κατὰ τὴν ἀνάλυσιν ταύτην, ὅπως μνημονεύσωμεν τὴν συνέχισιν κατὰ τὸ ἔτος 1949 τῆς πολιτικῆς τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ. Ἡ πολιτικὴ αὕτη κατατείνουσα εἰς τὴν συγκολλητικὴν τῆς ἀνάδοι τῆς εἰς δραχμῆς τιμῆς τῆς χρυσῆς λίρας, συνεχίζεται ἀσκούμενη ἀποτελούσα ἐν τῶν κυρίων μέτρων πρὸς σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος.

Ἡ ἔλξις τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν χρυσὴν λίραν ἡμιδύνη οὐσιαστικῶς κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, τὸ δὲ σύνολον τῶν ὑπερτιμώσεων χρυσῶν λιρῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ ἔτος 1949 μόλις ὑπερβῆκεν τὸ ἡμῖσι τοῦ συνόλου τῶν ὑπερτιμώσεων κατὰ τὸ ἔτος 1948. Ἡ ἔλξις ὅμως τῆς χρυσῆς λίρας δὲν ἔχει ἐσέτι καμφοῦ ὁριστικῶς, σημειώσασα μάλιστα κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ ἔτους 1950 νέαν ὑποτροπὴν καὶ αὐξήσιν τῶν εἰς χρυσὴν λίραν ἐπενδύσεων. Παρὰ ταῦτα ἡ συνεχὴς δεικνύσις τῶν νομισματικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὁρων συνδυαζομένη πρὸς τὴν σημειούμενην ἀπὸ μὴνῶν συνεχῆ πτώσιν τῆς διεθνούς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ θέλει, φρονούμεν, συμβάλλει ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ὁριστικὴν μεταστροφὴν τῆς προτιμήσεως τῶν συναλλαττομένων πρὸς τὴν χρυσὴν λίραν, τῆς ὁποίας ἡ τιμὴ εἰς δραχμὰς κυμαίνεται ἐν Ἑλλάδι εἰς ἐπιπέδον οὐσιαστικῶς τῆς διεθνούς αὐτῆς τιμῆς. Τοιοῦτοτρόπως θέλει ἀπαλλαγῇ εἰς προσεχές μέλλον ἡ ἐλλειμνικὴ οἰκονομία, ὡς βεβαίως δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν, ἀπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀποθησαυρίσεως εἰς χρυσὴν λίραν ἥτις τόσον δυσμενῆ ἐπίδρασιν ἔσχεν ἐπὶ τῆς νομισματικῆς σταθεροτήτος καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας.

Ἐκ τῆς γενομένης ἀνασκοπήσεως προκύπτει ὅτι τὸ ἔτος 1949 δύνανται ὁρῶναι νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἔτος νομισματικῆς καὶ οἰκονομικῆς σταθερότητος. Ἀλλὰ ἵνα ἀποδοθῇ πληρέστερον ἡ διδομένη διὰ τῆς γενο-

μένης ἀναλύσεως εἰκὼν τῆς νομισματικῆς θέσεως τῆς χώρας θεωροῦμεν ἐπ' ἀνάγκης ὅπως ἐν καταλείβῃ ἐπιτομήσασιν ἐκ νέου τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ ἐπιτευχθεῖσα σταθερότης δὲν θὰ ἦτο κατορθωτὴ, ἀνεῖ τῆς διαθεσεως μέρους τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θέλομεν ἐπανέλθῃ κατὰ τὴν ἐπακολουθούσαν ἀκρίβειαν τῆς πιστωτικῆς καὶ τῆς ἐξελίξεως τὴν χορηγήσεων τῆς Τραπεζῆς πρὸς τὸ Δημόσιον.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Ἡ πιστωτικὴ πολιτικὴ ἠσκήθη, κατὰ τὸ διαρρῶσαν ἔτος, ἐντὸς τοῦ διαγραφέντος ἤδη πλαισίου τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἐκτετασθῆσας ἤδη περιόδους τῶν νομισματικῶν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην νομισματικῶν ἀνταποδοτήσεων, ἐπένεψε τὴν σημαντικὴν διασθερότητα, ἐπενδύσεως, τοιούτοτρόπως δὲ ἱκανοποιήθη εἰς εὐρύτερα ὅρια ἡ σταθερὴ αὐξουσα ζήτησις χρημάτων πρὸς πιστωτικὴν ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν κλάδων τῆς οἰκονομίας.

Παρὰ τὴν διευρύνσιν ταύτην τὸ ὕψος τῆς πιστοδοτήσεως, κατὰ τὴν ἐξετάζομένην περίοδον, καθ' ἣν ἡ παραγωγικὴ δραστηριότης προσεγγίζει τὴν πολεμικὴν, κυμαίνεται εἰς ἐπιπέδον σημαντικῶς κατωτέρα τῶν πολεμικῶν, μόλις φθάσιν τὸ ἡμῖσι τοῦ συνόλου τῆς προτολεμικῆς κατὰ τὸ ἔτος 1938 πιστοδοτήσεως.

Ἐκ τούτων τὰ ἐπιτόκια τοῦ δανειζομένου χρηματος εἰς τὴν ἐλευθέρῳ χρηματγορᾶν ἐξακολουθοῦν παρὰ τὴν ἐξασφαλίσει τὴν ὁποίαν σημειοῦσι κατὰ τὸ ἐξετάζομενον ἔτος, νὰ παραμένωσιν ὑψηλὰ φθάνοντα πολλὰκις εἰς ὑψηλὴν κοινωνικῶς καὶ οἰκονομικῶς ἀπαράδεκτον, ἡ δὲ ἀνεπάρκεια κεφαλαίων πρὸς πληρὴν πιστοδοτήσιν τῶν παραγωγικῶν κλάδων ἐξακολουθεῖ εἰσεῖτι πιέζουσα τὴν οἰκονομίαν. Ὅθεν, ἡ ἀσκήθεια κατὰ τὸ ἔτος 1949 εὐρύτερα πιστωτικὴ πολιτικὴ ἐπεβάλετο ἐκ πραγματικῆς οἰκονομικῆς ἀνάγκης πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ὁλοῦν αὐξήσεως παραγωγικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας. Φρονούμεν ὡσαύτως ὅτι ὑφίστανται εἰσεῖτι περιθώρια πρὸς συνέχισιν μὲ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν τῆς πιστωτικῆς ἐνισχύσεως τῆς παραγωγῆς ἀλλὰ ὑπὸ τὸν βασικὸν ὅρον, ὅτι δὲν ἤθελεν αὕτη ἐξίχθῃ πέραν τοῦ ὁρίου ὅπερ θὰ ἐπέβαλεν ἐκαστοτε ὁ νομισματικὸς παράγων καὶ ὑπὸ τὴν προϋποθέσιν ἐπίσης ὅτι τὸ τραπεζικὸν σύστημα θέλει κρατηθῇ ἀπαρρυκτικῶς ἐντὸς τῶν ὁριζομένων ἐκαστοτε ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς κατευθύνσεων.

Πρὸς πληρέστεραν ἀνάλυσιν τῆς τραπεζικῆς χρηματοδοτήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1949 παρέχομεν κατωτέρω πίνακα συγκριτικὸν τῆς χρηματοδοτήσεως ταύτης κατὰ κλάδους κατὰ τὸν Δεκέμβριον μῆνα τῶν ἐτῶν 1948 καὶ 1949.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ

(Εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν)

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ	Γενικὸν σύνολον χρηματοδοτήσεως		ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ					
	Διὰ κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς διαθεσίμων τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν		Ἀπ' εὐθείας παρὰ Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ μὲσω λοιπῶν Τραπεζῶν διὰ κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος		Ἐκ διαθεσίμων τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν			
	Δεκέμβριος 1948	Δεκέμβριος 1949	Δεκέμβριος 1948	Δεκέμβριος 1949	Δεκέμβριος 1948	Δεκέμβριος 1949	Δεκέμβριος 1948	Δεκέμβριος 1949
Ἀγροτικὴ πίστις	647.754	1.034.815	555.201	947.025	92.553	87.790		
Βιομηχανία	262.269	366.339	119.604	186.613	142.665	179.726		
Ἐμπορίον ἐν γένει	410.333	840.328	57.679	272.769	352.654	567.559		
Καταμετρίον	285.093	373.448	264.405	338.413	20.688	35.035		
Συγκέντρωσις γεωργικῶν προϊόντων	316.329	527.424	316.329	353.277	—	174.147		
Κτηματικὴ πίστις	47.022	80.416	42.397	56.453	4.625	23.963		
Ἡλεκτρικαί, συν- βοιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις κ.λ.π.	23.199	37.867	22.455	29.258	744	8.609		
Καταναλωτικὸν συν- εταιρισμοί.	26.735	29.083	22.677	27.776	4.058	1.307		
Δάνεια πρὸς τραπεζὰς δι' ἀποδοχὰς	53.657	45.968	53.657	45.968	—	—		
Προσωπικὸν τὸν	1.813	52.278	1.813	19.208	—	33.070		
Διόφορα	2.074.204	3.387.966	1.456.217	2.276.760	617.987	1.111.206		

Ἐκ τούτου πίνακος τοῦτου προκύπτει αὐτὸν αἱ ἐπόμενοι διαπιστώσεις: α') Ἡ ἐπέλθουσα αὐξήσις τοῦ συνόλου τῆς πιστοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας ὑπὸ τὴν Τραπεζῶν κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1949 ἐναντι τῆς κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1948 πιστοδοτήσεως ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 1.313,8 δισεκ., ἥτοι εἰς ποσοστὸν 63,3%.

Εἰς τὴν αὐξήσιν ταύτην ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος συμμετέχει διὰ κεφαλαίων τῆς κατὰ δρχ. 820,6 δισεκ. αἱ δὲ λοιπαὶ τράπεζαι ἐξ ἰ.δ.σ.κ. αὐτῶν διαθεσίμων κατὰ δρχ. 493,2 δισεκ. ἥτοι ἡ διὰ κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπελθούσα αὐξήσις τῶν χορηγήσεων ἀντιπροσωπεύει τὸ 62,5% τῆς αὐξήσεως ταύτης ἐνῶ αἱ ἐξ ἰδίων διαθεσίμων τῶν λοιπῶν τραπεζῶν χορηγήσεις ἀντιπροσωπεύουσι τὸ 37,5%.

β) Ἐὰν ἐκ τῶν τραπεζικῶν χορηγήσεων ἀφαιρέσωμεν τὰς πιστώσεις πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Κτη-

ματικὴν Τράπεζαν ὡς καὶ τὰς πιστώσεις αὐτῶν τῶν συγκέντρωσιν γεωργικῶν προϊόντων, αἵτινες ἀπασα εἶναι ἐιδικῆς μορφῆς καὶ ἀπαραμυθιστοποίησαν κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν ποσοστὸν ἐκ κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἡ σημειωθείσα κατὰ τὸ ἔτος 1949 αὐξήσις τῶν λοιπῶν τραπεζικῶν χορηγήσεων ἀνέρχεται εἰς 682,3 δισεκ. δραχμῶν.

γ) Ἡ αὐξήσις αὐτῆς τῶν 682,3 δισεκ. δραχμῶν κατανέμεται εἰς χορηγήσεις ἐκ κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκ δραχμῶν 377,8 δισεκ. ἥτοι εἰς ποσοστὸν 55 % καὶ εἰς χορηγήσεις ἐξ ἰδίων διαθεσίμων τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν ἐκ δραχμῶν 304,5 δισεκ. ἥτοι εἰς ποσοστὸν 45 %.

δ) Ἀντιστοίχως αἱ παρὰ τραπεζαῖς καταθέσεις (1) ἀνέρχονται κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1949 εἰς 1.153,3 δισεκ. δραχμῶν, ἐναν-

(1) Ὅρα εἰδικὸν μέρος τῆς ἐκθέσεως: Τράπεζαι — Καταθέσεις.

τι καταθέσεων εἰς τὸ τέλος τοῦ 1948) 657,5 δισεκ. δραχμῶν συνεπὶ αὐξήσεως κατὰ δραχμὰς 495,8 δισεκ. ἥτοι κατὰ ποσοστὸν 75,4 %. Ἡ αὐξήσις αὕτη ἀναλύεται, εἰς αὐξήσιν τῶν καταθέσεων τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν ἀνερχομένην εἰς 412,7 δισεκ. δραχμῶν καὶ εἰς αὐξήσιν τῶν καταθέσεων τῶν λοιπῶν τραπεζικῶν οργανισμῶν (Ἀγροτικὴ, Κτηματικὴ, Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον, Ταμιὸν Παρακαταθηκῶν κλπ.) ἀνερχομένην εἰς 83,1 δισεκ. δραχμῶν.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀναλύσεως προκύπτει, ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῆς λοίπης ἀποταμιεύσεως εἰς τὴν πιστοδοτήσιν τῆς οἰκονομίας βαίνει αὐξουσα. Ὅσον καὶ ἂν τὸ ὕψος τῶν παρὰ τραπεζαῖς καταθέσεων ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ λίαν χαμηλόν, μόλις φθάσιν εἰς ποσοστὸν 62,7% τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας, ἐνῶ προπολεμικῶς ὑπερέβαινε τὸ τριπλάσιον τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας, ἡ κατὰ ποσοστὸν 75 % αὐξήσις τῶν καταθέσεων παρὰ τραπεζαῖς κατὰ τὸ ὕψος ὅσιν δωδεκάμηνον καὶ ἡ ὅλοισιν εὐρύτερα συμμετοχὴ τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος ἐξ ἰδίων αὐτῶν διαθεσίμων εἰς τὴν πιστοδοτήσιν τῆς οἰκονομίας ἀποτελεῖ σαφὴ ἐνδείξιν τῆς συντελουμένης ἀναρρώσεως τῆς πίστεως.

Τὸ πιστωτικὸν πρόβλημα θέλει ἀσφαλῶς ἐπιλυθῇ ἐφ' ὅσον ἐπιτευχθῇ ἄφ' ἐνὸς μὲν ἡ εἰσροὴ εἰς τοὺς φυσικοὺς ἀγωγούς τῆς πίστεως καὶ εἰς σταθερὰς εὐρυνουμένην κλίμακα τῆς λαϊκῆς ἀποταμιεύσεως, τῆς τε δημιουργουμένης σὺν τῇ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἀποθησαυρισμένης τοιαύτης, καὶ ἄφ' ἑτέρου ἡ ἱκανοποίησις διὰ τῶν ἀγωγῶν τούτων τῶν πιστωτικῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκονομίας, συμφώνως πρὸς τὰς διδομένας ἐκαστοτε ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς κατευθύνσεις καὶ ὑπὸ τὸν συνεχῆ ἐλεγχον αὐτῆς. Ἀρκούμεθα νὰ ὑπομνήσωμεν ἀπλῶς τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐλέγχου τῶν χορηγούμενων πιστώσεων, περὶ ἧς ἐκτενῶς ὁμιλήσαμεν εἰς τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν, διὰ νὰ τονίσωμεν ἐκ νέου, ὅτι ἡ ἀσκήσις ἀποτελεσματικῶς ἐλέγχου τῆς πιστοδοτήσεως ἀποτελεῖ βασικὸν μέτρον πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὁρῶν κατευθύνσεων ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς.

Δὲν παρίσταται ἀνάγκη φρονούμεν, ὅπως ἐπεκταθῶμεν εἰς εὐρύτεραν ἀνάλυσιν τῆς τραπεζικῆς χρηματοδοτήσεως κατὰ παραγωγικὸν κλάδους. Ἡ ἀνάλυσις αὕτη εὐρήται εἰς τὸ εἰδικὸν μέρος τῆς παρούσης ἐκθέσεως εἰς ὃ καὶ παρεπέμπομεν.

Ἐπὶ ἐνὸς μόνον σημείου ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν, ἐπὶ τῆς συνεχούς τοῦτέστιν αὐξήσεως τῆς πιστοδοτήσεως τῆς γεωργίας δι' ἐκδόσεως χαρτονομισμάτων. Φρονούμεν ἀνεδοιάστως, ὅτι ἡ πιστοδοτήσις αὕτη ἔχει κατ' ἐξοχὴν παραγωγικὸν χαρακτῆρα, ὡσαύτως ὅτι ἐκινήθη αὕτη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν καθοριζομένων ἐκαστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Κ.Ο.Σ. καὶ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς. Συνεπῶς, αἰτιολογεῖται πληρῶς, ἂν ὅχι καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασίαν, πάντως ἐν μεγίστῳ μέτρῳ, ἡ σημειωθείσα κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ ἔτους 1949 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1948, σημαντικὴ αὐξήσις τῶν γεωργικῶν πιστώσεων κατὰ δρχ. 387 δισεκ. Ὁφείλομεν ὡσαύτως νὰ καθορίσωμεν, ὅτι αἱ πιστώσεις αὐταὶ κατὰ μέγα ποσοστὸν ἔχουσι χαρακτῆρα δραχμοπρόθετον καὶ ἐμφανίζουσιν ἱκανοποιητικὴν ρευστότητα.

Παρὰ ταῦτα, ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἡ πιστοδοτήσις πρὸς τὴν γεωργίαν πραγματοποιεῖται δι' ἐκδόσεως χαρτονομισμάτων κατὰ μέγιστον ποσοστὸν, ὅπερ ἐπιβάλλεται ὅπως μειωθῇ σημαντικῶς.

Ἀνεξαρτήτως τῆς ἀνάγκης τῆς ἀξιώσεως τῶν παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπεζῇ καταθέσεων, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλεται ὅπως καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια, φρονούμεν ὅτι θὰ ἦτο σκόπιμον, ὅπως ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐξέυρεσις τῶν μέσων πρὸς προικοδοτήσιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς δι' ἐιδικῶν ἐπαρκῶς κεφαλαίων, ὅπερ θὰ ἐπένεπεν εἰς αὐτὴν, ὅχι μόνον τὴν συνέχισιν τῆς πιστοδοτήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἀνεῖν συνεχῶς προσφυγῇ πρὸς τὸν Ἐκδοτικὸν Ἰδρυμα, ἀλλὰ καὶ τὴν βαθμιαίαν ἐξόφλησιν

τῆς πρὸς αὐτὸ ὀφειλῆς τῆς.

Παραίνοντες τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν ἐπὶ τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς ὀφείλομεν νὰ καθορίσωμεν, ὅτι ἀναφέρονται αὐταὶ κυρίως εἰς τὴν ἀσκήσιν τῆς δραχμοπρόθετου πίστεως. Ἡ πολιτικὴ τῶν μακροπρόθεσμων ἐπενδύσεων δὲν ἀναγεται εἰς τὸν κύριον τομέα τῆς δράσεως τοῦ Ἐκδοτικοῦ Ἰδρύματος. Ἐν Ἑλλάδι, λόγω τῆς παντελοῦς σπανίσεως κεφαλαίων πρὸς μακροπρόθεσμον τοποθέτησιν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑπεχρεώθη κατὰ τὸ παρελθόν νὰ ἱκανοποιήσῃ εἰς λίαν περιορισμένην κλίμακα ἐπείγουσας ἀνάγκας ἀνασυγκροτήσεως τῆς οἰκονομίας δι' ἐκδόσεως χαρτονομισμάτων πρὸς μακροπρόθεσμον δανεισμόν. Ἡ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην δραστηριότης τῆς Τραπεζῆς ὑπῆρξε λίαν περιορισμένη τὸ ὕψος δὲ τῶν μακροπρόθεσμων χορηγήσεων αὐτῆς δὲν ὑπέστη οὐσιώδεις μεταβολὰς κατὰ τὸ ἔτος 1949.

Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου Μάρσαλ ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας συντελεῖται. ὡς γνωστόν, διὰ τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας ὑπὸ εἰδικῶν ὁργανισμῶν καὶ ἐπιτροπῶν, ἐφ' ὧν ἡ Τράπεζα δὲν ἀσκει ἄμεσον ἐλεγχον. Παρὰ ταῦτα, ἡ Τράπεζα ἐφορεύουσα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς κυκλοφορίας εὐρίσκειται ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῶν ὁρῶν τούτων, δι' ὧν σπρέχεται εἰς τὴν οἰκονομίαν ἡ μακροπρόθεσμος πίστις, μεριμνῶσα ὅπως λαμβάνωνται ἐκαστοτε τὰ δέοντα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν πληθωρικῶν διακυμάνσεων, τὰς ἐποίας θὰ ἦτο δυνατόν νὰ προκαλεσθῇ ἐνδεχομένη ἀθρόα ἡ πρόωρος ἀνάλυσις τῶν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος κατατεθειμένων κεφαλαίων εἰς δραχμὰς τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ

Ἰδιον τομέα τῆς πιστοδοτήσεως, κεφαλαιώδους ὡς εἶδος σημασίας ἀποτελοῦσιν αἱ προκαταβολαὶ πρὸς τὸ Δημόσιον τοῦ Ἐκδοτικοῦ Ἰδρύματος.

Ὡς προκύπτει ἐκ τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν τοῦ ὑπὸ κρίσιν Ἰσολογισμοῦ, αἱ προκαταβολαὶ τῆς Τραπεζῆς πρὸς τὸ Δημόσιον, τόσον διὰ τὰς ἀνάγκας ἐν γένει τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ ὅσον καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κράτους διαχειριστῶν τῶν ἐφοδίων, αὐξάνουσιν σημαντικῶς, φθάσασαι τὴν 31 Δεκεμβρίου 1949 εἰς ὕψος ὑπερβιπλάσιον τοῦ ὑφισταμένου κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Σπεύδομεν νὰ καθορίσωμεν ὅτι ἡ αὐξήσις αὕτη ἐξουδετερῶται κυκλοφορικῶς διὰ τῶν καταθεθειμένων ἀντιστοίχως παρὰ τῇ Τραπεζῇ κεφαλαίων εἰς δραχμὰς τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας καὶ συνεπῶς, ὅπως ἐξεθέσαμεν ἤδη κατὰ τὴν ἔρευναν τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς, δὲν ἔσχεν ἡ αὐξήσις αὕτη πληθωρικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας.

Εὐθὺς ὡς ἀποδοθῶσιν εἰς τὸ Δημόσιον ἡ ἀνήκουσα εἰς αὐτὸ ὑπεραξία εἰς δραχμὰς τοῦ εἰς συναλλαγὰ ἀποθέματος τῆς Τραπεζῆς, ὡς καὶ τὸ, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα ἀνασυγκροτήσεως τοῦ ἔτους 1949 — 1950 τμήμα τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας τὸ διατιθέμενον πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ ὑπόλοιπα τῶν παρὰ τῇ Τραπεζῇ κυρίων λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου, ἥτοι τοῦ λογαριασμοῦ «Συγκεντρώσεως Ἑσόδων καὶ Πληρωμῶν» καὶ τοῦ λογαριασμοῦ «Ἐφοδίων» θέλουσι περιορισθῇ εἰς τὸ πραγματικὸν αὐτῶν ὕψος. Τὸ πραγματικὸν ὄνομα εἰς τὸν λογαριασμόν τῆς Συγκεντρώσεως Ἑσόδων καὶ Πληρωμῶν, ὅστις εἶναι ὁ κύριος λογαριασμός τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ, συνυπολογιζομένων εἰς αὐτὸ καὶ τῶν ἐλλειμμάτων, ὅτινα ἐμφανίζονται εἰς τὸν λογαριασμόν τῶν ἐφοδίων, δὲν βέλει ὑπερβαίνει κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς ἡμῶν τὸ σύνθετος ὅρον τῶν προκαταβολῶν τῆς Τραπεζῆς πρὸς τὸ Δημόσιον. Ὁ λογαριασμός ὅμως τῶν ἐφοδίων θέλει συνεχίσαι καὶ μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην, ἐμφανίζων χρεωστικὸν ὑπόλοιπον ὅπερ θὰ ἀντιπροσωπεύει τὸ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου κεφάλαιον κινήσει

ὡς τὸ ἀπαραίτητον πρὸς διαχείρισιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ κρατικῶν ἐφοδίων.

Ο ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΠΩΣ ΔΙΕΜΟΡΦΩΘΗ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΘΝΟΤΗΣ Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Πολλοί εκ των αναγνωστών μας θα διηρωτήθησαν πολλάκις πώς εις τὰς ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἐπετεύχθη ὁ σχηματισμὸς καὶ ἡ ἀνάπτυξις μιᾶς ἐθνότητος, παρὰ τὸ πολυποικίλον τῆς ἀρχικῆς τῆς προελεύσεως - με κοινὴν γλῶσσαν, κοινὰ ἰδανικὰ καὶ κοινὸν πνευματικὸν πολιτισμόν.

Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ εἶναι πράγματι ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέροντος καὶ ὡς ἀπάντησιν - νομίζομεν τὴν καλλιτέραν καὶ σαφεστέραν - παραθέτομεν κατωτέρω διάλεξιν τοῦ δρ. Ἀρνολντ Ουάϊτριντς Ἀμερικανοῦ καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Ἰνστιτούτου τῶν ἠνω. Πολιτειῶν.

Ἡ διάλεξις αὕτη δοθεῖσα τελευταίως εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μετὸν τίτλον «Ὁ ρόλος τοῦ μετανάστου», ἀρχίζει ὡς ἑξῆς:

«Σήμερον θὰ σᾶς ὁμιλήσω διὰ τὸν ρόλον τῆς Ἀμερικῆς ὡς χωνευτηρίου διαφόρων ἐθνότητων, διὰ τὴν διαδρομὴν τὴν ὁποῖαν ἀκολουθεῖ ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ μετανάστου εἰς Ἀμερικανὸν πολίτην. Ὅσοι ἀπὸ σᾶς ἔχετε ἐπισκεφθῇ τὰς ἠνωμένας Πολιτείας, θὰ ἐνθυμῆσθε ἀσφαλῶς τὸ ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας, πού φρουρεῖ τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ θεὰ τῆς Ἐλευθερίας, πού κρατεῖ ὑψηλὰ τὴν δάδα τῆς, εἶναι τὸ πρῶτον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν σας. Εἶναι ἕνα ἐπιθλητικὸν ἄγαλμα, ἀλλὰ ἀκόμη περισσότερον ἐπιθλητικὴ ἡ τοῦλάχιστον περισσοτέρον σημαντικὴ εἰς τὴν ἑπιγραφὴν πού εἶναι χαραγμένη εἰς τὴν θάσιν τοῦ ἀγάλματος:

Ἀφῆστε μου τὶς κουρασμένες, τὶς πεινασμένες, τὶς τρομαγμένες μάζας σας πού διψοῦν ἀέρα ἐλεύθερον, ὅσους δὲν χωρεῖ ἡ γῆ σας
Ἀφῆστε μου τοὺς ἐξωμάχους τῆς καρπερῆς σας γῆς, τοὺς ἄστεγους, τοὺς ἀνεμοδαρμένους στεῖλτε σέ μένα.
Σηκῶν τὸ φῶς μου πλάϊ στὴ χρυσὴ πύλην.

Οἱ στίχοι αὗτοι κλείνουν μέσα των ἀρκετὴν Ἀμερικανικὴν ἱστορίαν. Βεβαίως, ὁνοματίζονται καὶ ἐξηγήσῃ τὴν ἱστορίαν μιᾶς χώρας κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους. Μὲ μερικὸς ἐξ αὐτῶν ἡχογλήθην εἰς τὰς διαλέξεις μου. Σήμερον θέλω νὰ ἐξετάσω τὴν Ἀμερικανικὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν διαδοχικῶν μεταναστευτικῶν ρευμάτων, τῆς ἀφομοιώσεως τῶν μεταναστῶν μετὰ τὸν νέον περιβάλλον καὶ τὴν προσαρμογὴν τῶν παλαιῶν πληθυσμῶν εἰς τὰς νέας συνθήκας αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν ἐκ τῆς παρουσίας τῶν μεταναστῶν.

Εἶναι πράγματι ἀξιοσημείωτον ὅτι ὁ Κολόμβος εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ ταξιδίου συμπεριέλαβε εἰς τὰ πηρώματά του ὅχι μόνον ὑπηκόους τοῦ Φερδινάνδου καὶ τῆς Ἰσαβέλλας, ἀλλὰ καὶ Ἱταλοὺς, Πορτογάλους, Ἀγγλοὺς, Ἰρλανδοὺς καὶ Ἑβραίους, δηλαδὴ στοιχεῖα ἀπὸ τὰς φυλάς, αἱ ὁποῖαι ἐπρόκειτο ὅλαι νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸ ἔθνος

Ἄρθρον τοῦ κ. ΑΡΝΟΛΤ ΟΥΑΪΤΡΙΝΤΣ Ἀμερικανοῦ Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν

πού ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὸ τόλμημα τοῦ Κολόμβου. Ἡ νέα ἠπειρος ἐβαπτίσθη ἀπὸ ἕνα Γερμανὸν σχεδιαστὴν χαρτῶν, πού εἰργάζετο εἰς τὸ Γαλλικὸν Κολλέγιον, καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα ἐνὸς μεγάλου ἐξερευνητοῦ, πού ἐχρησιμοποίησε πλοῖα μετὰ Πορτογαλικὴν σημαίαν. Τὰ πρῶτα αὐτὰ θήματα ἦσαν πράγματι προφητικὰ διὰ τὴν κατοπινὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἀμερικῆς.

ΑΜΑΓΑΛΜΑ ΕΘΝΩΝ ΚΑΙ ΦΥΛΩΝ

«Πολὺ πρὸ τοῦ 1776, οἱ πληθυσμοὶ τῶν 13 ἀποικιῶν τῆς Ἀγγλίας εἶχον καταστῇ ἕνα ἀμαγάλμα ἀφορῶν ἔθνων καὶ φυλῶν. Ἡ Νέα Ὑόρκη, γνωστὴ ἀρχικῶς ὡς Νέον Ἀμστερνταμ, ἰδρύθη ὑπὸ τῶν Ὀλλανδῶν, ἡ Πενσυλβανία ἦτο κατὰ μέγα μέρος Γερμανικὴ, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐθνικότητες. Γάλλοι, Δανοί, Σουηδοί, Φινλανδοί - ἀντιπροσωπεύοντο εἰς τὰς ἀποικίας.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπαναστάσεως ἡ Νέα Ὑόρκη ἦτο ἴσως περισσότερον κοσμοπολιτικὴ ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλην Εὐρωπαϊκὴν πόλιν μετὸν ἴδιον πληθυσμόν. Βεβαίως, θρησκευτικοὶ καὶ πολιτικοὶ λόγοι ἐπαίξαν σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν μετανάστευσιν, τὸ σπουδαιότερον ὅμως κίνητρον πού ὤθησε τοὺς μετανάστες νὰ διαπλεύσουν τὸν ὠκεανὸν ἦτο οἰκονομικόν. Ὁ ΓΚΡΕ-ΒΕΚΟΕΡ λέγει εἰς τὰς ἑπιστολάς ἐνὸς Ἀμερικανοῦ ἡγεωργοῦ: „Ubi panis, ibi patria“ ὅπου ὑπάρχει ἄρτος ὑπάρχει πατρίς. Ἡ φράσις αὕτη συνοψίζει τὴν κυριωτέραν αἰτίαν τῆς μεταναστεύσεως πρὸς τὸν Νέον Κόσμον. Ἀνθρώποι ὅπως ὁ ΟΥΪΛΙΑΜ ΠΕΝΝ ἔκαναν τὸ πᾶν διὰ νὰ προσελκύσουν νέους ἀποίκους. Μὲ ἔντυπα καὶ μετὰ πρᾶκτορες ὁ ΠΕΝΝ ἀνέπτυξε τὴν μεταναστευτικὴν κίνησιν ὅχι μόνον εἰς τὰς Βρετανικὰς νήσους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ρηνανίαν καὶ τὴν Ὀλλανδίαν. Προσέφερεν οὗτος γῆν ἔναντι ὀνομαστικοῦ τιμῆματος καὶ ταυτοχρόνως ἐξησφάλισε εἰς τὸν ἀγοραστὴν τὸ προνόμιον νὰ ζῇ ὑπὸ ἐλεύθερον καθεστῶς.

Κατὰ τὰ πρῶτα 25 ἔτη τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας, τὸ ρεῦμα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸσον συνεχὲς πρὸ τοῦ πολέμου τῆς Ἀνεξαρτησίας, περιορίσθη εἰς μερικὰς χιλιάδας μεταναστῶν κατ' ἔτος. Ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις καὶ οἱ Ναπολέοντιοι, πόλεμοι, καθῶς καὶ ἀσυνέχιστα, ἀπὸ οἱ ὁποῖοι ὑπῆρχον εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἦτις ἀρχικῶς ἦτο οὐδετέρα καὶ κατόπιν ἐμπόλεμος, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ παραιοῦν οἱ ὑποψήφιοι μετανάστες εἰς τὰς χώρας τῶν. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστῶν ἀνέβη καὶ πάλιν διὰ νὰ φθάσῃ συνολικῶς τὰς 500.000 κατὰ τὸ 1830, τὸ ἑκατομύριον τὸ 1840 καὶ τὰ 2½ ἑκατομ. τὸ 1850. Μία ἀπὸ τὰς πλέον σημαντικὰς αἰτίας τῆς εὐημερίας μιᾶς νέας χώρας εἶναι καὶ ἡ κληρονομία, ζωντανὴ ἢ νεκρά, τὴν ὁποῖαν παραλαμβάνει ἀπὸ παλαιότερους πολιτισμούς. Ἀλλεπάλληλα κύματα μεταναστῶν διήρχοντο συνεχῶς ἀπὸ τὰς πόλεις καὶ τὰ λιβάδια

τῆς Νέας Ἀμερικῆς. Τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὴν διετίαν 1847 - 1849 ἐξησφάλισαν εἰς τὰς ἠνωμένας Πολιτείας τὴν μεγάλην αὐτὴν εἰσορὴν ζωντανῶν κεφαλαίων.

Ἐάν δὲν συνέβαινε ὁ λιμὸς τῆς πατάτας εἰς τὴν Ἰρλανδίαν, ἡ ἀνάπτυξις τῆς θοιμηχανίας καὶ ὁ μαρσμός τῆς γεωργίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν, αἱ ἐπαναστάσεις καὶ ἀντεπαναστάσεις εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην, τότε οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ Τζέφφερσον ὅτι θὰ ἐχρειάζοντο πενήντα γενεαὶ διὰ νὰ ἀποικισθῇ ἡ Δύσις, θὰ μπορούσαν κάλλιστα νὰ ἀποδειχθοῦν ὀρθαί.

Η ΠΡΟΣΕΛΚΥΣΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

«Εἰς τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος, αἱ Μεσο - Δυτικαὶ περιοχαὶ εἶχον περισσότερον παντὸς ἄλλου ἀναγκὴν ἀπὸ κατοίκους. Κάθε νέα πολιτεία εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν, ἐπέζητει νὰ προσελκύσῃ ἐπιθυμητοὺς μετανάστες. Εἰς τὰς περιοχὰς αὐτὰς ἀκριβῶς ἐγκατεστάθησαν διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰς κακὰς ἐσοδείας καὶ τοὺς ἀρπακτικούς γαιοκτήμονας, ἄνω τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου Γερμανοί. Αὐτοὶ ἔδωσαν εἰς τὸ ΚΙΝ ΓΚΙΝΑΤΙ τὸν Γερμανικὸν του χαρακτήρα, κατέλαβον ἐκτεταμένας ἐδαφικὰς περιοχὰς κατὰ μῆκος τῆς λίμνης Μίτσιγκαν καὶ ἱδρυσαν τὴν πρωτεύουσάν τοῦ ΜΙΛΓΟΥΩΚΥ. Εἰς ὠρισμένας περιοχὰς τῆς Γερμανίας, αἱ ἀρχαὶ οὐνίστων τὴν μετανάστευσιν διὰ νὰ ἀποφύγουν τὸν κίνδυνον τοῦ υπερπληθυσμοῦ. Ὁ πόθος τῆς μεταναστεύσεως, ὑποδαυλίζομενος ἀπὸ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐταιρίας καὶ ἀπὸ τὰ ἐνθουσιώδη γράμματα ἐκείνων πού εἶχον ἤδη ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, διεδίδετο ὡς ἐπιδημικὸς πυρετός. Καὶ ἡ ἰδική μας γενεὰ ἔχει γνῶσιν τοῦ προβλήματος μιᾶς Εὐρώπης ἀνικάνου νὰ διαθρέψῃ τοὺς πληθυσμούς τῆς. Αἱ βιοτικαὶ συνθήκαι τῆς Γερμανίας δὲν ἦσαν βέβαια τόσο ἀπελπιστικαὶ πρὸ ἑκατονταετίας, ἀλλὰ ἡ ἔλξις τῆς Ἀμερικῆς ἂν μὴ τι ἄλλο, ἦτο ἰσχυρότερα ἀπὸ ὅτι εἶναι σήμερον. Μεταξὺ τῶν Γερμανῶν πού ἔφθασαν τὰ χρόνια ἐκεῖνα εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὑπῆρχε σημαντικὸς ἀριθμὸς μορφωμένων καὶ δυναμικῶν ἡγετῶν, πού συνέβαλον πολὺ εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν κοινοτήτων τῶν. Παρὰ τὴν γενικὴν ἀποδοκιμασίαν τῶν γηγενῶν, οἱ Γερμανοὶ εἰσήγαγον ἕνα στοιχεῖον κοινωνικότητος μετὰ τοὺς γυμναστικούς συλλόγους τῶν, τὰς χορωδίας τῶν καὶ τὶς ὑπαίθριες μπουαρίες τῶν.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ Ἡ ΘΑΝΑΤΟΣ

«Ἐνῶ οἱ Γερμανοὶ ἐπροχώρουν πρὸς τὰς Μεσοδυτικὰς περιοχὰς, οἱ Ἰρλανδοὶ συνεκέντροντο κατὰ ἀκμὴν μεγαλυτέρας μάζας εἰς τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Εἰς μίαν χώραν, ὅπως ἡ Ἰρλανδία, ὅπου τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ ἐζοῦσε ἀπὸ τὶς πατάτες, ἡ καταστροφὴ τῆς ἐσοδείας τῆς πατάτας ἦτο κάτι πού ἐθετε εἰς τοὺς

(Συνέχεια εἰς τὴν 10ην σελίδα)

ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ ΚΑΙ Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ

Μεταξὺ τῶν θεμάτων, ἅτινα ἀπασχολοῦν τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν ἐξαγωγικὸν μας κόσμον εἶναι καὶ τὸ θέμα τῆς ἐξαγωγῆς καὶ τοποθετήσεως Ἑλληνικῶν καπνῶν τόσο εἰς τὰς ἀγορὰς εἰς τὰς ὁποῖας ἐττοποθετοῦντο προπολεμικῶς ὅσον καὶ εἰς ἄλλας ἀγορὰς. Τὰ Ἑλληνικά καπνὰ, ὡς γνωστὸν, προπολεμικῶς κατεῖχον εἰς τὴν διεθνή ἀγορὰν μίαν ἐκ τῶν πρώτων θέσεων ἀφ' ἐνὸς μὲν λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς ποιότητος καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῆς τιμῆς αὐτῶν, ἥτις ἦτο κατὰ τι μεγαλυτέρα τῶν προσφερομένων καπνῶν μεσαίας ποιότητος τῶν ἄλλων χωρῶν. Ἐξ ἄλλου, τὰ ἐξαγόμενα προπολεμικῶς καπνὰ ἰδίᾳ εἰς Γερμανίαν ἐκάλυπτον σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ὕψος τῶν εἰσαγωγῶν μας ἐκ τῆς ἐν λόγω χώρας, αἰτινες κατεῖχον μέγα μέρος εἰς τὸ σύνολον τῶν γενικῶν τοιούτων. Παρὰ τὴν ἐξήγησιν καπνὰ εἰς Ἀμερικὴν καὶ Ἀγγλίαν, ἐξαιρετικῆς ποιότητος (μυρωδάτα) εἰς τιμὰς ὑψηλάς, ὡς καὶ εἰς ἄλλας χώρας, εἰς τὸν ὅτι νὰ ἐξαντλήται ὅλη ἡ παραγωγὴ δημιουργουμένου οὕτως ἐνὸς ἐκ τῶν κυριωτέρων πόρων ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν διὰ τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν. Μεταπολεμικῶς αἱ ἐξαγωγαὶ καπνῶν ἐμειώθησαν αἰσθητῶς ὑπολειπόμεναι σχεδὸν κατὰ 50% καὶ ἄνω τῶν προπολεμικῶν, δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν τετραετίαν 1946 — 1949 ἀνῆλθον εἰς 19.375 τόννους ἔναντι τῶν ἐξαγωγῶν τῆς πενταετίας 1935 — 1939 ἀνερχομένων εἰς 44.300 τόννους.

Τὰ αἴτια τῆς μειώσεως τῶν ἐξαγωγῶν ἀποδίδονται ὑπὸ τῶν εἰδικῶν εἰς πλείστους λόγους, κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ὑψηλὸν κόστος αὐτῶν ἐν συσχετισμῷ καὶ συγκρίσει μετὰ τὸ κόστος τῶν παραπλησίως προελεύσεως καπνῶν ἄλλων χωρῶν, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῖ ἡ Διεθνὴς Σιγαρεττοβιομηχανία, ἥτις ὑπὸ εὐνοϊκώτερας συνθηκὰς κόστους τῶν καπνῶν μας τὰ προτιμᾷ, λόγῳ τῆς ἀναμφισβητήτου ποιοτικῆς ὑπεροχῆς τῶν, ὡς καὶ ἡ διείσδυσις τῶν ἀμερικανικῶν σιγαρέττων εἰς ὠρισμένας χώρας ἰδίᾳ ἐν Γερμανίᾳ.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως ἐγένοντο ἐσχάτως ὠρισμένοι ἐνέργειαι ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως, ὡς καὶ τῶν καπνεμπόρων πρὸς ἐξεύρεσιν τρόπου μειώσεως κατὰ πρώτον λόγον τοῦ κόστους τῶν καπνῶν μας, ἅτινα καὶ εἰς γενομένης προτάσεις δι' ἀγορὰν ἐκ μέρους ἀντιπροσώπων ξένων χωρῶν δὲν ἡδυνήθησαν νὰ τοποθετηθοῦν λόγῳ τῆς ὑψηλῆς τιμῆς τῶν.

Πρὸς τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας συνεκροτήθη μεγάλη σύσκεψις διαρκέσασα ἐπὶ τριήμερον, εἰς τὴν ὁποῖαν μετέσχον ἐκτὸς τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν ἀρχῶν καὶ ἐκπρόσωποι καπνεμπόρων καὶ καπνεργατῶν. Κατὰ τὴν σύσκεψιν συνεζητήθη κατὰ κύριον λόγον ἡ ἐξεύρεσις τρόπου μειώσεως τοῦ κόστους κατεργασίας τῶν καπνῶν ἥτις δημιουργεῖ καὶ τὴν ὑψηλὴν τιμὴν τούτων.

Ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων τοῦ ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας διευτυπώθησαν αἱ ἀπόψεις κατὰ τὰς ὁποίας πρὸς ἐπίτευξιν μειώσεως τοῦ κόστους τῆς κατεργασίας, δέον ἵεν

Τῆς Συνεργατικῆς μας Διδος ΕΛ. ΚΑΤΣΟΥΛΗ

ὅπως μειωθῇ ὁ ἀπασχολούμενος σήμερον ἀριθμὸς ἀρρένων καπνεργατῶν καὶ αὐξηθῇ ἀντιστοίχως ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν ἀνερχόμενων εἰς τὸ 80 % τῶν συνολικῶς ἐργαζομένων καπνεργατῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ μειωθῇ τὸ κόστος τῶν καπνῶν, ὡς ὑπεστηρίχθη κατὰ 15 σελλίνια κατ' ὅκον, δεδομένου ὅτι τὰ γυναικεῖα ἡμερομίσθια εἶνε μικρότερα ἐκείνων, ἅτινα λαμβάνουν οἱ ἄνδρες. 2ον Ὅπως μειωθῇ ὁ τόκος κατὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν καπνεμπόρων ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν, ὅστις ἐπιβαρύνει μετὰ σημαντικὸν ποσοστὸν τὸ κόστος τῶν καπνῶν. 3ον Ὅπως μειωθῇ ὁ φόρος ὑπὲρ τρίτων, τὸν ὁποῖον εἰσφέρει ὁ καπνὸς καὶ 4ον ὅπως μειωθῇ τὸ κέρδος τῶν καπνεμπόρων ἀπὸ 4 % εἰς 2 %.

Ἐκ μέρους τῶν ἐκπροσώπων τῶν καπνεμπόρων ὑπεστηρίχθη ὅπως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν τιμῶν τῶν καπνῶν τῶν ἄλλων χωρῶν εἰς τὴν διεθνή ἀγορὰν ἐπιδειωχθῇ ἡ μειωσις τοῦ κόστους τῶν καπνῶν διὰ τῆς μειώσεως τῶν τραπεζιτικῶν δαπανῶν ὑποβιβαζομένου τοῦ ἐπιτοκίου εἰς 6 %, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν πραγματογνωμόνων κλπ., ν' ἀποδοθῇ εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς ὁλόκληρος ἡ ἐκ 10.000 δραχμῶν κατὰ δολλάριον, ἀξία τοῦ ἀποδεικτικτοῦ συναλλάγματος, νὰ μειωθῇ ὁ ἔγγειος φόρος, νὰ καταργηθοῦν τὰ εἰδικὰ προνόμια τῶν φορτοεκφορτωτῶν, νὰ μειωθῇ ἡ ὑπὲρ τῆς ἐργατικῆς ἐστίας καταβαλλομένη εἰσφορά ἀπὸ ½ εἰς ¼ τοῦ ἡμερομισθίου δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος, νὰ χορηγηθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς καπνῶν νὰ εἰσάγουν τὰ ὑλικά συσκευασίας ἐπὶ παρακαταθήκην καὶ νὰ ἀνακληθῇ ἡ δι' ὑποურიχῆς ἀποφάσεως κατοχύρωσις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ καπνομεσίτου.

Τέλος ἐκ μέρους τῶν ἐκπροσώπων τῶν καπνεργατῶν ὑπεστηρίχθη ὅπως ἀναληφθῇ πρωτοβουλία διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἀνταγωνισμοῦ καὶ διὰ τὴν υἱοθέτησιν κοινῶν καπνικοῦ προγράμματος, ὅπως ἐπιδιωχθῇ ὁμοῦ μετὰ τὰς καπνοπαραγωγικὰς χώρας κοινὴ ἐνέργεια πρὸς τὰς ἠνωμένας Πολιτείας νὰ σεβασθοῦν τὰς παλαιὰς ἀγορὰς καταναλώσεως τῶν ἀνατολικῶν καπνῶν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς. Ὅπως ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐλευθέρα συναλλαγὴ μετὰ τὰς ὡς καὶ συμβατικὰ διευκολύνει μετὰ τὴν διαφόρων κρατῶν, καὶ ὅπως μειωθῇ ὁ προεξοφλητικὸς τόκος τῶν καπνικῶν πιστώσεων 3% ἀνατιμημένου παραλλήλως τοῦ καπνικοῦ συναλλάγματος καὶ τέλος ὅπως διατηρῇται ποσοστὸν διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν εὐγενῶν καπνῶν.

Ἐκ τῶν διατυπωθεισῶν ἀπόψεων εἰς τὴν ἐν λόγω σύσκεψιν ἐξήχθη τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀνάλογος μείωσις τοῦ κόστους τῶν καπνῶν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ κυρίως ἐκ τῆς μειώσεως τῶν τραπεζιτικῶν δαπανῶν, πρέπει δὲ παραλλήλως νὰ ληφθοῦν τὰ ἀκόλουθα μέτρα.

Νὰ γίνων ἐνέργειαι εἰς Οὐάσιγκτον παρὰ τῷ Κογκρέσσῳ ὅπως ἀποστῇ τῶν εἰς ὠρισμένας εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς περιορισμέναι ποσότητες εὐθύνων ἀμερικανικῶν καπνῶν. Παραλλήλως νὰ γίνων διαπραγματεύσεις μετὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Δ. Γερμανίας διὰ τὴν ἀγορὰν

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΝΕΡΓΙΑ — ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ — ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ — ΕΜΠΟΡΙΟΝ — ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ Κ.Α.Π.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

Ὡς ἐγνώσθη ἐξ Ουάσιγκτον κατὰ τὴν τελευταίαν συνέλευσιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως προταθῇ ἡ αὐξήσις τῶν εἰσαγωγῶν πρὸς τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ ὅπως ἐ-

ἑλληνικῶν καπνῶν ἐπὶ ἀνταλλαγῇ, καὶ νὰ δημιουργηθῇ εἰς ὠρισμένα σημεῖα τῆς Εὐρώπης ἐπαφὴ μετὰ καπνοβιομηχανιῶν διὰ τὴν ἀνάληψιν συμβατικῶς τῆς ὑποχρέωσως ὅπως μὴ ἀγοράζουσιν ἀνατολικά καπνὰ ἄλλα ἐκτὸς τῶν ἑλληνικῶν.

Πρὸς ἐξέτασιν τῶν διατυπωθεισῶν ἀπόψεων καὶ μελέτην τῶν προταθέντων μέτρων, συνεστήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐιδικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Ζολῶτα, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Θεοδοροπούλου, οἰκονομικοῦ συμβούλου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, Τριανταφύλλου διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἰωάννου, διευθυντοῦ τοῦ ἰδίου ὑπουργείου καὶ Ἀλεξοπούλου, διευθυντοῦ Α.Ο.Ε. Καπνοῦ ἡτις θὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν σχετικὸν πόρισμα πρὸς λήψιν ἀποφάσεων.

Αἱ ἀποφάσεις, αἵτινες θὰ ληφθοῦν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, τονίζεται ἐκ μέρους τῶν καπνεμπορικῶν κύκλων, θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἄμεσοι πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἐξαγωγῶν καὶ διάθεσιν τοῦ ἀποθέματος, τὸ ὅποιον ὁσημέραι αὐξάνεται λόγῳ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς καπνοκαλλιέργειας. Εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, τονίζεται ἐκ τῶν ἰδίων κύκλων, ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀνακατήσωμεν τὰς προπολεμικὰς θέσεις τῶν καπνῶν μας εἰς τὰς ξένας ἀγοράς, ἀφ' ἑτέρου δε νὰ κατακτήσωμεν καὶ νέας τοιαύτας. Οὕτω θὰ δυναθώμεν νὰ προασπισθώμεν συνάλλαγμα, τὸσον ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου καὶ νὰ δημιουργήσωμεν σταθερὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν. Τὸ ζήτημα κατὰ μέγα μέρος εἶναι εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ δώσῃ τὰς δεούσας κατευθύνσεις.

πὺλῃθι ἀποτελεσματικὸς διεθνὴς ἔλεγχος ἐπὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀτομικῶν ὀπλῶν. Ἡ συνέλευσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος 2.500 πρόσωπα, ἔλαβεν ἐπίσης 30 ἀκόμη ἀποφάσεις ἐπὶ διεθνῶν καὶ ἐσωτερικῶν ζητημάτων. Οἱ 2.500 παριστάμενοι ἀντεπροσώπευον ἑνὲς ἑκατομμύριον μικρῶν καὶ μεγάλων ἐπιχειρηματιῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς περὶ αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν, ἡ συνέλευσις λέγει ὅτι ἐν ὑγιᾶς ἐμπορικῶν ἰσοζυγίων οἰασθῆποτε χώρας ἐξαρτᾶται τὸσον ἐκ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν. «Αἱ εἰσαγωγαί, ἐτονίσθη, θὰ ἐπιφέρουν αὐξήσιν τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα παράγονται καλύτερον εἰς τὰς ἄλλας χώρας. Αἱ εἰσαγωγαί, τὰς ὁποίας χρειάζεται ἡ οἰκονομία μας καὶ ἡ βιομηχανία μας, βοηθοῦν τὰς ἡνωμένας Πολιτείας νὰ διατηρήσουν τὸ ἐξαγωγικὸν τῶν ἐμπορίων, διότι ἐξασφαλίζουν εἰς τὰς ἄλλας χώρας τὰ μέσα διὰ τὴν ἀπορρόφησιν τῶν ἐξαγωγῶν μας».

Κατὰ τὰς ἐξ Ουάσιγκτον πληροφορίες ὁ γερουσιαστὴς Οὐίλλιαμ Μπέντον ἐπρότεινεν ὅπως καταστρωθῇ πρόγραμμα ἀνταλλαγῆς τεχνικῆς βοήθειας μετὰ τῶν ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Δυτικῆς Εὐρώπης τοῦλάχιστον ἐπὶ τέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν λήξιν τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ τὸ 1952.

Ἐπίσης ὁ κ. Μπέντον ὑπεστήριξεν ἰδιαιτέρως τὸ νομοσχέδιον παροχῆς ἐξωτερικῆς βοήθειας διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν μετὰ τῶν διαφόρων χωρῶν τεχνικῶν γνώσεων καὶ ἐιδικευμένων προσώπων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράτασιν τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ ὁ κ. Μπέντον εἶπεν ἐπὶ λέξει τὰ ἀκόλουθα:

«Ἡ Διοίκησις Οἰκονομικῆς Συνεργασίας θὰ πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τοῦλάχιστον, ἡ παρούσα γνώμη τῆς Γερουσίας εἶναι ὅτι ἕνα νέον σχέδιον πρέπει νὰ διαδεχθῇ τὸ Σχέδιον Μάρσαλ. Ἐνα σχέδιον, πού θ' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου, πού ἀγωνίζονται νὰ δημιουργήσουν ἀτμόσφαιραν ἀντι-

στάσεως εἰς τὰς ἐπιθετικὰς καὶ ἐπεκτατικὰς τάσεις τῶν Σοβιέτ, προσθέσας ὅτι τὸ τοιοῦτον σχέδιον θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν παροχὴν τεχνικῆς βοήθειας διὰ 5-6 ἔτη».

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Νέας Ὑόρκης, τὸ Παγκόσμιον Νομισματικὸν Ἰδρυμα ἀπέρριψε τὴν πρότα-

σιν τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἐνώσεως περὶ αὐξήσεως διεθνούς τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ.

Ἄνω τῶν 35 δολλαρίων κατὰ οὐγγίαν εἶναι ἡ ἐπίσημος τιμὴ. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν διευθυντῶν τοῦ Παγκοσμίου Νομισματικοῦ Ἰδρυματος τοῦ ὁποίου μετέχουν 49 χώραι, δὲν ὑφίσταται «οἰκονομικὴ δικαιολογία» διὰ παρο-

μοῖαν αὐξήσιν τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ, καθ' ὅτι αὕτη εἶναι ἡ ἐπίσημος ἐπὶ 16 ἔτη εἰς Ἠνωμ. Πολιτείας.

Ἡ Νοτιοαφρικανικὴ Ἐνωσις ὡς ἡ μεγαλύτερα παραγωγὴ χρυσοῦ χώρα θὰ ἀπεκόμιζε μεγάλα κέρδη ἐάν ἐπετρέπετο ἡ αὐξήσις τῆς τιμῆς. Αἱ Ἠνωμ. Πολιτεῖαι, ἡ τρίτη κατὰ σειρὰν χώρα, ἀντετάχθη εἰς τὴν αὐξήσιν.

ΠΩΣ ΔΙΕΜΟΡΦΩΘΗ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΘΝΟΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 9ης σελίδος)

περισσότερους τὸ δῆλημα: μετανάστευσις ἢ θάνατος. Δὲν ἦτο καὶ πολὺ ὑπερβολικὸς ὁ Ντισράελι δὲν ἔλεγε ὅτι «ἡ μυστηριώδης ἀλλὰ γενικὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἀσθένεια μιᾶς ρίζας ἥλλαξε τὴν ἱστορίαν».

Ὁ λυμὸς ἐσημείωσεν ἀποφασιστικὴν στροφὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰρλανδίας, διότι τότε ἤρχισεν ἡ κατὰ μάζας μετανάστευσις. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ Ἰρλανδικὸν στοιχεῖον ἔδωκε κάτι ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας - μίαν τάξιν ἐργατικῶν ἀνθρώπων πού ἦσαν πρόθυμοι νὰ κάμουν κάθε εἶδος προσφερομένης ἐργασίας.

Ἀντιθέτως πρὸς τοὺς Γερμανοὺς ἢ τοὺς Ἀγγλοὺς, ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν Ἰρλανδῶν μεταναστῶν δὲν ἔφερε μαζί τῆς οὐτε κεφάλαια οὐτε ἱκανότητάς. Ὁ Ἰρλανδὸς, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν πρώτην γενεάν, ἐχρησιμοποίηθη ὡς ἐργάτης εἰς τὴν κατασκευὴν διωρύγων καὶ σιδηροδρόμων. Ἡ προθυμία του νὰ ζήσῃ ὑπὸ ἀθλίας συνθήκας ἐτρόμαξεν ἐκείνους πού εἶχαν ἤδη ἀρχίσει νὰ ὀμιλοῦν περὶ Ἀμερικανικοῦ τρόπου ζωῆς, ἐν τούτοις μόνον ὁ Ἰρλανδὸς ἐδέχετο νὰ ἐργασθῇ μετὰ τὴν ἀξίτην καὶ τὸ φτυάρι, διὰ νὰ πρᾶγματοποιήσῃ τὰς προϋποθέσεις τῆς ὀλικῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἀμερικῆς. Γεννᾶται τὸ ἐρώτημα, πῶς συνέβη ὥστε ὁ Ἰρλανδὸς, τοῦ ὁποίου ὁ μεγαλύτερος καμὸς εἰς τὴν πατρίδα του ἦτο τὸ ὅτι δὲν εἶχε ἰδικὸν του κομμάτι γῆς, νὰ μὴ ἐπιθυμῇ νὰ καταλάβῃ τὰς σχεδὸν ἀδεσπότους ἐκτάσεις τῆς Δύσεως; Μερικοὶ ἀπὸ

τοὺς Ἰρλανδοὺς μετανάστες θεβαίως τὸ ἔκαμαν, ἀλλὰ ἡ μεγάλη πλειοψηφία ἐπρωτίμηνε νὰ μείνῃ εἰς τὰς πυκνοκατοικημένας ἀνατολικὰς ἀκτάς. Ὁ Ἰρλανδὸς δὲν ἦτο γεννημένος «ἀκρίτας». Μπορεῖ νὰ ἀγαποῦσε τὴν γῆν, ἀγαποῦσε ὅμως ἐξ ἴσου καὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἡ ἐρημία τῶν συνοριακῶν περιοχῶν, ὅπου δὲν ὑπῆρχε συντροφιά οὔτε καὶ ἐκκλησία τοῦ ἰδικοῦ του δόγματος, δὲν τοῦ ἦτο ἐλκυστικὴ.

Μὲ τὴν ἀφίξιν τῶν Ἰρλανδῶν ἀρχίζει καὶ ἡ ἀποστραφὴ τῶν γηγενῶν Ἀμερικανῶν πρὸς τοὺς μετανάστες. Ἐφ' ὅσον ὁ μετανάστης ἀπεδέχετο τὰς Ἀμερικανικὰς συνθηκὰς, ἐγίνετο ἀμέσως δεκτός, ἀλλὰ ἐκεῖνοι πού δὲν συνεμορφούντο μετὰ τὸν ἀμερικανικὸν τρόπον ζωῆς ὑφίσταντο ἀνηλεῆ καταδίωξιν. Ὁ γηγενὴς ἐργάτης θέσβαιος ὅτι πάντοτε θὰ ἔχη ἐργασίαν μετὰ καλὸν ἡμερομίσθιον, δὲν ἦτο προετοιμασμένος νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν συναγωνισμόν τοῦ μετανάστου ἐργάτου. Ἐπίσης, οἱ παλαιοὶ Ἀμερικανοί, κατὰ μεγίστην πλειοψηφίαν διαμαρτυρόμενοι, ἀνησυχῶσαν μετὰ τὴν ἀποτομὴν διὰ τοῦ Καθολικισμοῦ, μετὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐκκλησιῶν, μοναστηρίων καὶ ἐνοριακῶν σχολείων του. Ἡ ἰσχυρὰ προκατάληψις ἐναντίον τῶν Καθολικῶν κατὰ τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος, ὑπῆρχε ἡ αἰτία τῆς ὁργανώσεως τοῦ πολιτικοῦ κόμματος τῶν «Ἀνήξερων», τὸ ὁποῖον εἶχε σκοπὸν νὰ στερήσῃ τοὺς Ἰρλανδοὺς ἀπὸ τὰ πολιτικὰ των δικαιώματα. Οἱ «Ἀνήξεροι», ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὰ μέλη τῆς ὁργανώσεως Κου-Κλούξ-Κλάν 75 ἔτη

ἀργότερα, ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν μισαλλοδοσίαν, τοὺς φανατισμοὺς, καὶ τὰς προκαταλήψεις τοῦ πληθους. Μόνον οἱ αὐτόχθονες Διαμαρτυρόμενοι ἐγένοντο δεκτοὶ ὡς μέλη τοῦ κόμματος. Ὅταν κανεὶς ξένος ἐρωτοῦσε κάποιο μέλος τῆς ὁργανώσεως, αὐτὸ ἀπαντοῦσε χαρακτηριστικῶς: «Δὲν ξέρω τίποτε».

Ἡ σημαντικωτέρα συνέπεια τοῦ κινήματος τῶν «Ἀνήξερων», ἦτο νὰ ἀναζωοπυρήσῃ τὸ ἐθνικὸν φρόνημα μετὰ τῶν ξένων στοιχείων τοῦ τόπου, καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τῶν Ἰρλανδῶν. Ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἠύδαυτο αὐτοὶ εἶχαν τὴν δευδερκέαν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἐάν ὠργανωθῶντο, θὰ εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ ἐπηρεάσουν τὰ ἀποτελέσματα ἀμφιρρόπων ἐκλογῶν εἰς ὅφελος τοῦ κόμματος τῆς προτιμῆσεώς των. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἐγίναν ὁπαδοὶ τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος. Ἐκείνην ἀκρίβειαν τὴν ἐποχὴν ἡ ὁργανώσις τοῦ «Τάμμαν Χάλλ» ἐγίνετο ἐξαιρετικὰ δημοφιλὴς μετὰ τῶν μεταναστῶν λόγῳ τῆς περιθάλψεως καὶ πολλῶν ἄλλων εὐκολιῶν πολιταγραφίσεως πού συχνὰ τοὺς παρεῖχε. «Τάμμαν Χάλλ» ἦτο τὸ ὄνομα τῆς ὁργανώσεως τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος εἰς τὴν Ν. Ὑόρκην. Ἡ ὁργανώσις αὕτη ἦτο καὶ εἶναι ἀκόμη ἡ «Ἀκρόπολις» τῶν Ἰρλανδῶν.

Κατὰ τὸ μετὰ τὸ Ἀμερικανικοῦ Ἐμφυλίου Πολέμου καὶ τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου διήρησεν τὸ κύμα τῆς μεταναστεύσεως τῶν Εὐρωπαίων μετετέθη ἀπὸ τὴν Δυτικὴν καὶ Βόρειον εἰς τὴν Νότιον καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Ὑπῆρχε σημαντικὴ διαφορά μετὰ τῶν μεταναστῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ τοῦ παλαιοῦ Γερμανικοῦ, Ἰρλαντικοῦ, Σκανδιναβικοῦ καὶ Ἀγγλο-σαξωνικοῦ στοιχείου. Οἱ νέοι μετανάστες ἐρχόμενοι ἀπὸ χώρας τῆς Νοτίου καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἀντεπροσώπευον λαοὺς με χαρακτηριστικὰς διαφορὰς γλώσσης, ἐθίμων καὶ πολιτικῆς πείρας ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀποίκους. Οἱ νέοι αὗτοι μετανάστες, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ Ἰρλανδοί, ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, ὅπου ἱδρύσανται παροικίας. Μία μεγαλύτερη πόλις, ὅπως π. χ. τὸ Σικάγον, ἀποκοτοῦσε συντόμως μίαν Ἑλληνικὴν, Σλοβακικὴν, Οὐγγρικὴν, Σιελικὴν, Λιθουανικὴν, ἢ Ρωσικὴν παροικίαν. Οὕτως οἱ μετανάστες εὐρισκον καὶ πάλιν τὰς συνθηκὰς, τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου καταγωγῆς των. Μία μεγάλη μερὶς τῶν μεταναστῶν αὐτῶν εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ μόνιμον κατοικίαν ἢ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς Ἀμερικανικῆς ἰθαγενείας ἀλλ' ἀπλῶς διὰ τὴν σχετικῶς εὐκολοῦ ἀπόκτησιν περιουσίας καὶ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτεραν ἐπιστροφήν εἰς τὴν πατρίδα των. Αὐτὸ ὑπῆρξεν ἕνα νέον φαινόμενον εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

Διοικητής: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ἰνυολον ἐνεργητικοῦ (31.8.1949) Δρχ. 1.323.376.350.582

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Τηλέφ. 30.011)

110 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ:

ΚΑΪΡΟΝ (Rue Adly Pacha 34)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (Rue de l'Ancienne Bourse 4)

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐκτελοῦνται ὅλαι αἱ Τραπεζικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ τοὺς μᾶλλον συμφέροντας ὁρους

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Τὸ διαρρέυσαν δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἀπριλίου ὑπῆρξε διὰ τὴν πειραϊκὴν ἐμποραγορὰν ἐσπερημένον γενικωτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος. Αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ ὑπῆρξαν περιωρισμέναι καὶ αἱ τιμαὶ τῶν κυριωτέρων εἰδῶν διετηρήθησαν εἰς σταθερὰ ἐπίπεδα, ἄνευ οὐδεμιᾶς σχεδὸν διακυμάνσεως. Ἡ λαμβάνουσα κρίσις παρατείνεται καὶ ὅλοι οἱ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντες κινδύνοι παραμένουν εἰς τὸ ἀκέραιον. Αἱ σχετικαὶ συνεννοήσεις πρὸς ἀποσώζοντα καταλήξουν μέχρι τῆς στιγμῆς εἰς θετικὰ καὶ συγκεκριμένα συμπεράσματα. Προσπάθειαι πάντως καταβάλλονται, ὅπως μετριάσθουν — τοῦλάχιστον — αἱ μεγάλοι ζημίαι, ἀπὸ τὰς εἰσαγωγὰς ὀσπρίων, τυρῶν καὶ ταραμάδων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποσοδητοῦν θλιβεραὶ διὰ τὴν θέσιν τῆς πειραϊκῆς ἐμποραγορᾶς ἐξελίξεις.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν ἐφεκτικότητα τῶν συναλλαγῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν εἰσαγωγῶν ἐπέδρασαν καὶ αἱ πληροφορίαι περὶ παροχῆς εὐθηνῶν πιστώσεων εἰς τὸν ἔμπορον, καθὼς καὶ ἡ πρότασις περὶ καθιέρωσης ὡς νομίμων τῶν εἰς χρυσὰς λίρας συναλλαγῶν. Οἱ ἐμπορικοὶ κύκλοι τοῦ Πειραιῶς παρακολουθοῦν τὸ πρῶτον θέμα μὲ ἐντελῶς ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, διότι ἀπὸ τὴν υἱοθέτησιν τοῦ ἀναμεινόμενου νὰ προέλθῃ μία εὐρύτης εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς, ἥτις θὰ προσδώσῃ ζωὴν καὶ κίνησιν εἰς τὴν ἀγορὰν. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἐξ ἄλλου θέμα τῶν εἰς χρυσὸν συναλλαγῶν, κρατεῖ ἐπιφυλακτικότης καὶ αἱ γνώμαι διίστανται.

Διαρκούντος τοῦ δεκαπενθήμερου τὸ κυριώτερον ἐνδιαφέρον ἐστράφη εἰς τοὺς καφφέδες, τὰς ζαχαρεῖς καὶ τὴν ἄρτυρον. Ὁ προσδιορισμὸς μιᾶς μειοδοσίας διὰ τὴν 14ην Μαΐου περὶ προμηθείας 500 τόνων καφφέδων Βραζιλίας καὶ ἡ χορήγησις τῶν σχετικῶν εἰς δολλάρια πιστώσεων, ἀνεκούφισε καὶ τοὺς... καταναλωτὰς, διότι θὰ σωθῶν ἀπὸ τὸν καφὲν «στούκα», ὅπως προσφῶς ἐπωνομάσθησαν οἱ κακῆς ποιότητος ἀφρικανικοὶ καφφέδες. Διὰ τὴν ὀρυζαν ἐπραγματοποιήθη ἡ παραγγελία 5000 τόνων εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἀγορὰν καὶ ἀρχίζει κατ' αὐτὰς ἡ φόρτωσις.

Κατ' εἶδη ἐμπορευμάτων ἡ πειραϊκὴ ἀγορὰ ἐνεφάνισε τὴν κατωτέρω εἰκόνα:

ΚΕΦΕΔΕΣ: Ἡ ἐγεγνησάμενη ἀμφιστήτης διὰ 500 περίπου σάκκους καφφέδων κομισθέντας μὲ τὸ ἰταλικὸν φορτηγὸν «Ἄννα Μαρίας», ὃν εἶναι ἐραζιλιανῆς προελεύσεως μὲ καμουφλάζ ἀφρικανικῆς τοιαύτης δὲν διηκρίνισθη. Οἱ ἐν λόγω καφφέδες προσρίζονται διὰ Βόλον, ἐγένετο δὲ διεγερματοληψία πρὸς ἀνάλυσιν. Ἀνεκοινώθη, ὅτι ἐπετράπη ἡ ἐλευθέρωσις εἰσαγωγῆς καφφέδων ἀπὸ τὰς Ἰνδίας μὲ πληρωμὴν, ὡς φυσικόν, εἰς λίρας, ἐγνώσθη δὲ ὅτι ὑπάρχουν ἐκεῖ διαθεσίμοι ποσότητες βραζιλικῶν καφφέδων. Διὰ πρᾶγματεῖς διεξάγονται πρὸς ἀγορὰν ἰκανῆς ποσότητος ἐφόσον θὰ ἐπεβεβαιούτο ἡ πρόβλεψις καὶ ἡ καλὴ αὐτῶν ποιότης. Διὰ τὴν προμήθειαν ἐκ Βραζιλίας προσκηρύχθη ὡς γράφομεν ἀνωτέρω, μειοδοσία διὰ 500 τόνων, ἐνῶ ἐξ ἄλλου κατὰ τὸ ὑπὸ ἀνασκόπησιν δεκαπενθήμερον ἐκομίσθησαν ἑτεροὶ 150 τόννοι. Ἐπίσης διεβίβασθη μία παραγγελία εἰς τὰς Πορτογαλικὰς Ἀποικίας διὰ 250 τόνων, βάσει τῶν διμερῶν συμφωνιῶν.

ΖΑΧΑΡΕΙΣ: Ἡ ἐνδιαφερόμενη Ἑνωσις δὲν προέβη εἰς καμμίαν νέαν παραγγελίαν, ἐπιδιώκουσα τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐλευθερίας εἰς τὸ εἶδος τοῦτο. Αἱ σχετικαὶ συνεννοήσεις μὲ τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἐτονίζετο, ὅτι εὐρίσκονται εἰς καλὸν σημεῖον καὶ ὅτι βάσιμοι διαγράφονται αἱ ἐλπίδες νὰ ἐπανέλθῃ συντόμως ἡ ζάχαρις εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐμπορίου. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ἐκ διμερῶν συμφωνιῶν ἀποθέματα ζαχαρέως εἰς τὴν ἀγορὰν ἐξητλήθησαν καὶ τὸ ὑπουργεῖον, πέραν τῶν διανομῶν, ἐκάλυψε μὲ 650 τόνους τὰς ἀνάγκας τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ τὰ ἐναποθηκευμένα ἀποθέματα τῶν ἐκ Φορμόζης ζαχαροφορτίων.

ΡΥΖΙΑ: Ἐκομίσθησαν ἐξ Ἰταλίας μὲ τὸ φορτηγὸν «Φραγκίς» 280 τόννοι ὀρυζῆς διὰ σπορὰν, ἐγνώσθη δὲ ἐκ Βορείου Ἀμερικῆς, ὅτι ἀρχίζει κατ' αὐτὰς ἡ φόρτωσις 5000 τ. ὀρυζῆς διὰ Πειραιᾶ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐγγῶρις ἐσοδεία ἐξαντλεῖται, ἐνῶ ἡ νέα ἐσοδεία προβλέπεται περισσότερον ἰκανοποιητικῇ τῆς προηγουμένης. Αἱ τιμαὶ ἐγγῶριου ὀρυζῆς 6' ποιότητος διατηροῦνται εἰς τὰς 7.800 δρχ.

ΟΣΠΡΙΑ: Αἱ ζημίαι ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν τουρκικῶν φασολίων ὑπολογίζονται εἰς 7 1/2 δεσκατομμύρια δραχμῶν, αἱ δὲ συνεννοήσεις πρὸς κάλυψιν τῆς ζημίας ταύτης συνεχίζονται. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐκομίσθησαν 3000 σάκκοι φασόλια γίγαντες ἀπὸ τὴν Μαδαγασκάρην. Ἡ ποσότης αὕτη τελεῖ ὑπὸ κροτολόγησιν. Αἱ γενικαὶ ἐπὶ ὀσπρίων πράξεις, λόγω τῆς ἐποχῆς, ὑπῆρξαν ἀσήμενοι καὶ ἐσπερημέναι ἐνδιαφέροντος.

ΤΥΡΙΑ: Ἡ ἀγορὰ ἔχει κορεσθῇ εἰς τὸσον βαθμὸν, ὥστε αἱ τιμαὶ ἐπηρεάσθησαν πρὸς τὰ κάτω. Τὸ ὑπουργεῖον συνεχίζει τὰς διανομὰς ἰταλικῶν τυρῶν, ἐνῶ τὰ φθασίματα ἐκ Δανίας καὶ Ὑλλανδίας συνεχίζονται εἰς ἐκτέλεσιν προγενεστέρων παραγγελιῶν. Κρατῶν φόβοι, ὅτι αἱ ζημίαι ἀπὸ τὰς εἰσαγωγὰς τυρῶν θὰ ἐπαυθῆσθον, διότι ἤρχισαν νὰ ἐμφανίζονται εἰς τὴν ἀγορὰν μεγάλοι ποσότητες ἑλληνικῶν τυρῶν, μὲ καταφανῆ τὴν προτίμησιν τοῦ κυνίου.

ΑΛΙΠΑΣΤΑ: Τὰ ὑπάρχοντα ἀποθέματα βακαλάου ἤρχισαν νὰ μειωνῶνται, χωρὶς ὅμως νὰ διαγράφεται κίνδυνος ἐλλείψεως, διότι ἐντὸς τῶν δύο προσεχῶν ἐβδομάδων καταπλέουν δύο φορτηγά, τὸ ἐν εἰς Πάτρας μὲ 800 τ. καὶ τὸ ἕτερον εἰς Πειραιᾶ μὲ 1100 τ. Ἰσπανικὸν βακαλάου νέας ἐσοδείας. Δὲν περαιτέρω παραγγελίας δὲν ἐληφθησαν εἰσέτι ὁποῦσες.

ΣΙΤΗΡΑ: Ὅλα τὰ εἶδη τῶν δημητριακῶν καρπῶν μὲ καλὴν ζήτησιν καὶ σταθερὰς τιμὰς. Ἡ ζήτησις ἀλεύρων ὁμαλῇ. Τὰ φθασίματα εἰς Πειραιᾶ συνεχίζονται μὲ κανονικὸν ρυθμὸν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἐνῶ καὶ ὁ ἐπισιτισμὸς τῆς χώρας εἶναι ὁμαλός. Εἰς τὴν Θεσ/νικὴν κατέπλευσε τὸ ἀμερικανικὸν φορτηγὸν «Ταίναρον» (ἑλληνικῆς ἰδιοκτησίας) μὲ 9000 τ. σίτου, ἐνῶ ἕτερον φορτηγὸν ἐφθασεν ἤδη εἰς τὸν Πειραιᾶ μὲ 5.800 τ. Ἑτέρα τρία μεγάλα σκάφη εὐρίσκονται ἐν πλῶ ἐξ Ἠνωμένων Πολιτειῶν δι' Ἑλλάδα.

ΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ: Ἡρέμως ἐκαλύφθησαν καὶ αἱ εἰς γαιάνθρακα ἀνάγκαι μας διὰ τῶν ἐκ Γερμανίας εἰσαγωγῶν μας. Τὸ φορτηγὸν «Παναγῆς», τὸ ἰταλικὸν «Βολόντας» καὶ τὰ ἀγγλικά «Μαίρη Κ.» καὶ «Λόρδος Βύρων» ἐκόμισαν 28.000 τ. Εὐρίσκονται ἐπίσης ἐν πλῶ διὰ Πειραιᾶ μὲ ὑγρὰ καύσιμα 25—30.000 τόννων, τὸ ἀγγλικὸν τάνκερ «Βρεταννὸς Ἀρχιτέκτων» ἀπὸ τὸν Περ-

σικὸν Κόλπον καὶ τὸ παναμαϊκὸν τάνκερ «Πολίτης τῆς Σιγκαπούρης» ἀπὸ τὸν Κόλπον Μεξικοῦ.

ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΕΙΔΗ: Τὸ ἐνδιαφέρον δι' ὅλα τὰ λοιπὰ εἶδη ὑπῆρξε σύνθησις. Οἱ ξεροὶ καρποὶ μὲ μικρὰν κίνησιν, ἐξαίρεσι τοῦ κολοκυθοσπόρου, ὅστις, συνεπείᾳ ἐλλείψεως, ἐφθασε τὰς 18.200 δρχ. κατ' ὅκαν. Ἀπραξία καὶ εἰς τοὺς κενοὺς σάκκους, μολοντὶ ἐκομίσθησαν ἐξ Ἰνδῶν ἱκαναὶ ποσότητες.

Ὡς καὶ συνεπείᾳ τούτου μὲ τιμὰς σταθεράς.

Η ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. Ἀναμένεται ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία τῆς ἐπικειμένης ἀποκαταστάσεως κανονικῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαβίας.

— Οἱ Ἀμερικανοὶ εἰδικοί προτείνουν τὴν ἴδρυσιν συστηματικῆς διομηχανίας χαλυβουργίας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. Ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ Μακρόνησος θὰ διατηρηθῇ μόνον ὡς στρατιωτικὸν ἀναμορφωτήριον.

— Ἡ σοβιετικὴ ἀπάντησις εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν διακοίνωσιν διὰ τὸ ζήτημα τοῦ καταρριφθέντος ἀεροπλάνου κρίνεται ὡς ἰταμή.

23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. Ἀνακοινούται ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ χαρακτηρίζεται ὡς ἰκανοποιητικῇ.

— Ἐν τῷ μεταξὺ καταρτίζεται ὁ νέος προϋπολογισμός.

— Ὁ κ. Ἀτσεσον ἐξεφώνησε βαρυσήμαντον λόγον ἐπὶ τῶν Ἀμερικανικῶν σχέσεων.

24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. Ὁ κ. Γκραίν-τυ ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπ' αἰδείας.

— Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν φορολογίαν τῶν ἐκ τοῦ πληθωρισμοῦ ὠφελθέντων.

— Ἀνεγνώσθησαν εἰς τὴν Βουλὴν αἱ προγραμματικαὶ δηλώσεις τῆς νέας Κυβερνήσεως.

25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. Ἦρχισεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων.

— Οἱ Βασιλεῖς ἐπεσκέφθησαν τὴν Θεσσαλίαν.

26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἑργασίας ἐξηγγεῖλεν ὅτι θὰ γίνῃ ἀναπροσαρμογὴ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων.

— Τὸ ζήτημα τῆς διακοπῆς τῶν δρομολογίων τῶν ποντοπόρων πλοίων μας λόγω τῆς μὴ καταβολῆς τῆς φορολογίας ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὴν Κυβέρνησιν.

27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. Οἱ Ἕλληνες ἐφοπλισταὶ διετύπωσαν διαμαρτυρίαν διὰ τὸ ζήτημα τῆς φορολογίας.

— Συνεχίζεται ἡ ἐξέτασις ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως.

— Ὁ Τίτο ἐξηγγεῖλε τὸν προσεχὴ διορισμὸν πρεσβευτοῦ εἰς Ἀθήνας.

28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. Ἡ Γ.Σ.Ε.Ε. ἐξέδωσεν προκήρυξιν πρὸς τοὺς ἐργαζομένους ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπικειμένης ἐρτῆς τῆς Πρωτομαγίας.

— Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνήγγειλε τὸν προσεχὴ διορισμὸν πρεσβευτοῦ εἰς Βελιγράδιον.

— Ἡ Βαυλὴ ἐξέφρασε τὴν ἐμπί-

στοσύνην τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ ψήφων 140 ἐναντί 99.

29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. Ἡ ψήφος τῆς Βουλῆς κρίνεται ὡς ἰκανοποιητικὴ διὰ τὴν Κυβέρνησιν.

30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ. Εἰδικαὶ συγκεντρώσεις ὁργανοῦνται ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Πρωτομαγίας.

1 ΜΑΪΟΥ. Εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἐωρτάσθη ἡ Ἑργατικὴ Πρωτομαγία.

— Οἱ φόβοι περὶ συγκρούσεων εἰς τὸ Βερολίνον ἀπεδείχθησαν ἀβάσιμοι.

2 ΜΑΪΟΥ. Ἐλύθη τὸ ζήτημα τῆς φορολογίας τῶν ἐφοπλιστῶν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ, ὅπερ θὰ καταβληθῇ κατὰ δόσεις.

3 ΜΑΪΟΥ. Ἀντιμετωπίζεται ἡ σύγκλησις οἰκονομικῆς Διασκέψεως εἰς Οὐάσιγκτων διὰ τὰς χώρας τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ.

— Ὁ καιρὸς παρουσιάζει χειροτέρευσιν καὶ προκαλεῖ καταστροφὰς εἰς τὴν παραγωγὴν.

4 ΜΑΪΟΥ. Ὁ κ. Τρύγκβε Λή, Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ο.Η.Ε. μεταβαίνει εἰς Μόσχαν πρὸς ἐξομάλυν-

σιν τῆς διεθνούς καταστάσεως.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καρτάλης ἐπρότεινε τὴν καθιέρωσιν τῆς ρήτρας τοῦ χρυσοῦ.

— Ἐξεργάγη ἀπεργία τῶν μαθητῶν τῶν γυμνασίων συνεπείᾳ τῆς ἐπιδηθείσης ἐκτάκτου εἰσφορᾶς.

5 ΜΑΪΟΥ. Ὁ Πρόεδρος Τρούμαν ἐξέφρασε τὴν αἰσιοδοξίαν του διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς διεθνούς καταστάσεως.

— Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Τσουδερόν ἐτόνισεν ὅτι δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ πράγματα αἱ πληροφορίαι περὶ ὀνομαστικοποιήσεως τῶν μετοχῶν.

6 ΜΑΪΟΥ. Ἦρχισε ἡ καταβολὴ τοῦ φόρου ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν.

— Διατυπούνται ἐπιφυλάξεις διὰ τὴν πρότασιν περὶ καθιερώσεως τῆς ρήτρας τοῦ χρυσοῦ.

— Ἡ Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ἐξαγγέλλει ὅτι οἱ δημόσιοι υπάλληλοι θὰ ἀπεργήσουν ἂν δὲν λυθῇ τὸ μισθολογικὸν τῶν ζήτημα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας πρὸς τὸ παρὸν θὰ χορηγοῦνται ἀδείαι εἰσαγωγῆς τυπογραφικῶν μηχανημάτων μέχρις ἀξίας 5.000 δολλαρίων μὴ περιλαμβανομένων λυνοτυπικῶν καὶ μονοτυπικῶν μηχανῶν.

Διὰ τὰ εἶδη αὐτὰ ὡς καὶ διὰ τυπογραφικὰ μηχανήματα μεγαλυτέρως ἀξίας τῶν 5.000 δολλαρίων θὰ δοθῶν ἀδείαι, μετὰ ἐρευνᾶν τῶν ἀναγκῶν ἐκάστης ἐφημερίδος, περιοδικοῦ κλπ., ἥτις θὰ γίνῃ παρ' εἰδικοῦ μετακληθέντος Γάλλου τεχνικοῦ.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Κατόπιν διεξαχθεισῶν συνεννοήσεων μεταξὺ Ἑλληνικῆς καὶ Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ παλαιοῦ προπολεμικοῦ λαβειν τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῆς Τουρκίας. Οὕτω θὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσαγωγὴ διαφόρων ἐμπορευμάτων ἐκ Τουρκίας ἀξίας 200.000 δολλαρίων περίπου, παραλλήλως δὲ θὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐξαγωγή ἐξ Ἑλλάδος εἰς Τουρκίαν διαφόρων προϊόντων.

Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Διοικήσεως Ἑξωτερικοῦ Ἑμπορίου περιορίζεται ἡ προθεσμία ἀνοίγματος πιστώσεων τῶν ἀδειῶν εἰσαγωγῆς, τῶν χρηματοδοτούμενων διὰ δολλαρίων τῆς Ε.Κ.Α. προκειμένου διὰ τὰς ἐπαρχίας ἀπὸ 40 εἰς 25 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν εἰσαγωγῆς.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΛΕΥΡΩΝ

ὑπὸ τῶν παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ Ἑφοδιασμοῦ ἐκπροσώπων τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ἐπρόταθη εἰς γενομένην σύσκεψιν ἔγκρισις τῆς εἰσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρου ἔμπορίου 500 τόνων ἀλεύρων μηνιαίως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δοθῇ ὥσθις εἰς τὸ ἐμπόριον, τὸ ὅποιον θὰ δύναται νὰ διαθέτῃ τὴν ὡς ἄνω ποσότητα ἀλεύρων ἐλευθέρως ἄνευ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς ποιότητος καὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως.

Η ΕΠΙΔΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Ἑφοδιασμοῦ κ. Μανέντα ἀνεκοινώθη ὅτι λόγω τῆς ἐπιδράσεως, τὴν ὅποιαν ἔχει ἡ τιμὴ τῶν βαμβακερῶν ὑφασμάτων ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τοῦ τιμαριθμοῦ δὲν πρόκειται νὰ μειωθῇ ἡ ἐπιδότησις τοῦ βᾶμβακος.

ΙΧΘΥΕΛΑΙΟΝ

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Ἑφοδιασμοῦ ἀνεκοινώθη ὅτι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἀναμένεται εἰς Πειραιᾶ φορτίον ἐκ 1.000 τόνων ἰχθυελαίου. Ἡ ὡς ἄνω ποσότης εἶναι μέρος ἐκ τῆς ἐγκριθείσης ποσότητος 3.000 τόνων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας πρὸς εἰσαγωγὴν ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρου ἔμπορίου.

Ἡ ποσότης τῶν κομισθησομένων 1.000 τόνων, ὡς ἀνεκοινώθη, θὰ δεσμευθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἑφοδιασμοῦ καὶ θὰ διατεθῇ διὰ διατακτικῶν εἰς διαφόρους διομηχανίας πρὸς ὑδρογόνωσιν διὰ παρασκευὴν λιπαρῶν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΕΡΡΕΛ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΞΑΓΩΓΑΣ ΕΙΣ Η. Π. Α.

ΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ ΜΕ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΧΩΡΑΣ

Ο εύρισκόμενος εις Ουάσιγκτον Δευθυντής της Διοικήσεως Έξωτερικού Έμπορίου του Υπουργείου Έθνικής Οικονομίας κ. Τέρρελ, εις συνέντευξιν του πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ἀπεκάλυψεν ὅτι ἡ Ἑλλάς κατήρτισε σχέδια διὰ τὴν αὐξήσιν τῶν ἐξαγωγῶν τῆς πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὰς ἄλλας χώρας τῆς περιοχῆς τοῦ δολλαρίου. Κυρίως θὰ ἐπιδιωχθῇ, εἰπεν, ἡ αὐξήσις τῆς ἐξαγωγῆς Ἑλληνικοῦ καπνοῦ καὶ ἄλλων προϊόντων εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἀγορὰν καὶ τὰς χώρας τῆς περιοχῆς δολλαρίου, ἀξίας 90 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, καὶ τοῦτο ἐντὸς τοῦ τρέ-

χοντος οικονομικοῦ ἔτους, ἥτοι μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου.

Ο κ. Τέρρελ, ἐν συνεχείᾳ, ἐδήλωσεν ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ Ἑλληνικῶν προϊόντων ἐλπίζεται οὕτως ὅτι θὰ φθάσουν διὰ τὸ ἔτος 1950 — 1951 εἰς τὰ 100 ἑκατομμύρια δολλαρίων, μὲ προοπτικὴν νὰ ἀνέλθουν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰς 140 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου ἐνισχύσεως τῆς ἐξαγωγικῆς προσπάθειας, ὁ κ. Τέρρελ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἰδρύεται εἰς Ουάσιγκτον εἰδικὸν γραφεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γ. Βαχαβιόλου, καὶ τὸ ὁποῖον θὰ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ πρε-

σβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Ο κ. Τέρρελ ἐδήλωσεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἐκτὸς τῆς συζητήσεως τῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν ἐξαγωγῶν Ἑλληνικῶν καπνῶν, ἐλπίζεται ὅτι ἀνατολικοῦ τύπου τοιαῦτα θὰ ἀνακτήσουν τὰς πρώην ἀγορὰς εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν καὶ Δυτικὴν Γερμανίαν, ἂν καὶ πρὸς τοῦτο θὰ χρειασθῇ ἔντονος προσπάθεια.

Ἀναφερόμενος γενικώτερον εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Τέρρελ ἐτόνισε τὰς μεγάλας καταστροφὰς τὰς ὁποίας προεκάλεσεν εἰς τὴν χώραν ἡ κομμουνιστικὴ ἐπίθεσις καὶ ὅτι διὰ τοῦτο θὰ χρειασθῇ καὶ νέαν βοήθει-

αν μετὰ τὴν λήξιν τοῦ σχεδίου Μάρσαλ.

Ἀπὸ 6 — 30 Ἀπριλίου ἐδόθησαν ἀδείαι ἐξαγωγῆς εἰδῶν συνολικῆς ἀξίας 1.158.000 δολλαρίων. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀντιπροσωπεύει ἐξαγωγὴν μετὰ τῶν 650.000 δολλαρίων, οἶνων καὶ οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν 306.000 δολλ., κολοφωνίου 147.000 δολλαρίων καὶ διαφόρων ἄλλων προϊόντων ἀξίας 23.000 δολλαρίων. Αἱ ἐξαγωγαὶ κατὰ χώρας ἔχουν ὡς ἐξῆς: Εἰς Ἀγγλίαν 250.000 δολλαρίων, Ἰταλίαν 242.000, Γερμανίαν 201.000, Ὀλλανδίαν 140.000, Νορβηγίαν 66.000 καὶ μικρὰ τερα ποσὰ διὰ τὰς λοιπὰς χώρας.

Ο κ. ΤΖΟΝΣ ΚΑΙ Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν κ. Καρτάλη, ἐντὸς τῶν ἡμερῶν πρόκειται νὰ συζητηθῇ εὐρεῖα σύσκεψις, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κληθῶν νὰ μετὰσχουν οἱ διοικηταὶ καὶ γενικοὶ διευθυνταὶ τῶν Τραπεζῶν. Εἰς τὴν ἐν λόγω σύσκεψιν ὁ εύρισκόμενος ἀπὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα ἀντιπρόεδρος τῆς «Φέντεραλ Ρηζερβ Μπάνκ», κ. Τζόνς, θὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀπόψεις του κατόπιν γενομένης παρ' αὐτοῦ σχετικῆς μελέτης, ὡς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Τραπεζικὸν σύστημα. Ὡς γνωστὸν ὁ ἐξ Ἀμερικῆς τραπεζικὸς μετεκλήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἵνα μελετήσῃ τὴν ὁργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ τραπεζικοῦ συστήματος καὶ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς διαρρυθμίσεις αἰτίνες κατὰ τὴν γνώμην του πρέπει νὰ ἐπινεχθῶν ἵνα δυνηθῇ ὁ τραπεζικὸς μηχανισμὸς ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑψηλὰς μεταπολεμικὰς ὑποχρεώσεις του, καὶ ἰδιαίτε- ρως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν καλυτέραν διαχέτευσιν πρὸς τὴν οἰκονομίαν τῶν κεφαλαίων τῆς βοηθείας ἐκ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ καλύτερον ἢ ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας.

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΣΦΑΓΙΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαγορεύεται προσωρινῶς ἡ εἰσαγωγή σφαγιῶν ζώων, βοοειδῶν καὶ αἰγοπροβάτων ἐκ Λιβάνου καὶ Συρίας. Ἡ ἀπόφασις δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τὰ σφάγια τὰ εύρισκόμενα ἐν πλῇ.

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΦΕ ΕΚ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἀπεφάσισε τὴν χορήγησιν ἀδείας εἰσαγωγῆς 500 τόνων καφέ ἐκ Βραζιλίας, ἀξίας 350.000 δολλαρίων. Ἡ δὲ ἡ Ἑνωσις Εἰσαγωγῶν Καφέ προέβη εἰς τὴν προκήρυξιν δημοπρασίας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ὡς ἂν ποσότητος.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Τὸ ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἤρχισε ἐκδίδον ἀδείας εἰσαγωγῆς βάμβακος, ἐναντι προβλεφθείσης ποσότητος 8 χιλ. τόνων, χωρὶς ἀντίστοιχον ὑποχρέωσιν τῶν δομηκῶν περὶ ἀγορᾶς ἀναλόγου ποσότητος ἐγχωρίου βάμβακος. Κατόπιν τούτου ἐσημειώθη ὑποχώρησις τῆς τιμῆς τοῦ ἐγχωρίου βάμβακος.

Η ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ἀνεκοινώθη ἀρμολίως ὅτι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἀναχωρεῖ εἰς Παρίσι οὗς Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, ἡ ὁποία θὰ διεξαγάγῃ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς Ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας ἥτις λήγει τὴν 5ην Ἰουλίου.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΞΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΑΓΟΡΑ ΧΡΕΟΓΡΑΦΩΝ

Ἐπιφυλακτικότης τῶν συναλλασσομένων καὶ σχετικὴ ἀπραξία διακρίνει τὴν ἀγορὰν χρεογράφων, καθ' ὅλον τὸ ὑπὸ ἐπισκόπησιν 15)θήμερον (20)4—4)5)50).

Ἀπασαί σχεδὸν αἱ ἀξίαι, καὶ ἰδίως αἱ ἐταιρικαί, συνειπία τῆς παρατηρουμένης ἐσχάτως ζωρᾶς προσφοράς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ. Ἐκ τούτων ἀξ. ὅλον κίνησιν εἶχον τὰ ἐξῆς, διακυμανθέντα ὡς ἀκολουθῶς :

	Κατωτάτη	Ἀνωτάτη	Κλείσιμον
1881 - 1884	33.000	45.000	44.000
Μνηστωλίων — Παγίου	29.000	38.000	38.000
Λαρίσης	35.000	55.000	37.000
Κεφαλαίωσης	35.000	60.000	35.000
Μοναστηρίων	25.000	29.000	25.000
1910 110 ἑκατομ.	28.000	37.000	33.000
1914 500 ἑκατομ.	43.000	57.000	56.500
Προσφυγικοῦ	49.000	58.000	58.000
Ἰδρυσεως	3.650.000	4.640.000	4.190.000
Σταθεροποιήσεως Σ	49.000	60.000	49.000
Παραγωγικοῦ 1931	43.000	48.000	48.000
Κτηματικῆς 4 3/4 %	90.000	110.000	110.000

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ. Ἐκ τούτων μόνον τῶν Ἀνταλλαξίμων 8 % καὶ 6 % ἐκινήθησαν διακυμανθέντα μετὰ τὴν κατωτάτης τιμῆς 2.700 καὶ ἀνωτάτης 3.000, μὲ κλείσιμον 3.000

ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ ΑΞΙΑΙ. Ἐκ τούτων ἐπησχόλησαν τοὺς συναλλασσομένους αἱ ἐξῆς, διακυμανθείσαι ὡς ἀκολουθῶς :

	Κατωτάτη	Ἀνωτάτη	Κλείσιμον
Ἑλλάδος	1.280.000	1.425.000	1.330.000
Ἀθηνῶν	50.000	58.000	53.500
Ἑθνικῆς	9.650.000	11.610.000	10.130.000
Ἐμπορικῆς	76.000	92.000	84.000
Κτηματικῆς	295.000	321.000	295.000
Λαϊκῆς	440.000	500.000	495.000

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ ΚΛΠ. ΑΞΙΑΙ. Ἐκ τῶν μᾶλλον κερδοσκοπούμενων ἀξίων τούτων ἀξιώλογον κίνησιν εἶχον αἱ ἐξῆς διακυμανθείσαι ὡς ἀκολουθῶς :

	Κατωτάτη	Ἀνωτάτη	Κλείσιμον
Ἠλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων	98.000	125.000	112.500
ΣΠΑΠ	20.000	21.000	20.000
Μιχαλινός	100.000	130.000	100.000
Λιπασμάτων	202.000	272.000	230.000
Πυριτιδοποιείου	180.000	280.000	215.000
Χημικῆς Βιομηχανίας	17.000	17.000	17.000
Χρωματουργείων	290.000	340.000	300.000
Ἐριουργίας	49.000	58.500	51.700
Ἑλκιστικῆς - Πατραϊκῆς	225.000	235.000	230.000
ΕΤΜΑ	133.000	155.000	138.000
Χρυσάλλης	77.000	86.000	80.000
Ἀτλᾶς	19.300	26.000	22.000
Ἡρακλῆς	145.000	190.000	167.000
Γιτάν	75.000	97.000	87.000
Τσιμέντων Χαλκίδος	36.000	40.000	38.000
Ἐπιχειρήσεων ἐν Ἑλλάδι	42.500	43.000	43.000
Βασιλειάδης	1.000.000	1.200.000	1.200.000
Σωληνουργεία	102.000	102.000	102.000
Λαλοῦ	93.000	93.000	93.000

Καμπὰς	100.000	135.000	110.000
Οἶνοπνευματοποιίας	19.000	24.000	20.000
Σίνων	46.000	54.500	49.000
ΖΑΑΕ	80.000	84.000	80.000
Φίξ	109.000	142.000	128.000
Ἠλεκτρικῆς	15.000	20.000	18.000
Χαρτοποιίας	137.000	150.000	137.000
ΒΙΟ	27.500	32.000	27.500
Γεωργικῆς Βιομηχανίας	15.000	20.000	19.000
Δ. Υ. Προσόδων	145.000	160.000	145.000
Ἑθνικῆς Ἀσφαλιστ.	770.000	880.000	770.000
Ἱπποδρομιῶν	33.000	44.500	37.000
Γρομηθεὺς	19.000	20.000	19.000

ΤΑ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Κατὰ τὸ ἀπὸ 20)4—4)5)50 χρονικὸν διάστημα ἐγένοντο ἀρκεταὶ ἀγοραπωλησίαι ἐπὶ τῶν ἀποδεικτικῶν συναλλάγματος περὶ τῶν δραχμῶν 22.000, διὰ τὰ εἰς λίρας στερλίνας «μτὸν» καὶ δραχμῶν 10.000, διὰ τὰ εἰς δολλάρια Η.Π.Α. τοιαῦτα, ἀξίας πολλῶν δισεκατομμυρίων δραχμῶν.

Η ΑΓΟΡΑ ΧΡΥΣΗΣ ΛΙΡΑΣ

Ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν ἐγένοντο ἀρκεταὶ ἀγοραπωλησίαι, κατὰ τὸ ἀπὸ 24)4—4)5)50 χρονικὸν διά-

στημα, μετὰ τὴν κατωτάτης τιμῆς 223.000 καὶ ἀνωτάτης 225.300, μὲ κλείσιμον 223.800 δραχμῶν, δι' ἐκάστην χρυσὴν λίραν Ἀγγλίας.

Ἐν δὲ τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ διεκυμάνθη αὕτη μετὰ τὴν κατωτάτης τιμῆς δραχμῶν 22.800 καὶ ἀνωτάτης 225.500, μὲ κλείσιμον 224.100, δι' ἐκάστην χρυσὴν λίραν.

ΟΙ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΟΙ ΤΟΚΟΙ

Οἱ ἡμερήσιοι μεταφορικοὶ τόκοι, κατὰ τὸ ἀπὸ 20)4—4)5)50 χρονικὸν διάστημα, διεκυμάνθησαν, ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ, μετὰ τὴν 0,10—0,12 %.

ΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΕΞ ΕΛΒΕΤΙΑΣ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἐγκυκλίου του διευκρινίζει ὅτι τὸ ἐκάστοτε παρουσιαζόμενον ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τοῦ μετὰ τῆς Ἑλβετίας λογαριασμοῦ κληρικῶν θὰ χρησιμοποιηθῇ ἐφεξῆς διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐλβετικῶν προϊόντων περιλαμβανομένων εἰς τὴν ἰσχύουσαν ἐμπορικὴν συμφωνίαν καθὼς καὶ εἰς τὸ γενικὸν πρόγραμμα εἰσαγωγῶν κατὰ τὴν κάτωθι ἀναλογίαν:

40 % μηχανήματα καὶ ἀνταλλακτικά, 20 % χημικὰ προϊόντα, 20 % φαρμακευτικὰ καὶ 20 % λοιπὰ προϊόντα.

Ἡ δὲ διὰ τῆς ὡς ἂν ἀνακοινώσεως παρέχεται ἡ δυνατότης εἰσαγωγῆς ὑφασμάτων ἐξ Ἑλβετίας διὰ τῶν ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν, ὅσον καὶ νημάτων ραιγιῶν, διὰ τοῦ κληρικῶν.

Η ΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΙΜΟΛΟΓΙΩΝ ΕΞΑΓΟΜΕΝΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὰς Ἐπιτροπὰς Ἑλέγχου Τιμολογίων ὁρισμένον περιφερεῖον παρέχει ὁδηγίαν διὰ τὴν θεώρησιν τιμολογίων ἐξαγομένων προϊόντων, εἰς τὸν ὥστε νὰ ἀποκλεισθῇ ὁ ἀδικοῦλος καὶ ἐπιζήμιος διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν συναγωνισμὸς, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἰσχύουσαν ἐπὶ ἐξαγωγῶν δι' ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν.

Η ΕΜΜΕΣΟΣ ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κατὰ ληφθείσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας πληροφορίας συνεχίζονται ἐς Παρίσι οὗς αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τῶν ἀντιπροσωπειῶν Ἀγγλίας, Βελγίου καὶ Γαλλίας διὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ κονδυλίου τῆς ἐμμέσου πρὸς τὴν Ἑλλάδα βοηθείας.